

การศึกษาอิสระ

การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลใน

อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

LOCAL COMMUNITY PARTICIPATION IN MARINE ECOTOURISM
MANAGEMENT IN AMPHORE PATHIO, CHUMPHON PROVINCE.

นางสาว อินทิรา จันทร์โร
รหัสนักศึกษา 62205055

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า
คุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเป็นการเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ปีการศึกษา 2563
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INDEPENDENT STUDY

LOCAL COMMUNITY PARTICIPATION IN MARINE ECOTOURISM
MANAGEMENT IN AMPORE PATHIO, CHUMPHON PROVINCE.

MRS. INTIRA JANTARO

STUDENT ID 62205055

INDEPENDENT STUDY IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENT
FOR THE DEGREE OF BUSINESS ADMINISTRATION
IN BUSINESS ADMINISTRATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
PRINCE OF CHUMPHON CAMPUS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึ 2020 านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2020

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้ PRINCE OF CHUMPHON CAMPUS ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองการศึกษาอิสระ

การศึกษาอิสระเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
LOCAL COMMUNITY PARTICIPATION IN MARINE ECOTOURISM MANAGEMENT IN AMPHORE PATHIO, CHUMPHON PROVINCE.

ชื่อนักศึกษา นางสาวอินทิรา จันทร์โสภา

รหัสประจำตัว 62205055

ปริญญา บริหารธุรกิจบัณฑิต

สาขาวิชา บริหารธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ รองศาสตราจารย์ ดร.ชนทัต บุญรัตนกิตติภูมิ

อาจารย์ผู้ควบคุมการศึกษาอิสระ	ลายมือชื่อ
รองศาสตราจารย์ ดร.ชนทัต บุญรัตนกิตติภูมิ	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชระ ศิลป์เสวตร์	

วันที่สอบ/เดือน/ 29 พฤศจิกายน 2564 เวลา 14.00-15.30 น.

สถานที่สอบ ห้องประชุมดอกประดู่

เห็นชอบรับรอง/

(ดร.ชุตินันต์ บุญวอล)

ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

วันที่ 20 เดือน ๑๓ พ.ศ. ๖๔

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาอิสระ	การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
ชื่อ-นามสกุล	นางสาวอินทรา จันทะโร
รหัสนักศึกษา	62205055
ปริญญา	บริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขา	บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2563
อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ	รองศาสตราจารย์ ดร.ชนทัต บุญรัตน์กิตติภูมิ

บทคัดย่อ

การศึกษาอิสระนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยบทบาทของหน่วยงาน ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลใน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร 3) เพื่อวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลใน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ในส่วนของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชาวใต้ที่วิถีชีวิตคนใต้ในชนบทเป็นวิถีที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันและอยู่ร่วมกับธรรมชาติมาช้านาน ประกอบด้วยลักษณะภูมิประเทศที่สมบูรณ์มีทั้งพื้นที่ราบ ป่าไม้ภูเขา หาดทราย น้ำตก ทะเลสาบ ทำให้เกิดการประกอบอาชีพประมงเพาะปลูกทางการเกษตรการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายที่สอดคล้องกับพื้นที่ที่อยู่อาศัยและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ประกอบด้วยการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของบุคคลที่อยู่อาศัยในอำเภอปะทิว โดยเน้นสอบถามประชาชนท้องถิ่น ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

พบว่ากลุ่มตัวอย่างประชาชนในชุมชนท้องถิ่นโดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.40 อายุ 20-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.80 จบการศึกษาใน ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 44.90 ผู้ตอบโดยส่วนใหญ่ยังเป็นนักเรียน/นักศึกษาจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.40 มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท อาศัยอยู่ในอำเภอปะทิวมาเป็นระยะเวลา 21 ปี ขึ้นไป เป็นจำนวนมากคิดเป็นร้อยละ 25.40 และ ระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนในชุมชนท้องถิ่น ได้แสดงถึงระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของหน่วยงานที่เข้ามาเกี่ยวข้องตามประเด็นต่าง ๆ โดยรวมระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานมีบทบาทในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลอย่างครอบคลุม การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอ ปะทิว จังหวัดชุมพร

พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนในชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล

กิจกรรม ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านประชาสัมพันธ์ และในส่วนของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่า ในภาพรวมคนในชุมชนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ พบว่า คนในชุมชนท้องถิ่นขาดความรู้ความเข้าใจในประเด็นคำถาม 3 คำถามคือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรเน้นการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเป็นหลักโดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ, ลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาตินั้นถือเป็นแหล่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ การชักนำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแต่ละแห่งในคราวเดียวกันมาก ๆ จะส่งผลดีต่อแหล่งท่องเที่ยวนั้น ในขณะที่ ส่วนใหญ่ในภาพรวม คนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม,ท้องถิ่น,ชุมชน,การจัดการท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Independent Study	LOCAL COMMUNITY PARTICIPATION IN MARINE ECOTOURISM MANAGEMENT IN AMPORE PATHIO, CHUMPHON PROVINCE.
Student's Name	MRS. INITIRA JANTARO
Student ID	62205055
Degree	Bachelor of Business Administration
Program	Business Administration
Year	2563
Independent Study Advisors	Assoc. Prof. Dr. Chanathat Boonrattanakittibhumi

Abstract

This independent study has research objectives. 1) To study personal factors The role of the relevant agencies Knowledge and understanding of ecotourism and participation in ecotourism management 2) to analyze the role factors of the agency affecting participation in marine ecotourism management in Ampore Pathio, Chumphon Province 3) to analyze knowledge and understanding about ecotourism affecting participation in marine ecotourism management in Ampore Pathio, Chumphon Province As for the way of life and culture of the Southerners, the way of life of the Southerners in the countryside has been a way of helping each other and living with nature for a long time. It consists of a complete topography, including plains, forests, mountains, sandy beaches, waterfalls, lakes, resulting in a livelihood of fisheries, agricultural cultivation, a simple lifestyle that is consistent with the local habitat and in accordance with the surrounding environment. Basic information of people living in Ampore Pathio by focusing on asking local people who live in Ampore Pathio, Chumphon Province

It was found that most of the people in the local community were female. 53.40%, aged 20-40 years, equivalent to 56.80 %, graduated with a bachelor's degree representing 44.90%, most of the respondents were still students/students the highest number. accounted for 42.40 % with income of not more than 10,000 baht, living in Ampore Pathio for 21 years or more, representing a large number of 25.40 % and the opinion level on the role of agencies related to marine ecotourism found that Samples of people in local communities It showed the level of opinion on the role of the agencies involved in various issues. Overall, the level of opinion was at a high level,

indicating that the agency has a comprehensive role in the management of marine ecotourism. Participation of local communities in marine ecotourism management in Ampore Pathio, Chumphon Province. It was found that the sample group of people in the local community participated in marine ecotourism management in Ampore Pathio, Chumphon Province at a high level. by making a large contribution to maintenance Activities tourist attraction Facilities public relations and in the knowledge and understanding of ecotourism From a random sampling of 354 people, it was found that, overall, most people in the local community had a good understanding of ecotourism and found that people in the local community lacked the knowledge and understanding of 3 questions: should ecotourism focus on ecotourism? Mainly meet the needs of tourists, especially with different facilities. The cultural characteristics that appear in natural sites are considered ecotourism sites, and inducing more and more tourists to visit each natural attraction at the same time will have a positive effect on that attraction. in general Local people have a good understanding of ecotourism.

Keywords: Participation, local, community, tourism management

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาอิสระฉบับนี้สามารถลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษาดูแล แก้ไข ปรับปรุงและความช่วยเหลือจากทุกฝ่าย ซึ่งผู้ศึกษาขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ชนทัต บุญรัตน์กิตติภูมิ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ นอกจากนี้ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชระ ศิลป์เสวตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัญญภาภักดิ์ หล้าแหล่ง ดร.กิตติ แก้วเขียว และ ดร.ชุตินันต์ บุญนวล ซึ่งชี้แนะแนวทางในการทำให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง และได้เสียสละเวลาในการตรวจงานการศึกษาและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อีกทั้งยังดูแลเอาใจใส่และให้กำลังใจในการทำโครงการพิเศษศึกษาด้วยดีเสมอมา นี้

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา รวมทั้งเพื่อนๆ ที่เป็นกำลังใจผลักดันให้การศึกษาลุล่วงไปได้ด้วยดีพร้อมทั้งช่วยหาแนวทางการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยความรักและความเข้าใจเสมอ

สุดท้ายนี้ ผู้ศึกษาขอขอบคุณประโยชน์และความดีอันมีคุณค่าจากการศึกษาอิสระเล่มนี้ ผู้ศึกษาขอมอบให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพยิ่งที่ให้การศึกษาศึกษาอิสระเล่มนี้สำเร็จลงได้ ตลอดจนครูบาอาจารย์ทุกท่านซึ่งเป็นผู้มอบวิชาความรู้เป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งแก่ผู้ศึกษา หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้ศึกษาขออภัยไว้ ณ ที่นี้

อินทิดรา จันทะโร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	I
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญภาพ.....	VIII
สารบัญตาราง.....	IX
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามในการวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.6 สมมติฐานการวิจัย.....	5
1.7 กรอบแนวคิดการศึกษา.....	6
1.8 นิยามศัพท์.....	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม.....	9
2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม.....	15
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน.....	17
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	25
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.....	31
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 รูปแบบการวิจัย.....	48
3.2 ประชากรและตัวอย่าง.....	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	วิธีการดำเนินการวิจัย
	3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....49
	3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....50
	3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย.....51
บทที่4	ผลการวิจัย
	4.1 การนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล.....53
	4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....53
	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....74
บทที่5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
	5.1 สรุป.....76
	5.2 อภิปรายผล.....77
	5.3 ข้อเสนอแนะ.....80
บรรณานุกรม.....	83
ภาคผนวก ก.....	90
ภาคผนวก ข.....	124
ภาคผนวก ค.....	133
ประวัติผู้วิจัย.....	144

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ตารางที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา.....	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	สรุบทัวแปรต้นและตัวแปรตามในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....46
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....54
4.2	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อ บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล.....56
4.3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการบำรุงรักษา.....59
4.4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการจัดกิจกรรม.....60
4.5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านแหล่งท่องเที่ยว.....60
4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก.....61
4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านประชาสัมพันธ์.....62
4.8	เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชน วิเคราะห์โดยใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ63
4.9	การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามเพศ โดยเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย t-Test สำหรับตัวแปรจำแนก 2 กลุ่ม.....66
4.10	การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม อายุ.....67
4.11	การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม ระดับการศึกษา.....68
4.12	การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม อาชีพ.....69
4.13	การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม รายได้ต่อเดือน.....70
4.14	การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม ระยะเวลาที่อยู่อาศัย.....71
4.15	การเปรียบเทียบบทบาทหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลและ การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร.....72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.16 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร.....	73
4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรตาม.....	74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบันการท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนในประเทศของเราปีหนึ่ง ๆ มีเงินเข้าประเทศกว่า 8 แสนล้านบาทซึ่งเป็นรายได้ที่เราได้รับจากการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยของเรารวมกันและการท่องเที่ยวจัดเป็นอุตสาหกรรมอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญของประเทศไทยเพราะสามารถทำรายได้ให้กับประเทศในลำดับต้น ๆ มีรายได้รองลงมาจากรายได้ที่เราได้รับจากการส่งออกในด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวยังมีบทบาทสำคัญต่อการจ้างงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการซึ่งมีความต้องการแรงงานย้อนไปในปี 2550 มีการจ้างแรงงานในด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ มีประมาณ 950,000 คน และมีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เช่น ในปี 2560 มีประมาณ 1,067,000 คน นอกเหนือจากการจ้างแรงงานแล้ว การท่องเที่ยวยังเป็นตัวทำรายได้ให้กับชุมชนและท้องถิ่นอีกด้วย

การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมากและเป็นที่เชื่อกันว่าความสำคัญของการท่องเที่ยวจะมีมากขึ้นในอนาคต เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมอย่างต่อเนื่องและการท่องเที่ยวกลายเป็นแหล่งที่มาของเงินตราต่างประเทศที่สำคัญที่สุดการเดินทางท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมธรรมชาติของมนุษย์ที่มีมาแต่โบราณกาล และได้พัฒนาการมาเป็นลำดับยังมีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยเฉพาะการคมนาคมขนส่งก็ยิ่งทำให้การเดินทางท่องเที่ยวขยายวงกว้างออกไป โดยมีวัตถุประสงค์ต่าง ๆ หลากหลายกันไม่ว่าเพื่อธุรกิจเพื่อนันทนาการและเพื่อศึกษาหาความรู้ในสิ่งที่ไม่เคยรู้เคยเห็น การเดินทางท่องเที่ยวซึ่งเป็นกิจกรรมอันเป็นส่วนบุคคลเหล่านี้ได้เติบโตรวมกันเป็นกลุ่มก้อนขึ้น จนกระทั่งต้องอาศัยเทคนิควิชาการเฉพาะ การวางแผน การจัดองค์การและการตลาดรวมเข้าแล้วเรียกว่า “อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว” ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของนานาประเทศในปัจจุบัน

เนื่องจากการท่องเที่ยวมีบทบาทมากขึ้นในสังคมโลกและยิ่งมากขึ้นในชุมชนท้องถิ่นเมื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ขยายอาณาเขตของกิจกรรมทางเศรษฐกิจเข้าใกล้วิถีชีวิตของชุมชนมากขึ้น ในขณะที่แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีการเติบโตในทิศทางบวกนักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งให้ความสนใจกับการเดินทางไปสัมผัสความจริงแท้ดั้งเดิมของพื้นที่ต่าง ๆ ในไทยเพิ่มมากขึ้น การท่องเที่ยวไม่ได้กระจุกตัวอยู่ในเมืองใหญ่ หากมีการกระจายตัวสู่ชุมชนส่งผลให้ท้องถิ่นหลายแห่งตั้งรับการมาถึงของนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต ขณะเดียวกันภาครัฐก็ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพิ่มมากขึ้นจากการประกาศให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนไปในทิศทางที่ยั่งยืน

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจึงถือเป็นอุตสาหกรรมแห่งความหวัง ที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทย มากเป็นอันดับต้น ๆ และมีความสำคัญโดยตรงต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อันส่งผลให้ความ เป็นอยู่ของประชาชนในประเทศดีขึ้น การเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแม้ว่าจะก่อให้เกิด ประโยชน์ทางเศรษฐกิจมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นมีการลงทุนและสร้างรายได้เข้าประเทศแต่ก็ส่งผล กระทบต่อสภาพแวดล้อม วิถีชีวิตของสถานที่นั้น ๆ หากไม่มีการจัดการที่ดีพอตั้งนั้นเพื่อให้เกิดความ สมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการพัฒนาจึงได้เกิดแนวความคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เกิดเป็นการท่องเที่ยวทางเลือกที่หลากหลายหนึ่งในนั้น คือ “การท่องเที่ยวโดยชุมชน”

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่ยังดำรงไว้ซึ่งสภาพดั้งเดิมของระบบนิเวศ (first hand ecosystem) และวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น แหล่งท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ส่วนใหญ่ จึงมักปรากฏอยู่ในพื้นที่พื้นที่อนุรักษ์ เช่น อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์ สัตว์ป่าและอุทยานประวัติศาสตร์ เป็นต้น สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย กล่าวถึงแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ว่าเป็นแหล่งที่มีจุดเด่นนี้เป็นสิ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว (nature attractions) และตัดขาดจากโลกภายนอก (solitude) ซึ่งนักท่องเที่ยวจะไม่ได้สัมผัสที่บ้าน นอกจากนี้ยังได้ให้ความหมายของทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวว่า หมายถึงแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดหมาย (destination) ของการท่องเที่ยวซึ่งหมายถึงพื้นที่ที่รองรับนักท่องเที่ยวพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวจะมี ทรัพยากรที่เป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ความดึงดูดใจ เหล่านี้แน่นอนอาจเป็นความดึงดูดใจของ นักท่องเที่ยวประเภทใดประเภทหนึ่งแต่อาจไม่เป็สิ่งดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวประเภทอื่น ดังนั้น สภาพ ทรัพยากรจึงมีความสัมพันธ์โดยตรงกับตลาดการท่องเที่ยว นอกจากความดึงดูดใจในทรัพยากร แล้วในบางพื้นที่ยังมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ดังนั้น ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวจึงหมาย รวมถึงศักยภาพในการประกอบกิจกรรมของนักท่องเที่ยวด้วยโดยได้แบ่งแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (nature destination) และแหล่งท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรม (cultural destination) ซึ่งรวมเอาแหล่งท่องเที่ยวศาสนา ประวัติศาสตร์และโบราณคดี (historical, archaeological and regions destination) และแหล่งท่องเที่ยวศิลปะ วัฒนธรรม และ ประเพณี (art, culture and traditional destinations) เข้าไว้ด้วยกัน หากมองการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์เป็นอุตสาหกรรมบริการอย่างหนึ่ง แหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวข้างต้นจัดได้ว่าเป็นวัตถุดิบเพื่อ รองรับการท่องเที่ยวและเป็นวัตถุดิบประเภทใช้แล้วไม่หมดไปหรือสูญหายหากมีการควบคุมป้องกัน ด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ และนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่องซึ่งจะเป็นการ สนับสนุนให้แหล่งท่องเที่ยว ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืนโดยไม่เสื่อมโทรมลงไป ทั้งยัง ไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศจนเกินขีดความสามารถของระบบที่จะรองรับได้ (carrying capacity)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิถีชุมชน คือการได้มาอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มของคนในพื้นที่หรืออาณาเขตบริเวณใดบริเวณหนึ่ง สมาชิกที่อยู่ในชุมชนความสัมพันธ์ต่อกันทางสังคมมีการติดต่อกระทำระหว่างกันทางสังคมมีความผูกพันทางด้านจิตใจต่อกันที่อยู่อาศัยและมีส่วนกลางกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมร่วมกัน (สมศักดิ์ ศรีสันติสุข, 2559)

ชุมชนชนบทเป็นชุมชนที่มีสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับธรรมชาติ เพราะอาศัยพึ่งพิงธรรมชาติในการดำรงชีวิต เช่น การใช้ทรัพยากรธรรมชาติสำหรับการสร้างที่อยู่อาศัย อาหารยาโรคภัย อาศัยน้ำฝนเพื่อทำการเกษตรกรรม ซึ่งถือว่าเป็นอาชีพหลักของคนที่ย้ายอยู่ในชุมชนชนบท ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างกันของคนในชุมชนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ความสัมพันธ์ แบบญาติพี่น้องมีการอยู่ร่วมกันช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัยกันและกันตลอดทั้งติดต่อระหว่างกันอย่างใกล้ชิด คนในชุมชนมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่คล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษา วัฒนธรรมศาสนาหรือขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ชุมชนถือว่าเป็นหน่วยทางเศรษฐกิจ ที่สำคัญคือเป็นชุมชนในแต่ละท้องถิ่นโดยเฉพาะหมู่บ้านที่ห่างไกลอาจจะมีเงื่อนไขข้อจำกัดด้านที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ในแต่ละพื้นที่มีรูปแบบการทำมาหากินเฉพาะด้วยเงื่อนไขสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและวิธีการผลิตและยังมีการจัดวางรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับกลุ่มคนในชุมชนบุคคลกับท้องถิ่นรวมทั้งรูปแบบการรู้สึกนึกคิดและระบบการให้คุณค่าเป็นของชุมชนในหมู่บ้านนั้น ๆ และที่สำคัญ คือแต่ละหมู่บ้านจะสะท้อนความรู้สึกนึกคิดในด้านความเชื่อเกี่ยวข้องกับตนเองกับบรรพบุรุษตนเองกับชุมชนบรรพบุรุษและเกี่ยวข้องกับตำแหน่งแห่งที่ของหมู่บ้านที่เป็นไปตามเงื่อนไขทางประวัติศาสตร์ของชุมชนท้องถิ่น (อัจฉรา ภาณุรัตน์ , 2559)

ในส่วนของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชาวใต้ในวิถีชีวิตคนใต้ในชนบทเป็นวิถีที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันและอยู่ร่วมกับธรรมชาติมาช้านาน ประกอบด้วยลักษณะภูมิประเทศที่สมบูรณ์มีทั้งพื้นที่ราบ ป่าไม้ภูเขา หาดทราย น้ำตก ทะเลสาบ ทำให้เกิดการประกอบอาชีพประมง เพาะปลูกทางการเกษตรการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายที่สอดคล้องกับพื้นที่ที่อยู่อาศัยและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

1.2 คำถามในการวิจัย

ในการวิจัยการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัด ชุมพรมีอะไรบ้าง

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารศึกษาอิสระเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

1.3.2 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยบทบาทของหน่วยงานที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลใน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

1.3.3 เพื่อวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลใน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาอิสระเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับดังนี้

1.4.1 สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาอุปสรรคและผลกระทบในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลของอำเภอปะทิว เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและการอนุรักษ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

1.4.2 สามารถส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.5 ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัด ชุมพร มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาในการศึกษาค้นคว้า มุ่งศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในพื้นที่อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร เนื้อหาที่เกี่ยวข้องจึงประกอบด้วย

1.5.1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1.5.1.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาที่อยู่อาศัย

1.5.1.1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ ผู้นำท้องถิ่น ศูนย์อนุรักษ์และอนุบาลสัตว์ทะเลผู้ประกอบการรีสอร์ท ผู้ประกอบการเช่าเหมาเรือทัวร์

1.5.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1.5.1.2.1 การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

1.5.1.2.1.1 การมีส่วนร่วมด้านการบำรุงรักษา

1.5.1.2.1.2 การมีส่วนร่วมด้านการจัดกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ 1.5.1.2.1.3 การมีส่วนร่วมด้านแหล่งท่องเที่ยวหน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิ 1.5.1.2.1.4 การมีส่วนร่วมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.1.2.1.5 การมีส่วนร่วมด้านการประชาสัมพันธ์

1.5.1.2.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

1.5.2 ขอบเขตด้านพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

1.5.3 ขอบเขตด้านประชากร ดังนี้

1.5.3.1 คนในชุมชนท้องถิ่น อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

1.5.4 ขอบเขตระยะเวลา โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ 16 กรกฎาคม 2563 -31 ธันวาคม 2563

1.6 สมมติฐานการวิจัย

การศึกษาอิสระเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1.6.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่นที่แตกต่างกัน (เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาที่อยู่อาศัย) มีผลแตกต่างกันต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

1.6.2 บทบาทหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัด ชุมพรแตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

1.6.3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการทบทวนเอกสารเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล อำเภอบะพิตู จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยได้กรอบแนวคิดการวิจัย ได้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาอิสระเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทางทะเล ในอำเภอบะพิตู จังหวัดชุมพร มีนิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

1.8.1 การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนการ
 เอกสารนี้พัฒนาทั้งในการแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาโดยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม ร่วมกำหนด
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นโยบาย ร่วมวางแผน ตัดสินใจและปฏิบัติตามแผนร่วมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ร่วมติดตามประเมินผลและรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบต่อประชาชนชุมชนและเครือข่ายทุกรูปแบบในพื้นที่

1.8.2 ชุมชน หมายถึง การอยู่ร่วมกันของกลุ่มคนจำนวนหนึ่งในพื้นที่แห่งหนึ่งเพื่ออาศัยทรัพยากรธรรมชาติในบริเวณนั้นในการดำรงชีวิตโดยเหตุที่มีคนกลุ่มดังกล่าวอาศัยอยู่ร่วมกันใช้ทรัพยากรเพื่อการผลิตจึงมีการกำหนดรูปแบบความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันขึ้น มีองค์กรหรือสถาบันของชุมชนกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทั้งนี้ ชุมชน หมายถึง สังคมขนาดเล็กในชนบทที่ยังไม่พัฒนาหรือสังคมหมู่บ้านที่สมาชิกของสังคมยังมีความสัมพันธ์แบบเครือญาติและยังสามารถรักษาแบบแผนการดำรงชีวิตบางส่วนได้

1.8.3 ท้องถิ่น หมายถึง ท้องที่ใดท้องที่หนึ่งโดยเฉพาะเน้นถึงลักษณะทางสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์และทางธรรมชาติที่มีความเป็นขอบเขตเฉพาะพื้นที่นั้น ๆ เป็นสำคัญและยังมีความหมายที่กำหนดขอบเขตของพื้นที่ระดับย่อยตามเขตการปกครองหรือเป็นหน่วยงานระดับรองไปจากหน่วยงานใหญ่ ได้แก่ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอจังหวัด เป็นต้น ดังนั้น คำว่าท้องถิ่นจึงขึ้นอยู่กับกรจำกัด ขอบเขตทางพื้นที่ดังกล่าวแล้วและเมื่อนำไปใช้ประกอบกับคำใดจะให้ความหมายเฉพาะเจาะจงในเรื่องนั้น เช่น ประเพณีท้องถิ่นพิธีประจำท้องถิ่นอาชีพของคนในท้องถิ่น เป็นต้น

1.8.4 การจัดการท่องเที่ยว หมายถึง แนวทางการบริหารและการจัดการการท่องเที่ยวยังสามารถนำมาวิเคราะห์การจัดการท่องเที่ยวได้อันประกอบไปด้วย

- แนวทางการบริหารและการจัดการ
- แนวทางการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว
- แนวทางการบริหารและการจัดการด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย
- แนวทางการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น
- แนวทางการให้ประชาชนกลุ่มและองค์กรอื่น ๆ มีส่วนร่วม

1.8.5 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์มีการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมโดยมีการควบคุมผลกระทบ และสร้างบรรยากาศของการศึกษาเรียนรู้ ธรรมชาติแวดล้อม พร้อมให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม และได้รับประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนคุณภาพชีวิตแหล่งธรรมชาติรวมทั้งแหล่งวัฒนธรรมอย่างมีความรับผิดชอบต่อไม่ก่อให้เกิดการรบกวนหรือทำความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและมีวัตถุประสงค์อย่างมุ่งมั่นเพื่อชื่นชม ศึกษา เรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพที่พรรณานและสัตว์ป่า ตลอดจนลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาตินั้น อีกทั้งช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้การอนุรักษ์ปกป้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นด้วยแนวคิดพื้นฐานของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8.6 บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล หมายถึง องค์กรที่มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจหรือกิจการเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการวางแผนการ พัฒนาการท่องเที่ยวลักษณะการบริหารงานจะมีลักษณะเป็นกึ่งรัฐบาลกึ่งเอกชน คือสามารถจัดหา รายได้เป็นของตนเอง ในขณะที่รัฐยังคงต้องให้งบประมาณสนับสนุนด้วยในบางส่วนและเข้าไป ควบคุมดูแลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ

1.8.7 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง ระดับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในประเด็นของการท่องเที่ยวที่ไม่รบกวนหรือสร้าง ความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมและคนที่ท้องถิ่นการเรียนรู้ชุมชน วัฒนธรรมประเพณี ตลอดจน โบราณสถานโบราณวัตถุที่มีอยู่ในท้องถิ่นและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจกับคนท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาอิสระเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารทางวิชาการเพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีรวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายใต้หัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
- 2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

แนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วมในการบริหารงานของบุคลากรที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นทฤษฎีที่มีส่วนเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับการมีส่วนร่วม (อดินันท์ บัวภักดี, 2560) ทฤษฎีสองปัจจัยของ เฮอริเบิร์ก (Herzberg) เป็นทฤษฎีการจูงใจที่เกี่ยวข้องและสามารถโยงไปสู่กระบวนการมีส่วนร่วมได้เป็นแนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจ ทฤษฎีนี้เชื่อว่าผู้ปฏิบัติงานจะปฏิบัติงานได้ผลดีมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน เพราะเขาจะเพิ่มความสนใจในงานและมีความรับผิดชอบกระตือรือร้นที่จะทำงานซึ่งเป็นการเพิ่มผลผลิตของงานให้มากขึ้นในทางตรงกันข้ามหากผู้ปฏิบัติงานไม่พึงพอใจในการทำงานก็จะเกิดความท้อถอยในการทำงานและทำให้ผลงานออกมาไม่มีประสิทธิภาพ ทฤษฎีดังกล่าวสอดคล้องกับการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของบุคลากรในองค์กร กล่าวคือถ้าบุคลากรได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานได้ร่วมคิดตัดสินใจจะส่งผลให้บุคลากรในองค์กรเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของในกิจกรรมมากขึ้นทำให้ประสบความสำเร็จในการ

พัฒนาได้ นอกจากนี้ทฤษฎีการสร้างผู้นำก็มีความสำคัญ คือผู้มีอำนาจที่ดี (Positive Leader) มักจะนำการเคลื่อนไหวในการทำงานอยู่เสมอในขณะที่ผู้มีอำนาจที่ไม่ดี (Negative Leader) จะไม่มีผลงานที่สร้างสรรค์เลยการสร้างผู้มีอำนาจหรือผู้นำจะช่วยจูงใจให้บุคลากรเต็มใจที่จะทำงานเพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันเนื่องจากผู้นำเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการจูงใจและรวมกลุ่มคน ดังนั้น ทฤษฎีสองปัจจัยนี้จึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในองค์กร เพราะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือร่วมมือร่วมแรงกันในการทำงานอย่างมีคุณภาพแสดงให้เห็นถึงการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของบุคลากรและผู้นำร่วมกันซึ่งกระบวนการมีส่วนร่วมจะต้องมีผู้นำที่ดีอัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กรได้

2.1.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

การจัดทางงบประมาณนั้นมีหลายขั้นตอน ฉะนั้นจึงต้องมีการมีส่วนร่วมในการทำงานของเจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณของสำนักงบประมาณซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับเปลี่ยนงบประมาณวิธีการทำงานและบทบาทของเจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณอันจะส่งผลให้ประสิทธิผลและความสำเร็จในการปฏิบัติงานของสำนักงบประมาณ

การมีส่วนร่วม (participation) คือเป็นผลมาจากการเห็นพ้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงและความเห็นพ้องต้องกันจะต้องมีมากจนเกิด ความคิด ริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติเหตุผลเบื้องต้นของการที่มีคนมารวมกันได้ควรจะต้องมีการตระหนักว่าปฏิบัติการทั้งหมดหรือการกระทำทั้งหมดที่ทำโดยกลุ่มหรือในนามกลุ่มนั้นกระทำผ่านองค์การ (organization) ดังนั้นองค์การจะต้องเป็นเสมือนตัวนำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงได้

Erwin. ได้ให้ ความหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมไว้ว่า คือกระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหา ด้วยตนเองเน้นการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องอย่างแท้จริงของบุคคล แก้ไขปัญหาร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุนติดตามการปฏิบัติงานขององค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ณัฐพร แสงประดับ. (2559) ได้ให้ ความหมายของการมีส่วนร่วมว่าการมีส่วนร่วม หมายถึง การเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจและอารมณ์ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์กลุ่มซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าว เป็นเหตุเร้าใจให้การกระทำบรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้นทำให้เกิดความรู้สึกร่วมรับผิดชอบกับกลุ่ม ดังกล่าว นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ได้แก่ ความศรัทธาที่มีต่อความเชื่อถือตัวบุคคลความเกรงใจที่มีต่อตัวบุคคลที่เคารพนับถือหรือมีเกียรติยศตำแหน่งทำให้การมีส่วนร่วมเป็นไปด้วยความเต็มใจ

สุจินต์ ดาววีระกุล. (2559) ได้ให้ ความหมายของการมีส่วนร่วมว่ากระบวนการที่ทำให้บุคคลสมัครใจเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อตนเองและมีส่วนดำเนินการเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งเอาไว้ทั้งนี้ต้องไม่ใช้การกำหนดกรอบความคิดจากบุคคลภายนอกหรือองค์กรที่บุคคลได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานกิจกรรมในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งหรือทุกขั้นตอนรูปแบบการตัดสินใจของบุคคลในการจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรและปัจจัยการผลิตที่มีอยู่จะต้องทำเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาชีวิตในทุก ๆ ด้านของตนเองที่เป็นอยู่ให้ดีขึ้นกว่าเดิม

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2559) ได้ให้ ความหมายของการมีส่วนร่วมว่าการที่ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องร่วมมือร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมการพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ โดยมีกลุ่มหรือองค์กรรองรับบุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมการพัฒนาภูมิปัญญาการรับรู้สามารถคิดวิเคราะห์และตัดสินใจเพื่อกำหนดการดำเนินชีวิตได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ด้วยตนเอง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประพันธ์พงษ์ ชินพงษ์. (2561) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่าการมีส่วนร่วมเป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางการเปลี่ยนแปลงความเห็นพ้องต้องกันนั้นจะมีมากพอจนเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติการกล่าว คือต้องเป็นการเห็นพ้องต้องกันของคนส่วนใหญ่ที่จะเข้าร่วมปฏิบัติการนั้นและเหตุผลที่คนมาร่วมปฏิบัติการได้จะต้องตระหนักว่าการปฏิบัติการทั้งหมดโดยกลุ่มหรือในนามของกลุ่มหรือกระทำการผ่านองค์กร ดังนั้นองค์กรจะต้องเป็นเสมือนตัวที่ทำให้การปฏิบัติการบรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ

สันติชัย เอื้องประสิทธิ์. (2561) ได้กล่าวถึงสาระสำคัญของการมีส่วนร่วมของบุคลากรว่าหมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดริเริ่มตัดสินใจในการปฏิบัติงานและการร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบมาถึงตัวของบุคลากรเองการที่จะสามารถทำให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาและนำมาซึ่งสภาพความเป็นอยู่ของบุคลากรให้ดีขึ้นนั้นผู้นำจะต้องยอมรับในปรัชญาการพัฒนาว่ามนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นและพร้อมที่จะอุทิศตน เพื่อกิจกรรมของส่วนร่วมในองค์กร

สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ, สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและทบวงมหาวิทยาลัย (2560) ได้ระบุว่า การมีส่วนร่วม คือการที่ประชาชนหรือชุมชนสามารถเข้าไปมีส่วนในการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายพัฒนาท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์จากบริการรวมทั้งมีส่วนในการควบคุมประเมินผลโครงการต่าง ๆ ของท้องถิ่น นอกจากนี้ยังได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่ามี 2 ลักษณะ คือ

1. การมีส่วนร่วมในลักษณะที่เป็นกระบวนการของการพัฒนาโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดโครงการได้แก่ การร่วมกันค้นหาปัญหา การวางแผน การตัดสินใจ การระดมทรัพยากรและเทคโนโลยีท้องถิ่น การบริหารจัดการการคิดตามประเมินผลรวมทั้งรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ

2. การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือการส่งเสริมสิทธิและพลังอำนาจของพลเมืองโดยประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนในการจัดการเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มควบคุมการใช้และการกระจายทรัพยากรของชุมชนอันจะก่อให้เกิดกระบวนการและโครงสร้างที่ประชาชนในชนบทสามารถแสดงออกซึ่งความสามารถของตนและได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงกลไกการพัฒนาโดยรัฐมาเป็นการพัฒนาที่ประชาชนมีบทบาทหลักโดยการกระจายอำนาจในการวางแผนจากส่วนกลางมาเป็นส่วนภูมิภาคเป็นการคืนอำนาจในการพัฒนาให้แก่ประชาชนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตของตนเอง

สุธธนา คำยา. (2559) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจและอารมณ์ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์กลุ่มซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าว

เป็นเหตุเร้าใจให้กระทำการให้บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้นกับทั้งทำให้เกิดความมีส่วนร่วมรับผิดชอบกับกลุ่มดังกล่าวด้วย

นรินทร์ชัย พัฒนาพงศา. (2560) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่าการมีส่วนร่วม คือ การที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วมการตัดสินใจหรือเคยมาเข้าร่วมด้วยเล็กน้อยได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้นเป็นไปอย่างมีอิสรภาพเสมอภาค มิใช่มีส่วนร่วมอย่างผิวเผินแต่เข้าร่วมด้วยอย่างแท้จริงยิ่งขึ้นและการเข้าร่วมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ

ชิต นิลพานิช และกุลธนา ธนาพงศธร. (2562) ได้ระบุว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท หมายถึง การที่ประชาชนทั้งในเมืองและชนบทได้เข้ามีส่วนร่วมหรือเข้ามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนาชนบทขั้นตอนได้ขั้นตอนหนึ่งหรือทุกขั้นตอนแล้วแต่เหตุการณ์จะเอื้ออำนวย

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคนิ. (2561) ได้สรุปว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การเข้าร่วมอย่างแข่งขันและอย่างเต็มที่ของกลุ่มบุคคลผู้มีส่วนได้เสียในทุกขั้นตอนของโครงการหรืองานพัฒนาชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมในอำนาจการตัดสินใจและหน้าที่ความรับผิดชอบการมีส่วนร่วมเข้าร่วมจะเป็นเครื่องประกันว่าสิ่งที่ผู้มีส่วนได้เสียต้องการที่สุดนั้นได้รับการตอบสนองและทำให้มีความเป็นไปได้มากขึ้นว่าสิ่งที่ทำไปนั้นจะตรงกับความต้องการที่แท้จริงและมั่นใจมากขึ้นว่าผู้เข้าร่วมทุกคนจะได้รับประโยชน์เสมอหน้ากัน

2.1.2 ลักษณะของการมีส่วนร่วม

ธนาภรณ์ เมทณีสุดดี. (2559) ได้กล่าวถึงลักษณะแนวทางของการมีส่วนร่วม ดังนี้

1. การร่วมคิด หมายถึง การมีส่วนร่วมในการประชุมปรึกษาหารือในการวางโครงการวิธีการติดตามผลการตรวจสอบและการดูแลรักษาเพื่อให้กิจกรรมโครงการสำเร็จผลตามวัตถุประสงค์
2. การร่วมตัดสินใจ หมายถึง เมื่อมีการประชุมปรึกษาหารือเรียบร้อยแล้วต่อมาจะต้องร่วมกันตัดสินใจเลือกกิจกรรมหรือแนวทางที่เห็นว่าดีที่สุดหรือเหมาะสมที่สุด
3. การร่วมปฏิบัติตามโครงการหมายถึง การเข้าร่วมในการดำเนินงานตามโครงการต่าง ๆ เช่น ร่วมออกแรง ร่วมบริจาคทรัพย์ เป็นต้น
4. การร่วมติดตามและประเมินผลโครงการ หมายถึง เมื่อโครงการเสร็จสิ้นแล้วได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจตราดูแลรักษาและประเมินผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ

มณฑล จันท์แจ่มใส. (2561) ได้กล่าวถึงลักษณะของการมีส่วนร่วมไว้ว่า การมีส่วนร่วมของบุคคลจะต้องมีและเกิดขึ้นมาโดยตลอด ทั้งนี้เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ การบริหารจัดการดำเนินงานตามแผน การเสียสละกำลังแรงงานของบุคคล ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ กำลังเงินหรือทรัพยากรที่มีอยู่

ประชุม สุวดีถิ. (2561) ได้กล่าวถึงลักษณะเงื่อนไขพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของบุคคลเกิดจากพื้นฐาน 4 ประการ คือ

1. เป็นบุคคลที่จะต้องมีความสามารถที่จะเข้าร่วมกล่าวคือ จะต้องเป็นผู้มีศักยภาพที่จะเข้าร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อาทิเช่น จะต้องมีความสามารถในการค้นหาความต้องการวาง

แผนการบริหารจัดการการบริการองค์กรตลอดจนการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

2. เป็นบุคคลที่มีความพร้อมที่เข้ามามีส่วนร่วม กล่าวคือผู้นั้นจะต้องมีสภาพทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และกายภาพเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมได้

3. เป็นบุคคลที่มีความประสงค์จะเข้าร่วม กล่าวคือเป็นผู้ที่มีความเต็มใจสมัครใจที่จะเข้าร่วม เล็งเห็น ผลประโยชน์ของการเข้าร่วมจะต้องไม่เป็นการบังคับหรือผู้ผลักดันให้เข้าร่วม โดยที่ตนเองไม่ประสงค์จะเข้าร่วม

4. เป็นบุคคลที่ต้องมีความเป็นไปได้ที่จะเข้าร่วม กล่าวคือเป็นผู้มีโอกาสที่จะเข้าร่วมซึ่งถือว่าเป็นการกระจายอำนาจให้กับบุคคลในการตัดสินใจและกำหนดกิจกรรมที่ตนเองต้องการในระดับที่เหมาะสมบุคคลจะต้องมีโอกาสและมีความเป็นไปได้ที่จะจัดการด้วยตนเอง

สำหรับลักษณะการมีส่วนร่วมของบุคคลโดยทั่วไปแล้วยังมีปัจจัยอีกหลายอย่างที่เกี่ยวข้องกับ การมีส่วนร่วม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพครอบครัวระดับการศึกษาสถานภาพทางสังคมอาชีพและ รายได้ เป็นต้น

2.1.3 รูปแบบและขั้นตอนของการมีส่วนร่วม

มณฑล เอกอัครราชทูต (2559) ได้สรุปถึงการมีส่วนร่วมที่แท้จริงของประชาชนในการพัฒนา ควรจะมี 4 ขั้นตอน คือ

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาของแต่ละท้องถิ่นกล่าวคือถ้าหาก ชาวชนบทยังไม่สามารถทราบถึงปัญหาและเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหา ในท้องถิ่นของตนนี้เป็นอย่างดี แล้วการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาของท้องถิ่นย่อมไร้ประโยชน์ เพราะชาวชนบทจะไม่เข้าใจ และมองไม่เห็นถึงความสำคัญของการดำเนินงานเหล่านั้น

2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม เพราะการวางแผนดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ จะช่วยให้ชาวชนบทรู้จักวิธีการคิดการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลรู้จักการนำเอาปัจจัยข่าวสารข้อมูล ต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน

3. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและการปฏิบัติงานแม้ชาวชนบทส่วนใหญ่จะมีฐานะยากจน แต่ ก็มีแรงงานของตนเองที่สามารถใช้เข้าร่วมได้ การร่วมลงทุนและปฏิบัติงานจะทำให้ชาวชนบทสามารถ คิดต้นทุนดำเนินงานได้ด้วยตนเองทำให้ได้เรียนรู้การดำเนินกิจกรรมอย่างใกล้ชิด

4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน ถ้าหากการติดตามงานและประเมินผล งานขาดการมีส่วนร่วมแล้วชาวชนบทย่อมจะไม่ทราบด้วยตนเองว่างานที่ทำไปนั้นได้รับผลดีได้รับ ประโยชน์หรือไม่อย่างไรการดำเนินกิจกรรมอย่างเดียวกันในโอกาสต่อไปจึงอาจจะประสบความยาก ลำบาก

นอกจากนี้สำนักมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, กระทรวง ศึกษาธิการ, สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา และทบวงมหาวิทยาลัย (2559) ยังได้ กล่าวถึง การมีส่วนร่วมในขั้นตอน

ของ การพัฒนา 5 ขั้น ดังนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

1. ขั้นมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาในชุมชนตลอดจนกำหนดความ

ไม่ต่ำกว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลและต้องอยู่ข้างหลังของเอกสารทุกเล่มที่ควรนำไปใช้

แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

1. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูลของตน/ครอบครัว/ชุมชนของตน
2. การมีส่วนร่วมรับข้อมูลข่าวสาร
3. การมีส่วนร่วมตัดสินใจโดยเฉพาะในโครงการที่ตนมีส่วนได้เสียโดย แบ่งเป็น 3 กรณีแล้วแต่กิจกรรมในตนเองอยู่ในขั้นตอนใดต่อไปนี

3.1 ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจน้อยกว่าเจ้าของโครงการ

3.2 ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจเท่ากับเจ้าของโครงการ

3.3 ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจมากกว่าเจ้าของโครงการ

4. การมีส่วนร่วมทำคือร่วมในขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมด

5. การมีส่วนร่วมสนับสนุน คืออาจไม่มีโอกาสร่วมทำแต่มีส่วนร่วมช่วยเหลือในด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ยังได้มีการแบ่งระดับของการมีส่วนร่วมเป็นระดับของการมีส่วนร่วมตามแนวทาง พัฒนาชุมชนเป็นการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนโดยได้แบ่งไว้ดังนี้

1. ร่วมค้นหาปัญหาของตนให้เห็นว่าสิ่งใดที่เป็นปัญหารากเหง้าของปัญหา
2. ร่วมค้นหาสิ่งที่จำเป็นของตนในปัจจุบันคืออะไร
 - 2.1 ร่วมคิดช่วยตนเองในการจัดลำดับปัญหาเพื่อจะแก้ไขสิ่งใดก่อนหลัง
 - 2.2 วางแผนแก้ไขปัญหาเป็นเรื่อง ๆ
 - 2.3 ร่วมระดมความคิดถึงทางเลือกต่าง ๆ และเลือกทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหานั้น
 - 2.4 ร่วมพัฒนาเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้
 - 2.5 ร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหานั้น ๆ
 - 2.6 ร่วมติดตามการดำเนินงานและประเมินผลการดำเนินงาน
 - 2.7 ร่วมรับผลประโยชน์ /หรือร่วมเสียผลประโยชน์จากการดำเนินงาน

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

Rose. (อ้างถึงใน สานิตย์ บุญชู, 2559) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ กล่าวคือ ชุมชนใดที่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมมากเท่าใดก็จะทำให้การพัฒนาชุมชนนั้นสามารถเป็นไปได้โดยสะดวกและสามารถดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้ ทั้งนี้โดยมีความเชื่อพื้นฐานที่ว่าคนมีศักยภาพในการเปลี่ยนแปลงคุณค่าของความคิดและสมรรถภาพของคนเรานั้นจะไม่มี ความหมายถ้าหากขาดการมีส่วนร่วมกับบุคคลอื่น

2.2.1 กระบวนการมีส่วนร่วม

Szentendre. (อ้างถึงใน สถาบันพระปกเกล้า, 2559) กล่าวถึงการแบ่ง กระบวนการการมี เอกสารนี้ส่วนร่วมออกเป็น 4 ขั้นตอน คือใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญญาตให้หน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีก 1. การมีส่วนร่วมในการวางแผนต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ
3. การมีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมมี 5 ทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีการเกลี้ยกล่อมมวลชน (Mass Persuasion)

Maslow กล่าวว่า การเกลี้ยกล่อม หมายถึง การใช้คำพูดหรือการเขียนเพื่อมุ่งให้เกิดความเชื่อถือและการกระทำซึ่งการเกลี้ยกล่อมมีประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในการปฏิบัติงาน และถ้าจะทำให้เกิดผลดีผู้เกลี้ยกล่อมจะต้องมีศิลปะในการสร้างความสนใจในเรื่องที่จะเกลี้ยกล่อม

โดยเฉพาะในเรื่องความต้องการของคนตามหลักทฤษฎีของ Maslow ที่เรียกว่าลำดับขั้นความต้องการ (hierarchy of needs) คือความต้องการของคนจะเป็นไปตามลำดับจากน้อยไปมาก มีทั้งหมด 5 ระดับ ดังนี้

1.1 ความต้องการทางด้านสรีระวิทยา (physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน ของมนุษย์ (survival needs) ได้แก่ ความต้องการทางด้านอาหาร ยา เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่ อาศัย ยารักษาโรคและความต้องการทางเพศ

1.2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยของชีวิต (safety and security needs) ได้แก่ ความต้องการที่อยู่อาศัยอย่างมีความปลอดภัยจากการถูกทำร้ายร่างกายหรือถูกขโมยทรัพย์สินหรือความมั่นคงในการทำงานและการมีชีวิตอยู่อย่างมั่นคงในสังคม

1.3 ความต้องการทางด้านสังคม (social needs) ได้แก่ ความต้องการความรัก ความต้องการที่จะให้สังคมยอมรับว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

1.4 ความต้องการที่จะมีเกียรติยศชื่อเสียง (self-esteem needs) ได้แก่ ความภาคภูมิใจ ความต้องการดีเด่นในเรื่องหนึ่งที่จะให้ได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ความต้องการด้านนี้เป็นความต้องการระดับสูงที่เกี่ยวกับความมั่นใจในตัวเองในเรื่องความรู้ความสามารถและความสำคัญของบุคคล

1.5 ความต้องการความสำเร็จแห่งตน (self-actualization needs) เป็นความต้องการในระบบสูงสุดที่อยากจะให้เกิดความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่างตามความนึกคิดของตนเองเพื่อจะพัฒนาตนเองให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ความต้องการนี้จึงเป็นความต้องการพิเศษของบุคคลที่จะพยายามผลักดันชีวิตของตนเองให้เป็นแนวทางที่ดีที่สุด

2. ทฤษฎีการระดมสร้างขวัญของคนในชาติ (National Morale)

คนเรามีความต้องการทางกายและใจถ้าคนมีขวัญดีพอผลของการทำงานจะสูงตามไปด้วย แต่ถ้าขวัญไม่ดีผลงานก็ต่ำไปด้วย ทั้งนี้เนื่องจากว่าขวัญเป็นสถานการณ์ทางจิตใจที่แสดงออกในรูปพฤติกรรมต่าง ๆ นั่นเอง การจะสร้างขวัญให้ดีต้องพยายามสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้ร่วมงาน เช่น การไม่

เอารัดเอาเปรียบการให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับงานการเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น เป็นต้น และเมื่อใดก็ตามถ้าคนทำงานมีขวัญดีก็จะเกิดสำนึกในความรับผิดชอบ อันจะเกิดผลดีแก่หน่วยงานทั้งใน

ส่วนที่เป็นขวัญส่วนบุคคลและขวัญของกลุ่ม ดังนั้น จะเป็นไปได้ว่าขวัญของคนเราโดยเฉพาะคนมีขวัญที่ดียอมเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะนำไปสู่การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ได้เช่นกัน

3. ทฤษฎีสร้างความรู้สึกราชาตินิยม (Nationalism)

ปัจจัยประการหนึ่งที่น่าสู่การมีส่วนร่วมคือการสร้างความรู้สึกราชาตินิยมให้เกิดขึ้น หมายถึงความรู้สึกรักเป็นตัวของตัวเองที่จะอุทิศหรือเน้นค่านิยมเรื่องผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติมีความพอใจในชาติของตัวเองพอใจเกียรติภูมิ จงรักภักดี ผูกพันต่อท้องถิ่น

4. ทฤษฎีการสร้างผู้นำ (Leadership)

การสร้างผู้นำจะช่วยจูงใจให้ประชาชนทำงานด้วยความเต็มใจเพื่อบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ร่วมกัน ทั้งนี้เพราะผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญของการรวมกลุ่มคนจูงใจไปยังเป้าประสงค์โดยทั่วไปแล้วผู้นำอาจจะมีทั้งผู้นำที่ดีเรียกว่าผู้นำปฏิฐาน (positive leader) ผู้นำพลวัต คือ เคลื่อนไหวทำงานอยู่เสมอ (dynamic leader) และผู้นำไม่มีกิจไม่มีผลงานสร้างสรรค์ ที่เรียกว่า ผู้นำนิเสธ (negative leader) ผลของการให้ทฤษฎีการสร้างผู้นำจึงทำให้เกิดการระดมความร่วมมือปฏิบัติงานอย่างมีขวัญกำลังใจงานมีคุณภาพมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ละร่วมรับผิดชอบ ดังนั้น การสร้างผู้นำที่ดียอมจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยดีนั่นเอง

5. ทฤษฎีการใช้วิธีและระบบทางการบริหาร (Administration and Method)

การใช้ระบบบริหารในการระดมความร่วมมือเป็นวิธีหนึ่งที่ยั่งยืนเพราะใช้กฎหมายระเบียบแบบแผนเป็นเครื่องมือในการดำเนินการแต่อย่างไรก็ตามผลของความร่วมมือยังไม่มีระบบใดที่ดีที่สุดในเรื่องการใช้บริหาร เพราะธรรมชาติของคนถ้าทำงานตามความสมัครใจอย่างตั้งใจไม่มีใครบังคับก็จะทำงานด้วยความรักแต่ถ้าไม่ควบคุมเลยก็ไม่เป็นไปตามนโยบายและความจำเป็นของรัฐเพราะการใช้ระบบบริหารเป็นการให้ปฏิบัติตามนโยบายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเพิ่มความคาดหวังผลประโยชน์

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน

สากล สติวิทยานนท์ (2559) ได้ให้ความเห็นว่า แนวคิดสำคัญของการมีส่วนร่วมมี 3 ประการดังต่อไปนี้

1) ความสนใจและความห่วงใยกันจลร่วมกันซึ่งเกิดจากความสนใจและความห่วงกังวลส่วนบุคคลที่บังเอิญต้องกันกลายเป็นความสนใจและความห่วงกังวลร่วมกันของส่วนรวม 2) ความเดือดร้อนและความไม่พอใจร่วมกันที่มีอยู่ต่อสถานการณ์ที่เป็นอยู่นั้นผลักดันให้พุ่งไปสู่การรวมกลุ่มวางแผนและลงมือกระทำร่วมกัน 3) การตกลงใจร่วมกันที่จะเปลี่ยนแปลงกลุ่มหรือชุมชนให้ไปในทิศทางที่พึงปรารถนาการตัดสินใจร่วมกันนี้จะต้องรุนแรงมากพอที่จะทำให้เกิดความริเริ่มกระทำการที่ตอบสนองความเห็นชอบของตนส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้น ๆ

สรุปได้ ความหมายว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนว่าเป็นกระบวนการที่สมาชิกของชุมชนมีการกระทำออกมาในลักษณะของการทำงานร่วมกันที่จะแสดงให้เห็นถึงความต้องการรวมเพื่อเป็นอำนาจในการต่อรองทางการเมืองและเศรษฐกิจเพื่อใช้ในการปรับปรุงสภาพของชุมชนหรือเป็น

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการระบุปัญหาที่พบและร่วมมือกันให้กิจกรรมนั้นลุล่วง เพื่อประโยชน์ของชุมชนโดยไม่ต้องคอยพึ่งพาความช่วยเหลือจากภาครัฐหรือเอกชน

ทานตะวัน อินทร์จันทร์. (2559) ให้ความหมายว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนคือการที่ประชาชนทำตนนี้เป็นผู้สร้างสรรค์ กิจกรรมในกระบวนการพัฒนาซึ่งจะบังเกิดผลคือสามารถแสดงบทบาทสร้างสรรค์ได้และผลของ กิจกรรมจะต้องย้อนกลับมาสู่พวกเขาเอง (UNRISD) ระบุความหมายว่าเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในเรื่อง

1. การตัดสินใจ
2. การเข้าร่วมกิจกรรม
3. การร่วมรับผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมที่เกิดจากกิจกรรมนั้น ๆ

สหประชาชาติ (United Nations, 2018) ให้ความหมายการมีส่วนร่วม (Participation) ไว้ว่า

1. การมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนา
2. การเข้ามีส่วนร่วมให้เกิดการพัฒนา
3. การเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในเรื่องพัฒนา

ลิส. (Lisk, 2018 อ้างถึงใน ปรีดา เจษฎาวรางกุล, 2559) ได้ให้ความหมายการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนต้องมีความสัมพันธ์กับแนวคิดของการเชื่อใจและการยอมรับตนเองเพื่อที่จะนำไปสู่การมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างยั่งยืนซึ่งสามารถสังเกตได้จากระดับความพึงพอใจ ระดับความไว้วางใจและต้องครอบคลุมทัศนคติความคาดหวังและกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติร่วมกัน

เฮด แฟร์ไชลด์ และคณะ. (Fairchild, et. Al., 2018 อ้างถึงใน ทานตะวัน อินทร์จันทร์, 2559) ได้ให้ความหมายของคำว่ามีส่วนร่วมไว้ว่าการมีส่วนร่วม หมายถึง การเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมกันหรือการเข้ามามีส่วนติดต่อสัมพันธ์กันและอาจหมายถึงสถานการณ์ทางสังคมด้วยก็ได้วิลเลียม ได้ให้ความหมายไว้ว่า การมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนาร่วมคิดร่วมตัดสินใจแก้ปัญหาของตนเองเน้นการมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างแท้จริงกับประชาชนใช้ความคิดสร้างสรรค์และความชำนาญของประชาชนแก้ไขร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุนติดตามการปฏิบัติงานขององค์กรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

อาภรณ์พันธุ์ จันทร์สว่าง. (2559) ได้อธิบายเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ว่าการมีส่วนร่วม (Participation) เป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงและความเห็นพ้องต้องกันจะต้องมีมากจนเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อปฏิบัติ กล่าวคือจะต้องเป็นความเห็นพ้องต้องกันจะต้องมีมากจนเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติการณ์นั้น ๆ

เอกสารนี้เหตุผลเบื้องต้นของการที่มีคนมารวมกันได้ ควรจะต้องมีการตระหนักกว่าปฏิบัติการทั้งหมดหรือการกระทำทั้งหมดที่ทำโดยกลุ่มหรือทำในนามกลุ่มนั้นกระทำผ่านองค์กร(Organization) ดังนั้น องค์กร

จะต้องเป็นเสมือนตัวนำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลง

ไพรัตน์ เตชะรินทร์. (2560) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของชุมชนว่าหมายถึง กระบวนการรัฐ การทำการส่งเสริม ชักนำสนับสนุนและสร้างโอกาสให้ประชาชนในชุมชนทั้งในรูป ส่วนบุคคล กลุ่มคน ชมรม สมาคม มูลนิธิและองค์กรอาสาสมัครรูปแบบต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องร่วมกันให้บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายการพัฒนาที่กำหนดไว้

ปรัชญา เวสารัชช. (2559) ได้นิยามความหมายของการมีส่วนร่วมว่าเป็นการที่ประชาชนเข้ามาเกี่ยวข้องโดยการใช้ความพยายามหรือทรัพยากรในส่วนของตนต่อกิจกรรมซึ่งมุ่งสู่การพัฒนาชุมชน โดยการมีส่วนร่วมต้องมียุทธศาสตร์ประกอบดังนี้

1. ประชาชนเข้าเกี่ยวข้องในกิจกรรมการพัฒนา
2. ผู้เข้าร่วมได้ใช้ความพยายามบางอย่างส่วนตัว เช่น ความคิด ความรู้ ความสามารถแรงงาน หรือทรัพยากรบางอย่างเช่น เงินและวัสดุในกิจกรรมพัฒนา

วรรณิการ์ ภูมิวงศ์พิทักษ์. (2560) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง กระบวนการที่ให้ประชาชน ไม่ว่าจะปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนที่เห็นพ้อง ต้องกันเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการดำเนินงานโดยการร่วมคิดร่วมลงมือปฏิบัติ ร่วมแบ่งปันผลประโยชน์ และร่วมในการติดตามประเมินผล

ทวีทอง หงส์วิวัฒน์. (2559) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่แท้จริงน่าจะหมายถึง การที่ประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในการจัดการและควบคุมการใช้และกระจายทรัพยากรและปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในสังคมเพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพทาง เศรษฐกิจและสังคมตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรีในฐานะสมาชิกของสังคมและได้พัฒนาการรับรู้ และภูมิปัญญาซึ่งแบ่งออกในรูปของการตัดสินใจในการกำหนดชะตาชีวิตของตนเองอย่างเป็นตัวของตัวเอง

ดวงจิตร์ น้ำพราว. (2560) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วมหมายถึงการ เกี่ยวข้องทางด้านจิตใจและอารมณ์ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์กลุ่มซึ่งผล ของการเกี่ยวข้องดังกล่าว เป็นเหตุเร้าใจให้กระทำการให้บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้นทำให้เกิดการร่วมรับผิดชอบกับกลุ่ม

พีรพล ไชยพงศ์. (2559) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่รัฐส่งเสริมชักนำ สนับสนุนและสร้างโอกาสให้ประชาชนทั้งในรูปส่วนบุคคลกลุ่มชน ชมรมสมาคม มูลนิธิและองค์กร อาสาสมัครรูปแบบต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง ร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายการพัฒนาที่กำหนดไว้กลุ่มสังคมศาสตร์สาธารณสุข (อ้างถึงใน ขนิษฐา ศรีนนท์ , 2559) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่าการมีส่วนร่วมของชุมชน

หมายถึง การสร้างประชาธิปไตยคืออำนาจแห่งการกำหนดการพัฒนาให้แก่ประชาชนใน กระบวนการ นี้อย่างน้อยที่สุดประชาชนต้องมีการกำหนดวางแผนและดำเนินการในเรื่องทั้งปวงมีผลต่อการ

ปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่และอนาคตของพวกเขาซึ่งจะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อประชาชนได้อำนาจได้ ทรัพยากรของพวกเขา กลับคืนมาและนั่นย่อหมายถึง กระบวนการทางประชาธิปไตยและการปกครองตนเอง

จุฑารัตน์ วุฒิสุมบูรณ์. (2560) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การเกี่ยวข้องทางสังคมด้านจิตใจและอารมณ์ ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์ (Group Situation) ซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าว เป็นเหตุเร้าใจให้กระทำการให้(Contribution) บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้นทำให้เกิดความรู้สึกร่วมรับผิดชอบกับกลุ่มสรุปจากความหมายของการมีส่วนร่วมผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า “การมีส่วนร่วม” หมายถึง การที่ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลมีแนวคิดหรือจุดมุ่งหมายที่เหมือนกันเข้ามาดำเนินการนั้นให้แล้วเสร็จตาม จุดมุ่งหมายที่กำหนดแล้วรับผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งต้องเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

ทฤษฎีการกระทำทางสังคม (The Theory of Social Action) ของ ชูเกียร์ติ เปียมศรี. (2559). ได้อธิบายถึงการกระทำทางของมนุษย์ (Action of Human) ในลักษณะที่สามารถนำไปปรับใช้ทางสังคมทั่วไป กล่าวคือการกระทำใด ๆ ของมนุษย์จะขึ้นอยู่กับความสนใจและระบบค่านิยมของบุคคล

1. บุคลิกภาพของแต่ละบุคคล (Personality)
2. ระบบสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกอยู่ (Social System)
3. วัฒนธรรม (Culture) ในสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกอยู่และวัฒนธรรมนี้จะเป็นตัวกำหนดเกี่ยวกับความคิด ความเชื่อถือ (Idea of Believes) ความสนใจ (Primary of Interest) และระบบค่านิยมของ บุคคล (Ystem of Value Orientation)

จำนง อติวัฒนสิทธิ์. (2559) ได้ศึกษาเรื่องการกระทำของมนุษย์ (Human Action) โดยให้กำหนดความการกระทำว่าเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ทั้งที่เป็นแบบเปิดและลึกลับซึ่งบุคคลผู้ทำกำหนดให้มีความหมายส่วนตัวความเข้าใจในระบบความหมายเกิดขึ้นได้ 2 ประการกล่าวคือ

1. ความหมายส่วนตัวจากการกระทำของบุคคลหนึ่งสามารถเข้าใจได้จากการสังเกตโดยตรง
2. มีการเข้าใจสิ่งเร้าเราสามารถแสดงความรู้สึกออกมาด้วยตัวเราเองในการให้เหตุผลซึ่งเป็น

วัตถุประสงค์ของผู้นำหรือถ้าการกระทำของบุคคลไม่มีเหตุผลแล้วอาจจะเข้าในส่วนประกอบแห่งอารมณ์ที่มีการกระทำเกิดขึ้นโดยอาศัยการเข้าไปมีส่วนร่วมที่มีความเห็นอกเห็นใจต่อมนุษย์ผู้สังเกตไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยกับแนวทฤษฎีหรือจุดมุ่งหมายขั้นสูงสุดหรือค่านิยมของผู้นำแต่โดยสติปัญญาแล้วเราอาจเข้าใจสถานการณ์และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง อีกนัยหนึ่งการกระทำบางอย่างเกิดขึ้นจากแรงกระตุ้นสามารถถือได้ว่าการอธิบายที่แท้จริงของการกระทำเพราะแรงกระตุ้นจะมีอยู่ในส่วนลึกของจิตใจผู้กระทำและสำหรับผู้สังเกตนั้น แรงกระตุ้นนี้เป็นพื้นฐานที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาพฤติกรรม ได้กล่าวว่า การกระทำทางสังคม 4 ชั้น คือ

2.1 การกระทำที่มีเหตุผลเป็นการกระทำที่ใช้วิธีการอันเหมาะสมในอันที่จะบรรลุ

วัตถุประสงค์ที่เลือกไว้ย่อมมีเหตุผล การกระทำดังกล่าวมุ่งไปในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

2.2 การกระทำที่เกี่ยวกับค่านิยมเป็นการกระทำเช่นนี้มุ่งไปในด้านจริยธรรมและศีลธรรมอย่างอื่น เพื่อดำรงไว้ซึ่งความเป็นระเบียบในชีวิตทางสังคม

2.3 การกระทำตามประเพณีเป็นการกระทำที่ไม่เปลี่ยนแปลง โดยยึดแบบอย่างที่ทำกันมาในอดีตเป็นหลักพฤติกรรมกระทำตามประเพณีที่ไม่คำนึงถึงเหตุผลลักษณะและรูปแบบของการมีส่วนร่วม

โคเฮน และอัฟฮอฟฟ์ (Cohen & Uphoff, 2019 อ้างถึงใน ธนวัฒน์ คำภีลานนท์ , 2559) ได้อธิบายและวิเคราะห์รูปแบบการมีส่วนร่วมโดยสามารถแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบคือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือริเริ่มตัดสินใจดำเนินการตัดสินใจและตัดสินใจลงมือปฏิบัติการ

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) ประกอบไปด้วยการสนับสนุนทางด้านทรัพยากรการเข้าร่วมในการบริหารและการประสานขอความร่วมมือ

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ทางด้านต่าง ๆ ประกอบไปด้วยผลประโยชน์ทางด้านวัสดุผลประโยชน์ทางสังคมและผลประโยชน์ส่วนบุคคล

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) เกี่ยวกับการควบคุมและการตรวจสอบการดำเนินกิจกรรมทั้งหมดและเป็นการแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วมต่อไปขั้นตอนของการมีส่วนร่วม

ธิตติ กิตติวิฑูณ. (2559). ได้ให้ขั้นตอนการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนี้

1. การค้นหาปัญหาสาเหตุของปัญหาและพิจารณาแนวทางแก้ไข
2. การตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ไขและวางแผนหรือโครงการแก้ไขปัญหา
3. การปฏิบัติการแก้ไขปัญหตามแผนและโครงการที่วางไว้
4. การรับประโยชน์จากโครงการ
5. การประเมินผลโครงการ

ฉอาน วุฒิธรรมรักษา. (2559). ได้จำแนกการมีส่วนร่วมไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. ขึ้นกำหนดความต้องการ
2. ขึ้นวางแผนดำเนินการ
3. ขึ้นตัดสินใจ
4. ขึ้นดำเนินการ
5. ขึ้นติดตามผลงาน

นอกจากนี้ยังได้แบ่งลักษณะการเข้าร่วมไว้อีกเป็นการร่วมประชุมร่วมแสดงความคิดเห็นร่วมตัดสินใจร่วมออกแรง ร่วมออกเงิน วัสดุ อุปกรณ์ ร่วมเป็นกรรมการ

เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง.(2560) ได้แบ่งขั้นตอนของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้เป็น 4 ขั้นตอน
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการสงวนสิทธิ์ในทางอื่นโดยผู้จัดทำเอกสารไว้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 จัดเวทีวิเคราะห์สถานการณ์ของหมู่บ้านเพื่อทำความเข้าใจและเรียนรู้ร่วมกันในประเด็นต่าง ๆ

1.2 จัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือจัดทัศนศึกษาระหว่างกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ภายในชุมชนและระหว่างชุมชน

1.3 แก่อบรมเพื่อพัฒนาทักษะเฉพาะด้านต่าง ๆ

1.4 ลงมือปฏิบัติจริง

1.5 ถ่ายถอดประสบการณ์และสรุปบทเรียนที่จะนำไปสู่การปรับปรุงกระบวนการทำงานที่เหมาะสม

2. การพัฒนาผู้นำเครือข่าย เพื่อให้ผู้นำเกิดความมั่นใจในความสามารถที่มีจะช่วยให้สามารถริเริ่มกิจกรรมการแก้ไขปัญหาหรือกิจกรรมการพัฒนาได้ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

2.1 แลกเปลี่ยนระหว่างผู้นำทั้งภายในและภายนอกชุมชน

2.2 สนับสนุนการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและสนับสนุนข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นอย่างต่อเนื่อง

2.3 แลกเปลี่ยนเรียนและดำเนินงานร่วมกันของเครือข่ายอย่างต่อเนื่องจะทำให้เกิดกระบวนการจัดการและจัดองค์กรร่วมกัน

2.3.2 กรรณวิธีในการมีส่วนร่วมของประชาชน

กรรณวิธีการมีส่วนร่วมของประชาชน สามารถทำได้หลายวิธีที่สำคัญมี ดังต่อไปนี้

1. การเข้าร่วมประชุมอภิปรายเป็นการเข้าร่วมแก้ปัญหาหรือเนื้อหาสาระของแผนงานหรือโครงการพัฒนาเพื่อสอบถามความคิดเห็นของประชาชน

2. การถกเถียง เป็นการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งตามวิถีทางประชาธิปไตยเพื่อให้ทราบถึงผลดี ผลเสียในกรณีต่าง ๆ โดยเฉพาะประชาชนในท้องถิ่นที่มีผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบต่อความเป็นอยู่ของเขา

3. การให้คำปรึกษาแนะนำประชาชนต้องร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหารโครงการ เพื่อให้ความมั่นใจว่ามีเสียงของประชาชนที่ลูกผลกระทบเข้ามีส่วนร่วมรับรู้และร่วมในการตัดสินใจและการวางแผนด้วย

4. การสำรวจเป็นวิธีการให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

5. การประสานงานร่วมเป็นกรรณวิธีที่ประชาชนเข้าร่วมตั้งแต่การคัดเลือกตัวแทนของกลุ่มเข้าไปเป็นแกนนำในการจัดการหรือบริหาร

6. การจัดทัศนศึกษาเป็นการให้ประชาชนได้เข้าร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริง ณ จุดดำเนินการก่อนให้มีการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง

7. การสัมภาษณ์หรือพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการกับผู้นำรวมทั้งประชาชนที่ได้รับผลกระทบเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและความต้องการที่แท้จริงของท้องถิ่น

8. การได้สวนสาธารณะ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น ต่อนโยบายกฎ ระเบียบในประเด็นต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อประชาชนโดยรวม

9. การสาธิตเป็นการใช้เทคนิคการสื่อสารทุกรูปแบบเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชน รับทราบอย่างทั่วถึงและชัดเจนอันจะเป็นแรงจูงใจให้เข้ามามีส่วนร่วม

10. การรายงานผลเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนทบทวนและสะท้อนผลการตัดสินใจต่อ โครงการอีกครั้งหนึ่ง หากมีการเปลี่ยนแปลงจะได้แก้ไขได้ทันที่

2.3.3 แนวคิดและกระบวนการมีส่วนร่วม

ในที่ประชุมเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ณ องค์การสหประชาชาติ เมื่อปี ค.ศ. 1975 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนนี้เป็นคำที่ไม่อาจกำหนดนิยาม ความหมายเดียวที่ครอบคลุมได้เพราะความหมายของการมีส่วนร่วมอาจแตกต่างกันไปในแต่ละ ประเทศหรือแม้แต่ในประเทศเดียวกันก็ตาม ดังนั้น การนิยามความหมายของการมีส่วนร่วมของ ประชาชน ควรมีลักษณะจำกัดเฉพาะในระบบเศรษฐกิจสังคมและการเมืองหนึ่ง ๆ เท่านั้น อย่างไรก็ตาม กลุ่มผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวได้ขยายความการมีส่วนร่วมของประชาชนว่าครอบคลุมประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 การมีส่วนร่วมของประชาชนครอบคลุมการสร้างโอกาสที่เอื้อให้สมาชิกทุกคน ของชุมชนและของสังคมได้ร่วมกิจกรรมซึ่งนำไปสู่และมีอิทธิพลต่อกระบวนการพัฒนาและเอื้อให้ ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาโดยเท่าเทียมกัน

ประเด็นที่ 2 การมีส่วนร่วมสะท้อนการเข้าเกี่ยวข้องโดยสมัครใจ และเป็นประชาธิปไตยใน กรณีนี้นี้ คือการเอื้อให้เกิดการพัฒนา การแบ่งสรรผลประโยชน์จากการพัฒนาโดยเท่า เทียมกัน และการตัดสินใจเพื่อกำหนดเป้าหมาย นโยบายและการวางแผนดำเนินการโครงการพัฒนา ทาง เศรษฐกิจและสังคม

ประเด็นที่ 3 การมีส่วนร่วมเป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างประชาชนและทรัพยากรเพื่อพัฒนา กับ ประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุนดังกล่าว อีกนัยหนึ่งก็คือการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจ ไม่ว่าจะระดับท้องถิ่น ภูมิภาคและระดับชาติจะช่วยก่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่ประชาชนลงทุน ลงแรงกับประโยชน์ที่ได้รับ

ประเด็นที่ 4 การมีส่วนร่วมของประชาชนอาจแตกต่างกันไปตามสภาพเศรษฐกิจของประเทศ นโยบาย และโครงสร้างการบริหาร รวมทั้งลักษณะเศรษฐกิจสังคมของประชากร การมีส่วนร่วมของ ประชาชนมิได้เป็นเพียงเทคนิควิธีการแต่เป็นปัจจัยสำคัญในการประกันให้เกิดกระบวนการพัฒนาที่มุ่ง เอื้อประโยชน์ต่อประชาชน

นอกจากนี้ ในกระบวนการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการตัดสินใจกำหนดความต้องการของตนเองการตัดสินใจใช้ทรัพยากร โดย (งามตา สุข ประเสริฐ 2562). มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่าการมีส่วนร่วม หมายถึง สิทธิของประชาชนต่อการ ตัดสินใจนโยบายที่เกี่ยวกับการจัดสรร (allocation) และการใช้ประโยชน์ (utilization) ของ ทรัพยากรเพื่อการผลิตซึ่งเป็นความจำเป็นที่ประชาชนต้องเข้าร่วมในการวางแผนเพื่อการกินดีอยู่ดี

และสามารถตอบสนองต่อสูงที่เข้าถึงซึ่งการพัฒนาให้คนจนได้รับประโยชน์เพื่อการผลิตการบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะด้วยและการมีส่วนร่วมคือการที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนในการตัดสินใจในระดับต่าง ๆ ทางการจัดการบริการทางการเมืองเพื่อกำหนดความต้องการของชุมชนของตน การมีส่วนร่วมของประชาชนก่อให้เกิดกระบวนการและโครงสร้างที่ประชาชนสามารถที่จะแสดงออกซึ่งความต้องการของตนการจัดลำดับความสำคัญการเข้าร่วมในการพัฒนาและได้รับประโยชน์จากการพัฒนานั้นโดยเน้นการให้อำนาจในการตัดสินใจแก่ประชาชนในชนบท และเป็นกระบวนการกระทำที่ประชาชนมีความสมัครใจเข้ามามีส่วนในการกำหนดการเปลี่ยนแปลง เพื่อประชาชนเองโดยให้ประชาชนได้มีส่วนในการตัดสินใจเพื่อตนเอง ทั้งนี้ โดยมีใช้การกำหนดกรอบความคิดจากบุคคลภายนอก

ตามนิยามข้างต้นจะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในฐานะสมาชิกของสังคมไม่ว่าจะในบริบทของการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ การเมืองหรือวัฒนธรรม ย่อมเป็นสิ่งที่แสดงออกให้เห็นถึงพัฒนาการรับรู้และภูมิปัญญาในการกำหนดชีวิตของตนเองในการจัดการควบคุมการใช้และการกระจายทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตทางเศรษฐกิจและสังคมตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรี นอกจากนี้ การที่ประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนในการจัดการควบคุมการใช้ทรัพยากร ควบคุมการกระจายทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพทางเศรษฐกิจและสังคมทำให้ประชาชนได้พัฒนาการรับรู้และภูมิปัญญา

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.4.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมรูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของคนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ในอดีตมนุษย์มักเดินทางด้วยวัตถุประสงค์เพื่อการแสวงหาที่อยู่อาศัยใหม่หรือเพื่อการติดต่อซื้อขายเผยแพร่ศาสนา รวมทั้งเดินทางเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ ปัจจุบันการเดินทางเกิดขึ้นหลายวัตถุประสงค์หากเป็นการเดินทางท่องเที่ยวผู้เดินทางมีความต้องการที่จะไปพักผ่อน หย่อนใจ เพื่อการคลายเครียดและความเพลิดเพลิน จากวัตถุประสงค์ของการเดินทางที่มากมายจึง มีคนให้คำนิยามของการท่องเที่ยวได้ดังต่อไปนี้กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬาได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวตามความหมายขององค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการท่องเที่ยวระหว่างประเทศขึ้นที่กรุงโรม ประเทศอิตาลีในปี พ.ศ. 2506 และได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว คือ “การเดินทางเพื่อความบันเทิงรื่นเริงใจ เยี่ยมญาติหรือการประชุมแต่มิใช่เพื่อการประกอบอาชีพหลักฐานหรือไปพำนักอยู่อย่างถาวร” พร้อมกับให้ประเทศสมาชิกใช้คำว่า “ผู้มาเยือน” (Visitors) แทน คำว่า “นักท่องเที่ยวที่ค้างคืน” (Tourist) ซึ่งสอดคล้องกับสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งประเทศไทย (2562) ที่ได้ให้ความหมายว่า การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ซึ่งหมายถึงการเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยัง อีกที่หนึ่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม

โดยมีแรงกระตุ้นจากความต้องการในด้านกายภาพ ด้านวัฒนธรรม ด้านปฏิสัมพันธ์และด้านสถานะหรือเกียรติคุณ

ปรีชา แดงโรจน์. (2559) ได้อ้างถึงคำนิยามการท่องเที่ยวขององค์การสหประชาชาติที่ได้จัดประชุมว่าด้วยเรื่องการเดินทางและการท่องเที่ยว ณ กรุงโรม เมื่อปี พ.ศ. 2506 ไว้ว่าหมายถึงกิจกรรม ที่มีเงื่อนไขเกี่ยวข้องกันอยู่ 3 ประการคือ

- (1) ต้องมีการเดินทาง
- (2) ต้องมีสถานที่ปลายทางที่ประสงค์ไปเยือน
- (3) ต้องมีจุดมุ่งหมายของการเดินทาง

จริยญา เจริญสุขใส และสุวัฒน์ จุฑากรณ์. (2559) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่าการท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางของบุคคล จากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่น เป็นการชั่วคราวเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ที่เกี่ยวกับการหารายได้ซึ่งกิจกรรมดังกล่าว ก่อให้เกิดปรากฏการณ์และความสัมพันธ์ที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลที่เดินทาง (นักท่องเที่ยวที่มาเยือน) ธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ผลิตสินค้า และการบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของ

นักท่องเที่ยวนักธุรกิจที่ดูแลการท่องเที่ยว และชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยว

Mill. (2018) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว คือการจัดกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความประทับใจ การบริการและการสร้างความพึงใจให้กับนักท่องเที่ยว

Davidson. (2019) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว คือการเดินทางออกจากที่พักเป็นการชั่วคราว ระยะเวลาสั้น ๆ เพื่อไปเยี่ยมญาติมิตร หรือวัตถุประสงค์อื่น ๆ ทางด้านการท่องเที่ยว เช่น การพักผ่อน เล่นกีฬา การประชุม สัมมนา เป็นต้น

ศรัญญา วรากุลวิทย์. กล่าวการประชุมว่าด้วยการเดินทางและการท่องเที่ยวที่องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization หรือ WTO) ได้กำหนดความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า การท่องเที่ยว คือการเดินทางใด ๆ ก็ตามที่เป็นการเดินทางตามเงื่อนไขสากล 3 ประการดังต่อไปนี้

1. การเดินทางจากสถานที่อยู่อาศัยเป็นประจำไปยังสถานที่อื่น ๆ เป็นการชั่วคราว
2. การเดินทางนั้น ผู้เดินทางมีการเดินทางด้วยความสมัครใจ มิใช่ถูกบังคับ
3. การเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่ไม่ใช่เดินทางเพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้

2.4.2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวจัดเป็นหนึ่งอุตสาหกรรมใหญ่ที่สุดที่มีองค์ประกอบเป็นอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมจำนวนมาก

พะยอม ธรรมบุตร. (2559) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็น 5 ประเภทดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยว (Attractions) นับเป็นองค์ประกอบที่มีส่วนสำคัญสูงสุดเพราะเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวอาจเป็นแหล่งธรรมชาติที่มีความโดดเด่น

เช่น ดอยอินทนนท์ซึ่งมีความหลากหลายทางชีวภาพของเทือกเขาหิมาลัย หรือแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์เช่น ปราสาทพนมรุ้ง ซึ่งแสดงถึงความรุ่งเรือง ของอาณาจักรขอม ตลอดจน การท่องเที่ยวชนบท เพื่อสัมผัสวิถีชีวิตชาวบ้านเรียนรู้ถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนโบราณสถานยุคเก่าแก่ก่อนประวัติศาสตร์เช่น วัฒนธรรมบ้านเชียง เป็นต้น

2. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ได้แก่การมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม เช่น สนามบิน ระบบคมนาคม ตลอดจนบริการด้านอุตสาหกรรมขนส่ง เช่น การขนส่งทางอากาศ ทางบก และทางน้ำ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทาง (Destination) หรือแหล่งท่องเที่ยว (Attraction) ได้อย่างสะดวกรวดเร็วและปลอดภัย

3. ที่พักแรมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการต้อนรับ (Accommodation) ได้แก่โรงแรม รีสอร์ท Bed&Breakfast เกสต์เฮาส์โฮมสเตย์ที่พักแรม ประเภทต่าง ๆ จะมีสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) ในระดับต่าง ๆ กัน ซึ่งจะทำให้มีราคาและบริการในระดับต่างกัน เช่นภัตตาคาร สระว่ายน้ำบาร์ฟิตเนสเซ็นเตอร์ซาวน่า บิสซิเนสเซ็นเตอร์และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

4. กิจกรรมการท่องเที่ยวและกิจกรรมนันทนาการ (Tourist activities and Recreational activities) นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเช่นกัน ในยุคปัจจุบัน ซึ่งการท่องเที่ยวมิได้ หมายความว่าเพียงแค่การเดินทางไปชมโบราณสถาน อนุสาวรีย์ความงามของธรรมชาติเท่านั้นหาก ความสำคัญ สำหรับผู้มาเยือน คือการได้มีโอกาสทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่การเดินทางป่าศึกษาระบบนิเวศ เขตเส้นศูนย์สูตรในป่าดงดิบชื้น (Rainforest) การล่องแก่งในแม่น้ำท้องถิ่น การปีนหน้าผา การดำน้ำในรูปแบบ Scuba Diving หรือ Snorkeling การพายเรือแคนูในบริเวณป่าชายเลน การตกปลาหมึก ในทะเลลึก ตลอดจน การร่วมกิจกรรมกับชุมชนเจ้าบ้าน เช่น การด้านการเกี่ยวข้าว การร่วมพิธี บายศรีสู่ขวัญ เป็นต้น ซึ่งทั้งหมดเป็นประสบการณ์ที่อยู่ในความทรงจำของนักท่องเที่ยวและกิจกรรม ดังกล่าวมักก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น

5. นักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของธุรกิจการท่องเที่ยว ซึ่ง จะต้องประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

- ลักษณะของนักท่องเที่ยว จำแนกออกเป็นตามลักษณะของประเทศ อายุอาชีพ ระดับการศึกษา รายได้เชื้อชาติหรือสัญชาติ

- การกระจายของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเป็นนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ ไต่บ้าง มีจำนวนมายน้อยเพียงใด ตัวอย่างเช่น ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวจากทวีปต่าง ๆ เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวภายในประเทศมาก เช่น ยุโรป อเมริกา เอเชีย แอฟริกา และโอเชียเนีย

- กิจกรรมต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยว เช่น เดินทางเข้ามาเที่ยวเพื่อการประชุม การพักผ่อนหย่อนใจ การแข่งขันกีฬา การเจรจาธุรกิจ หรือเยี่ยมญาติสำหรับประเทศไทยผู้ที่เดินทางเข้าประเทศมีจุดหมายหลายอย่างเช่น ท่องเที่ยว ธุรกิจ ประชุม ปฏิบัติการราชการและอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต มิฉะนั้นจะฟ้องดำเนินคดี

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นกรณีเห็นผิดแต่ประสงค์ดี และต้องจ่ายค่าเสียหายแก่ผู้เสียหายทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ข้อมูลข่าวสาร ข้อมูลข่าวสารเป็นเอกสารเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว เพื่อชัก จูงให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในประเทศมากยิ่งขึ้น เช่น หนังสือแนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว เช่น หนังสือแนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว แผ่นพับ แผนที่และเอกสารแนะนำต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น

- การโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อชักจูงให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยว เช่น รายการเทศกาลท่องเที่ยวของจังหวัดต่าง ๆ หรือฤดูกาลของการท่องเที่ยวแต่ละภาค เช่น เทศกาลสงกรานต์ลอยกระทง แข่งเรือ เป็นต้น

- การส่งเสริมและให้ความรู้ใหม่ ๆ โดยเผยแพร่เอกสารการนำเที่ยวแก่ชุมชน
- อบรมการนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์เป็นการให้ความรู้แก่บุคคลที่สนใจในอาชีพ การจูงนำเที่ยว และเพื่อให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่นักท่องเที่ยว
- รายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง จัดพิมพ์เป็นเอกสารเผยแพร่ แก่นักท่องเที่ยว
- จัดทำแผนที่เส้นทางและแผนที่ท่องเที่ยวของสถานที่แต่ละแห่ง จัดพิมพ์เป็นเอกสารเผยแพร่ เพื่อใช้เป็นคู่มือประกอบการเดินทางท่องเที่ยว

7. ส่วนประกอบอื่น ๆ บริการเบ็ดเตล็ด (Ancillary) ได้แก่ ทั้งหมดที่มีให้นักท่องเที่ยว อาทิ บริการด้านร้านอาหาร โรงพยาบาล ไพรศณีย์สถานบริการน้ำมัน ร้านค้า ร้านขายของที่ระลึก ห้องสุขา ฯลฯ ดังนี้

2.4.3 ความสำคัญของการท่องเที่ยว

ความสำคัญของการท่องเที่ยวได้มีนักวิชาการกล่าวไว้ซึ่งมีความคล้ายคลึงกัน และแตกต่างกัน บวีณา โทนแก้ว. (2561) กล่าวถึงความสำคัญ ของการท่องเที่ยวว่า การท่องเที่ยวจัดเป็นกิจกรรมนันทนาการประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อมนุษย์ซึ่งอาจจำแนกออกได้ 3 ด้าน คือ

1. ความสำคัญต่อบุคคล การท่องเที่ยวเป็นสื่อสร้างสรรค์ความสำราญ เพลิดเพลินใจแก่มนุษย์ อันเป็นการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นการเปิดโลกทัศน์ให้มีทัศนคติกว้างไกล สามารถรับและเข้าใจ สถานการณ์ที่เป็นจริง เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ตลอดจนความเข้าใจอันดีระหว่างมนุษย์ชาติเนื่องจากการท่องเที่ยวนำมาซึ่งโอกาสแห่งการเปลี่ยนวัฒนธรรมของนานาชาติ

2. ความสำคัญต่อสังคม การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการสืบทอดทางวัฒนธรรม ตลอดจนการรักษา เอกลักษณ์ของชาตินอกจากนั้นการท่องเที่ยวยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนา และนำความเจริญไปสู่ ท้องถิ่น ช่วยพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค มาตรฐานการครองชีพ ตลอดจนคุณภาพชีวิต

3. ความสำคัญต่อเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวเป็นแหล่งรายได้สำคัญในรูปเงินตราต่างประเทศ ช่วย สร้างเสถียรภาพให้กับดุลการชำระเงินของประเทศ กระตุ้นการสร้างงานและรายได้แก่ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ก่อให้เกิดการหมุนเวียนของเงินตรา และกระจายรายได้แก่ท้องถิ่น

รวมทั้งกระตุ้นการผลิต และธุรกิจบริการต่าง ๆ จากการศึกษาจะเห็นได้ว่า การท่องเที่ยวอันมีความสำคัญต่อประเทศเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการสร้างรายได้การจ้างงาน สร้างอาชีพ การ

ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปะ ประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น ๆ ดังนั้น การส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวถือเป็นสำคัญ และความจำเป็นสำหรับการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นในด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง

2.4.4 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายเหตุผล ซึ่งนักวิชาการได้อธิบายถึง วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว ดังต่อไปนี้ Holloway (1983) กล่าวว่า การท่องเที่ยวของคนเรานั้น เกิดจากสาเหตุ 3 ประการคือ

1. การท่องเที่ยวในวันหยุดพัก เช่น การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ การเดินทางไปเยี่ยมญาติมิตร ฯลฯ
2. การท่องเที่ยวทางด้านธุรกิจ เช่น การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา
3. การเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ เช่น การศึกษา การรักษาสุขภาพ การเล่นกีฬา การศาสนา

สมบัติ กาญจนกิจ. (2559) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวไว้ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนาน และความบันเทิง เป็นการท่องเที่ยวเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศเพื่อชมวิิวทัศน์ทัศนวิทัศนธรรม ประเพณีชีวิตความเป็นอยู่ของท้องถิ่น หรือการท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่อความสนุกสนาน เพื่อเปลี่ยนสถานที่พักอาศัย ฯลฯ การท่องเที่ยวอยู่กับปัจจัยหลายอย่างเช่น รสนิยม ฐานะทางเศรษฐกิจของนักท่องเที่ยว และสิ่งดึงดูดใจของสถานที่แต่ละแห่ง

2. การท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการพักผ่อน เป็นการใช้เวลาว่างเพื่อให้เกิดการพักผ่อนทั้งร่างกาย และพักผ่อนสมองหรืออาจจะรวมถึงการพักผ่อนทั้งร่างกายจากการเจ็บป่วย โดยการท่องเที่ยวประเภทนี้จะใช้ เวลาในการพักผ่อนให้นานที่สุด สถานที่ที่สามารถไปพักจะเลือกสถานที่สงบ และสะดวกสบาย ในการพักผ่อน รวมทั้งอากาศบริสุทธิ์เช่น เขียวชายทะเล หรือภูเขาบนดอยที่มีบรรยากาศเงียบสงบไร้ซึ่ง มลพิษต่าง ๆ

3. การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวที่มักจะมีจุดประสงค์ที่จะศึกษา ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นในพื้นที่นั้น ๆ ในการเดินทางท่องเที่ยวให้ควบคู่กันไป เป็น การศึกษา ความเป็นอยู่ทั้งแง่ของมนุษย์วิทยา และด้านสังคมวิทยา เช่น โบราณสถานต่าง ๆ ศิลปะการแสดง ต่าง ๆ

4. การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา การท่องเที่ยวประเภทการกีฬานั้นมีจุดประสงค์ 2 ประการคือ ประการที่หนึ่ง เป็นการเดินทางเพื่อชมการแข่งขันกีฬาที่ผู้เดินทางมีความประสงค์ประการที่สองเป็นการท่องเที่ยวเพื่อเดินทางไปประกอบกิจกรรมทางด้านกีฬาหรือมีการออกกำลังกายเพื่อผ่อนคลายต่าง ๆ การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬานี้สถานที่ที่เป็นจุดหมายในการเดินทางไปนั้นจะต้องเป็นสถานที่สามารถดึงดูดใจให้เกิดการท่องเที่ยว เช่น ชายทะเลที่สวยงาม หาดทราย ภูเขาสลับซับซ้อน หรือการเดินทางไปเพื่อสำรวจทรัพยากรป่าไม้ต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นให้พิมพ์และเผยแพร่โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายของเอกสารที่พิมพ์นี้

5. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุมและสัมมนา ซึ่งผู้ไปเพื่อธุรกิจหรือสัมมนา มักจะแบ่ง

เวลาส่วนหนึ่งไว้สำหรับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแบบนี้สิ่งที่เป็นปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยว คือ สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มีสถานที่พักอาศัย หรือโรงแรม และระบบคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว ปัจจุบันนี้การท่องเที่ยวลักษณะนี้มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นเรื่อย ๆ

6. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา คือการที่บุคคลไปต่างประเทศเพื่อศึกษาดูงาน หรือวิจัย หรือ การแลกเปลี่ยนอาจารย์นักศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัยและจะอยู่ในประเทศนั้นเป็นเวลานานเป็นการท่องเที่ยวประเภทนี้รวมถึงการท่องเที่ยวการศึกษาภายในประเทศด้วย จัดได้ว่าเป็นนักท่องเที่ยวที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศอีกอย่างหนึ่งจะเห็นว่า การท่องเที่ยวของแต่ละคนมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันไปตามโอกาสและความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายประการ

2.4.5 ประเภทของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวนั้นได้แบ่งออกเป็นหลายประเภท และมีนักวิชาการที่ได้แบ่งการท่องเที่ยวหรือแหล่งท่องเที่ยวไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ดำเกิง โถทอง และคณะ. (2559) ได้กล่าวว่า การจำแนกประเภทของการท่องเที่ยวว่าการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่มนุษย์ใช้เป็นกิจกรรมนันทนาการการเรียนรู้ไปในโลกกว้างตลอดจนเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัวหรือการศึกษาดูงานในหน่วยงานบูรณาการหลากหลายรูปแบบ ดังนี้ ประเภทของการท่องเที่ยวในที่นี้หมายถึง ประสบการณ์ในการท่องเที่ยวกล่าวคือการจำแนกจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว (Type of Destination) และสามารถแบ่งกลุ่มหรือประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการท่องเที่ยวออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. การท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้ชาติพันธุ์ต่าง ๆ (Ethnic Tourism) เป็นการท่องเที่ยวด้วยวัตถุประสงค์ที่จะสังเกตการณ์การแสดงออกทางขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมรวมถึงแบบแผนการใช้ชีวิตของ บุคคลต่างชาติพันธุ์ซึ่งรวมถึงการไปเพื่อเยี่ยมเยียนภูมิลำเนาบ้านเกิด การเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาต่าง ๆ

2. การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรม (Cultural Tourism) เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ที่จะสัมผัส และบางกรณีก็เข้าร่วมใช้ชีวิตแบบดั้งเดิมที่ได้สูญหายไปหมดแล้ว กลับมาสร้างสีสันดึงดูดใจนักท่องเที่ยวซึ่งอาจจัดอาหารงานเทศกาลเครื่องแต่งกายตามประเพณีการรำพื้นบ้าน การแสดงศิลปะและหัตถกรรมโบราณ ไว้ให้บริการด้วย เป็นต้น

3. การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์ (Historical Tourist) เป็นการท่องเที่ยวพิพิธภัณฑสถานและโบสถ์เก่า ที่เน้นความรุ่งเรืองในอดีต อาจจะเป็นการเยือน อังสาวรีย์วิหาร โบราณ วังต่าง ๆ การแสดงแสงสีเสียงเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ เป็นต้น

4. การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Tourism) คล้ายคลึงกับการท่องเที่ยวเพื่อ ชาติพันธุ์กล่าวได้คือการที่มีการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวจากที่อื่น หรือต่างแดน แต่การท่องเที่ยวเพื่อ สิ่งแวดล้อม จะต้องการดึงดูดใจที่เป็นสิ่งแวดล้อมธรรมชาติให้มากกว่าการที่จะเน้นเรื่องเชื้อชาติ

เผ่าพันธุ์รวมถึงการกลับคืนสู่ธรรมชาติและ การชื่นชมต่อความสัมพันธ์ของผู้คนกับพื้นที่พิภพที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ด้วย ซึ่งรวมการถ่ายภาพและการเดินทางไกล การปีนเขา การล่องเรือเล็ก และการตั้งแคมป์

เป็นต้น

5. การท่องเที่ยวเพื่อสันทนาการ(Recreational Tourism) เป็นการเข้าร่วมในการแข่งขัน กีฬา นันทนาการรักษาโรค การอาบแดด และการเข้าร่วมสมาคมเพื่อผ่อนคลายจิตตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น หาดทราย ชายทะเลชายหาด สนามกอล์ฟพื้นน้ำหรือสนามเทนนิสที่ทันสมัย จะเป็น การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มนี้และจะทำให้เกิดการดึงดูดใจนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อน โดยเฉพาะ

6. การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลให้แก่ชีวิต (Incentive Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่จัดขึ้นเพื่อ เป็นรางวัลแก่พนักงานบริษัทหรือบุคคลใช้แรงงานต่าง ๆ ของบริษัท เพื่อเป็นสวัสดิการของหน่วยงาน นั้น ทั้งนี้เพื่อการดูงานประชุมสัมมนา ศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ และเพื่อสันทนาการโดยหน่วยงานและบริษัทจะเป็นผู้จัดการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการจัดงานทั้งหมด

7. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business Tourism) คือการประชุมหรือพบปะกัน หรือประชุมสัมมนา ซึ่งมักจะเอาการท่องเที่ยวประเภทอื่นเข้าร่วมอยู่ไว้ด้วยกัน เมื่อมีการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจเกิดขึ้น แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแหล่งจะมีกาท่องเที่ยวหลายประเภทบางประเภทบางแห่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อสันทนาการสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ทั้งนี้แล้วแต่ความต้องการของนักท่องเที่ยว

สรุปจากทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่กล่าวมาข้างต้น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญ 7 ส่วน คือแหล่งท่องเที่ยว การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ข้าราชการ นักท่องเที่ยวที่พักผ่อนและสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมการท่องเที่ยวและกิจกรรมนันทนาการและส่วนประกอบอื่น ๆ บริการเบ็ดเตล็ด จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นถึงการจัดการระบบการท่องเที่ยวที่จะทำให้การท่องเที่ยวประสบความสำเร็จอันเนื่องจากระบบการจัดการที่ดีแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ จึงต้องมีการพัฒนาระบบการจัดการที่ดีเพื่อใช้เป็นกลไกในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้

2.4.6 การบริการการท่องเที่ยว

ความหมายของการจัดการการท่องเที่ยว

มนัส สุวรรณ และคณะ (2561) ได้ให้หลักการในการจัดการการท่องเที่ยวโดยต้องพิจารณาการจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายจะต้องพิจารณาระบบย่อยและองค์ประกอบของการจัดการท่องเที่ยว บทบาทหน้าที่ของแต่ละองค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น รวมถึงการพิจารณาสภาพแวดล้อมของระบบการท่องเที่ยวไปด้วย

1. ทรัพยากรทางท่องเที่ยว (Tourism Resource) ซึ่งประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวตลอดจนทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยว

2. การบริการการท่องเที่ยว(Tourism Services) อันได้แก่การให้บริการเพื่อการท่องเที่ยวที่มีอยู่พื้นที่หรือกิจกรรมที่มีผลเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของพื้นที่นั้น ๆ

3. การตลาดท่องเที่ยว (Tourism Marketing) โดยเป็นส่วนของความต้องการในการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่ ซึ่งหมายรวมถึงกิจกรรมรูปแบบหรือกระบวนการการท่องเที่ยว

นอกจากหลักการในการจัดการท่องเที่ยวซึ่งกล่าวในเบื้องต้น แล้วแนวทางการบริหารและจัดการการท่องเที่ยวยังสามารถนำมาวิเคราะห์การจัดการท่องเที่ยวได้อันประกอบไปด้วย

- แนวทางการบริหารและการจัดการ
- แนวทางการจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว
- แนวทางการบริหารและการจัดการด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย
- แนวทางการประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานอื่น
- แนวทางการให้ประชาชนกลุ่มและองค์กรอื่น ๆ มีส่วนร่วม

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2559) ได้ให้ความหมายของการจัดการการท่องเที่ยว หมายถึงการวางแผนการท่องเที่ยวและดำเนินการให้เป็นไปตามแผนโดยมีการจัดการบริหารงานบุคคลการอำนวยความสะดวกและควบคุมอย่างเหมาะสม เพื่อให้เป็นไปตามแผนที่ได้วางไว้รวมทั้งมีการประเมินผลแผนการท่องเที่ยวด้วย

อารีย์ นัยพินิจ และ จิรัชญา มณีเนตร (2560) ได้ให้ความหมายของการจัดการการท่องเที่ยว หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านการวางแผนด้านการจัดการผู้รับผิดชอบ การควบคุม การจัดสรรงบประมาณ การประเมินผลและรายงานผล เกี่ยวข้องกับทางการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2545) ได้กล่าวถึง การจัดการการท่องเที่ยวที่ควรจะดำเนินการในความรับผิดชอบของหน่วยงานที่ดูแลสถานที่ท่องเที่ยวที่มีอยู่ 5ภารกิจหลัก ดังนี้

1. การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ หน่วยงานที่รับผิดชอบในด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยวควรมีบทบาทในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้สาธารณชนได้รับรู้และทราบให้มากที่สุด
2. การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยว เป็นการสำรวจหาข้อมูลในแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ในพื้นที่ เพื่อเป็นข้อมูลในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
3. การปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เป็นการจัดทำแผนงานโครงการเพื่อปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่ประทับใจของนักท่องเที่ยว
4. การบริหารแหล่งท่องเที่ยว เป็นการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุด
5. การรักษาความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวเป็นการวางระบบในการดูแลรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่รับผิดชอบ

สรุปว่า การจัดการการท่องเที่ยว คือ การกระทำหรือปฏิบัติอย่างมีเป้าหมายเพื่อสอดคล้องกับหลักการทฤษฎี และแนวคิดที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงสภาพที่แท้จริงรวมทั้งข้อจำกัดต่าง ๆ ทางสังคมและสภาพแวดล้อม การกำหนดแนวทางมาตรการและแผนปฏิบัติการที่ดีต้องคำนึงถึงกรอบ

ความคิดที่กำหนดไว้

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวในปัจจุบันที่นานาประเทศให้การสำคัญ เพื่อการมุ่งไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศและนานาชาติ ตามหลักปฏิญญาสากลว่าด้วยการพัฒนาสิ่งแวดล้อมยั่งยืน (Environmentally Sustainable Development) โดยให้ความสำคัญแก่การให้การศึกษาหรือการเรียนรู้ หรือมุ่งเน้นให้เกิดการอนุรักษ์มากกว่าการจัดการลดหรือปราศจากผลกระทบและนักท่องเที่ยวพึงพอใจเท่านั้น แต่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องเป็น การท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ มีการจัดการรักษาสิ่งแวดล้อม และให้การศึกษาแก่นักท่องเที่ยว

2.5.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

องค์กรและนักวิชาการในประเทศไทยได้มีการสรุปความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ โดย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2559) ให้คำนิยามว่า การเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใดแห่งหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษา ชื่นชม และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพธรรมชาติ สภาพสังคม วัฒนธรรม และชีวิตของคนในท้องถิ่น บนพื้นฐานความรู้และความรับผิดชอบต่อระบบนิเวศ

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2560) ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ โดยมีการให้ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้อง และให้ชุมชนท้องถิ่น และสร้างจิตสำนึกให้ทุกฝ่ายร่วมกันรับผิดชอบต่อระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการในต่างประเทศอีกจำนวนมากที่ได้ให้คำจำกัดความและความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ Ceballos Lascurain (1991) ได้อธิบายถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า หมายถึง การท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติโดยไม่ให้เกิดการทำลาย หรือทำความเสียหายแก่ธรรมชาติ แต่มีวัตถุประสงค์ เพื่อชื่นชมศึกษาเรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ พืชพรรณ และสัตว์ป่า ตลอดจนลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาติเหล่านั้น Elizabeth Boo (2016) ได้อธิบายถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ว่า เป็นการท่องเที่ยวแบบอิงธรรมชาติที่เอื้อประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ อันเนื่องมาจากการมีเงินทุนสำหรับการปกป้องดูแลรักษาพื้นที่และมีการสร้างงานให้กับชุมชน หรือท้องถิ่น พร้อมทั้งให้การศึกษาและสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม

The Ecotourism Society. (2018) ได้อธิบายถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ว่าเป็นการเดินทางไป เยือนแหล่งธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ด้วยความระมัดระวัง ไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือทำลายคุณค่าของระบบนิเวศ และในขณะเดียวกันก็ช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเกิดประโยชน์ต่อประชาชนท้องถิ่น

Western. (2019) ได้ปรับปรุงคำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากคำจำกัดความของ The Ecotourism Society ให้สั้นและกะทัดรัด แต่มีความหมายสมบูรณ์มากขึ้น โดยกล่าวว่าการ

ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติซึ่งมีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนท้องถิ่นดีขึ้น

The Common Wealth Department of Tourism (2019) ได้ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยว เชิงนิเวศไว้ว่า เป็นการท่องเที่ยวธรรมชาติที่ครอบคลุมถึงสาระด้านการศึกษา การเข้าใจธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการจัดการเพื่อรักษาระบบนิเวศให้ยั่งยืน คำว่า ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมยังครอบคลุมถึง ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นด้วย ส่วน คำว่าการรักษาระบบนิเวศให้ยั่งยืนนั้น หมายถึง การปันผลประโยชน์ต่าง ๆ กลับสู่ชุมชนท้องถิ่นและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

Costas Christ. (2018) ให้ความหมายว่าเป็นการท่องเที่ยวในพื้นที่ธรรมชาติพร้อมกับอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไปด้วย และช่วยสร้างสวัสดิการให้ชุมชนท้องถิ่น และยังได้กล่าวอีกว่า นักท่องเที่ยวสับสน คำว่าท่องเที่ยวธรรมชาติกับคำว่าท่องเที่ยวเชิงนิเวศซึ่งไม่เหมือนกัน เพราะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็น การท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อมนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้องใช้ธรรมชาติและปฏิบัติต่อสัตว์ป่าอย่างยั่งยืน และยังคงบริจาคเงินช่วยเหลือเพื่อเป็นทุนในการอนุรักษ์รวมทั้งเพื่อให้คนใน ชุมชนมีฐานะดีขึ้น และองค์การสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ

ราฟ บุคเลย์ (Raff Buckley, 2019 อ้างใน สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, 2562) นิยามว่า คือการท่องเที่ยวที่ถูกจัดการดูแลอย่างยั่งยืน อยู่บนพื้นฐานของธรรมชาติ มีการศึกษาด้านการเรียนรู้วัฒนธรรม และ/หรือสิ่งแวดล้อมเอื้อประโยชน์ต่อการอนุรักษ์และสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว

2.5.2 สาระสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ศูนย์วิจัยป่าไม้. (2560) ได้สรุปสาระสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ ดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยวที่จะส่งเสริมควรเป็นพื้นที่ธรรมชาติ ที่มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมเป็นหลัก และอาจรวมถึงแหล่งประวัติศาสตร์ โบราณคดี และวัฒนธรรมที่ปรากฏในพื้นที่ด้วย
2. ควรเป็นการท่องเที่ยวที่ทุกฝ่ายมีความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อมธรรมชาติและระบบนิเวศ เป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรม
3. เน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส ได้รับประสบการณ์ และการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติโดยตรง อีกทั้งเสริมสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมอีกด้วย
4. เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติ เอื้อประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม
5. มุ่งเน้นคุณค่าลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวในการดึงดูดใจนักท่องเที่ยว แต่ไม่เน้นที่การเสริมแต่ง พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก

จากที่กล่าวมาข้างต้น ได้สะท้อนภาพของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้อย่างชัดเจน ว่าเป็นการท่องเที่ยวและการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน โดยเฉพาะการพัฒนาจิตสำนึกของนักท่องเที่ยวให้มีความตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อม

2.5.3 องค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของกรมส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2559) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบหลักที่สำคัญของการ

ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มี 4 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านพื้นที่เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น รวมทั้งแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ (Eco- system) ในพื้นที่นั้น ๆ

2. องค์ประกอบด้านการจัดการเป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อ (Responsible Travel) โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม มีการจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมไปถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกันและจำกัดมลพิษ ภาวะ และควบคุมอย่างมีขอบเขต จึงเป็นการท่องเที่ยวที่มีการจัดการยั่งยืน

3. องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการเป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการ การเรียนรู้ โดยมีการให้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความประทับใจ เพื่อสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยว ประชาชนท้องถิ่น และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง

4. องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน และประชาชนท้องถิ่น และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง ที่มีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติตามแผนได้รับประโยชน์ติดตามตรวจสอบ ตลอดจนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรท่องเที่ยว อันจะก่อให้เกิด ผลประโยชน์ในท้องถิ่น ทั้งการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิต และการได้รับผลตอบแทน เพื่อกลับมาบำรุงรักษา และจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย

จากองค์ประกอบหลักที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศดังกล่าว จะเห็นว่าองค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมนั้นจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ในท้องถิ่น ทั้งการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิต และการได้รับผลตอบแทนเพื่อกลับมาบำรุงรักษา และจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย

องค์ประกอบสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากสถาบันการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้ให้ลักษณะสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่ามีหลักการพื้นฐาน 5 อย่างโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ต้องอยู่บนพื้นฐานของธรรมชาติ (Nature Based Tourism) หมายถึง ต้องเจาะจงเรื่องชีววิทยา ลักษณะกายภาพของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และวัฒนธรรม ศึกษาเรื่องการอนุรักษ์การวางแผน การพัฒนา การจัดการด้านท่องเที่ยว เพราะทั้งหมดเป็นพื้นฐานอยู่กับธรรมชาติ

2. ต้องทำให้ระบบนิเวศยั่งยืน (Ecological Sustainable Tourism) หมายถึง เป็นการท่องเที่ยว ที่ประกอบด้วยเศรษฐกิจที่ยั่งยืน สังคมที่ยั่งยืน และสิ่งแวดล้อมยั่งยืน การทำแหล่งท่องเที่ยวยั่งยืน กุญแจสำคัญ นำไปสู่การจัดการกิจกรรมของมนุษย์ นอกจากนี้ยังเป็น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนที่ยอมรับกันในการจัดการด้านธรรมชาติวิทยา เป็นการพัฒนาด้านศักยภาพในการรับรองและคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งจะทำให้สิ่งแวดล้อมคงอยู่ และไม่ได้รับความเสียหาย

3. การให้การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมในระบบนิเวศ (Environmentally Educative Tourism) เป็นการศึกษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมและแปลความหมาย สิ่งนี้เป็นเครื่องมือสำคัญสร้างความสนุกสนานและให้

ประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีความหมาย ช่วยดึงดูดผู้คนที่ปรารถนาจะมีส่วนร่วมให้ปฏิบัติต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีสำนึก โดยพัฒนาความคิด จิตใจ ความรู้สึกชื่นชมต่อสิ่งแวดล้อม การศึกษามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและชุมชน ซึ่งช่วยให้กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวอยู่ได้อย่างยั่งยืนการแปลความหมายช่วยให้นักท่องเที่ยวเห็นภาพในการพิจารณาสิ่งแวดล้อมได้อย่างชัดเจน ซึ่งให้ทั้งคุณค่าทางวัฒนธรรมและธรรมชาติเช่นกัน

4. ต้องให้ชุมชนมีรายได้ (Locally Beneficial Tourism) เป็นการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ถือว่าไม่เพียงแต่ให้ประโยชน์กับชุมชน และสิ่งแวดล้อมเท่านั้นแต่ยังช่วยพัฒนาคุณภาพของประสบการณ์ การท่องเที่ยว ชุมชนในท้องถิ่นมักให้ความร่วมมือกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วยการให้ความรู้ ให้บริการให้ความสะดวก และขายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ผลประโยชน์เหล่านี้จะมีประโยชน์กว่าที่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะมีให้ต่อแหล่งท่องเที่ยว และสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศช่วยก่อให้เกิดรายได้จากการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว นอกเหนือไปจากผลต่อสังคม และวัฒนธรรมท้องถิ่น

5. ต้องให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ (Tourist Satisfaction) โดย ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่สำคัญต่อนักท่องเที่ยว เรื่องการท่องเที่ยวซึ่งเรียกว่า Travel Needs Ladder ซึ่งหมายถึง ขั้นตอนของความพึงพอใจ การท่องเที่ยว เช่น พอใจในเรื่องของความปลอดภัย พอใจในเรื่องของความมั่นคงทางสังคมพอใจใน ข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ถูกต้อง พอใจกับการจัดประสบการณ์การท่องเที่ยวที่เหมาะสมพอใจความคาดหวังที่เป็นจริงให้กับนักท่องเที่ยว ถึงอย่างไรก็ตาม ความพึงพอใจควรเป็นอันดับรองจาก การอนุรักษ์ (ปิยวรรณ คงประเสริฐ, 2559)

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาอิสระเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.6.1 งานวิจัยในประเทศไทย

อานสิงค์ โอทาตะวงศ์. (2559) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทะเลบัวแดง ในเขตเทศบาลตำบลเชียงแหว อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลบัวแดง ในเขตเทศบาลตำบลเชียงแหว เพื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อศึกษาถึงปัญหา อุปสรรค และแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลบัวแดงในเขตเทศบาลตำบลเชียงแหว การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือประกอบการสัมภาษณ์ ประชากรกลุ่มเป้าหมาย คือประชากร ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลเชียงแหว สัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้ระบบโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานวิจัยทาง สังคมศาสตร์ (SPSS) ค่าสถิติที่ใช้คือการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย เลขคณิต (Mean) และค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสถิติทางการทดสอบความแตกต่างระหว่าง กลุ่ม

(T-test) และค่าสถิติการวิเคราะห์ผันแปรทางเดียว (One-Way ANOVA) ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลบัวแดงอยู่ในระดับต่ำ ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่อาชีพ รายได้ระยะทางไปยังทะเลบัวแดงสถานภาพ ในชุมชน การเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน การใช้ประโยชน์จากทะเลบัวแดง ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และความตระหนักเกี่ยวกับคุณค่าของแหล่งน้ำสาธารณะทะเลบัวแดง โดยมีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญที่.05 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับต่ำ โดยไม่มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญที่.05 ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระยะเวลาอาศัยในชุมชน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลบัวแดงที่สำคัญ ได้แก่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ขาดความรู้เกี่ยวกับความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลบัวแดง ขาดงบประมาณจากหน่วยงานภายนอก ในการทำกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลบัวแดง ไม่สามารถ ดำเนินการพัฒนา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำเทียบเรือรองรับนักท่องเที่ยวไม่เพียงพอต่อจำนวน นักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น ทุกปี ข้อเสนอแนะ ควรเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ให้มากยิ่งขึ้น จัดเจ้าหน้าที่วิทยากร หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์มาให้ความรู้ความเข้าใจแก่ ประชาชน ควรจัดกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์ทะเลบัวแดงไปยังชุมชนต่าง ๆ สร้างท่าเทียบ เรือแห่งที่ 2 ที่บ้านเชียงแหวน เพื่อให้ประชาชนมี ส่วนร่วมต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากยิ่งขึ้น อีกทั้งหน่วยงานราชการในระดับนโยบายควรจัดสรร งบประมาณในการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์

ธนศิริ ยืนยง. (2561) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ใน จังหวัดนครนายก วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อ การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก มีประชากร ได้แก่ ประชาชนในจังหวัดนครนายก ประกอบด้วย อำเภอเมืองนครนายก อำเภอบ้านน้ำ อำเภองครักษ์ อำเภอปากพลี จำนวน 264,162 คนกลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 399 คน โดยทำการคำนวณขนาด ของ กลุ่มตัวอย่างโดยใช้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ รวบรวม ข้อมูลเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson' s product moment correlation coefficient) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้น ตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ผล การศึกษาพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนา ท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับจาก มากไปน้อย ดังนี้การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมในการประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง และการมีส่วนร่วมใน การ ตัดสินใจ อยู่ในระดับปาน กลาง ตามลำดับ 2) การพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครนายก

ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาและส่งเสริม ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพให้สังคมมีความสงบสุข อยู่ในระดับมาก การส่งเสริมการบริการทางการแพทย์ ศูนย์สุขภาพแบบองค์รวม อยู่ในระดับ มาก และการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก สินค้า บริการอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ 3) การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่น ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับผลประโยชน์ ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น เป็น อันดับแรก คิดเป็นร้อยละ 84.40

มัสคิตา เต็งจิ. (2560) ศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ฮาลา-บาลาอำเภอแวง จังหวัดนราธิวาสงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา อำเภอแวง จังหวัดนราธิวาส กลุ่มตัวอย่างคือนักท่องเที่ยว ที่เข้ามาท่องเที่ยวในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ฮาลา - บาลา จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้เป็นแบบประเมินศักยภาพและแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการศึกษาพบว่า ส่วน ใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 51.50) มีอายุระหว่าง 20 -30 ปี (ร้อยละ 51.20) มีสถานภาพโสด (ร้อยละ 72.20) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 53.50) ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย (ร้อยละ 52.00) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท (ร้อยละ 40.50) มีลักษณะการท่องเที่ยว แบบอื่น ๆ (มากับหน่วยงาน) (ร้อยละ 77.30) มีลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยว โดยรถ อื่น ๆ (รถของหน่วยงาน) (ร้อยละ 79.00) 1. ด้านศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวม ทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว ด้านคุณค่าและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับ มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว ด้าน การตอบรับของประชาชนในท้องถิ่น มีศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับมาก ส่วนในด้าน ของการจัดการเชิงนิเวศ มีศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับน้อย 2. ด้านความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตรักษา พันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการให้มีการพัฒนา ด้าน ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการบริการท่องเที่ยว ด้าน การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น 3. แนวทางในการพัฒนาเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา อำเภอแวง จังหวัดนราธิวาส ควรมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างความรู้ความเข้าใจและจิตสำนึกที่ดีเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐเอกชน รวมทั้งประชาชน ในท้องถิ่นให้มี ส่วนร่วมในกระบวนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การจัดทำคู่มือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตรักษา พันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลาอำเภอแวง จังหวัดนราธิวาส ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมี

ส่วนร่วมใน กระบวนการของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตั้งแต่การค้นหาสาเหตุของปัญหา การวางแผน การปฏิบัติการประเมินผล และการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวภายในท้องถิ่น

วณิชยา วิบูลย์ศิลป์. (2561) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติหมู่บ้านคีรีวงตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชมีวัตถุประสงค์การศึกษา เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติหมู่บ้านคีรีวงตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยกลุ่มตัวอย่างที่สัมภาษณ์มีทั้งสิ้น 7 คน 1) ผู้บริหาร /ข้าราชการจำนวน 1 คน 2) คณะกรรมการบริหารหมู่บ้าน จำนวน 2 คน 3) ประชากรในชุมชน จำนวน 2 คน 4) นักท่องเที่ยวจำนวน 2 คน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การสรุปประเด็นการสัมภาษณ์และมีการอภิปรายผลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาผลการศึกษาพบว่าผลการศึกษากลับมาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติหมู่บ้านคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า 1. ด้านภาวะผู้นำชุมชนของหมู่บ้านคีรีวง มีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยการความมือกันในการพัฒนาชุมชน หมู่บ้านคีรีวงให้สามารถพึ่งตนเองได้ เริ่มต้นกลุ่มชาวบ้านที่ปลูกสมุนไพร แพทย์แผนไทย มีแนวคิดพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งโดยเริ่มจากฐานของครอบครัวให้ทุกคนมีความเข้มแข็ง ด้านเศรษฐกิจสังคม การเมืองวัฒนธรรม ประเพณี โดยมีดำเนินการแรกคือเอาวัตถุดิบทางการเกษตรที่ทิ้ง เปล่า มาสร้างมูลค่า นั่นคือการแปรรูปเปลือกมังคุดเป็นสบู่ แชมพูสมุนไพรเปลือกมังคุดและสับแซก จนมีคณะศึกษาดูงานด้านธุรกิจชุมชนจากสถานที่ต่าง ๆ มากมาย มีชื่อเสียงโด่งดัง กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในปัจจุบัน 2. ด้านการมีส่วนร่วม การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติหมู่บ้านคีรีวง มีการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยการรับความคิดเห็นผ่านเวทีประชาคมหมู่บ้านของตำบล ด้านการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติมาจัดทำแผนพัฒนา เพื่อกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จากนั้นก็ดำเนินการตามขั้นตอน เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ และมอบหมายผู้เกี่ยวข้องดำเนินการและแจ้งแก่ประชาชนทราบ 3. ด้านการบริหารจัดการปัจจัยด้านการบริหาร ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านทรัพยากร ด้านการบริหารจัดการมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ อย่างสมดุล บุคลากรมีความรู้ ความสามารถโดยผู้นำชุมชนภาครัฐ ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณ ในการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน มีทรัพยากรทางธรรมชาติทั้งดงมีอากาศและทิวทัศน์ที่สวยงาม และมีการบริหารจัดการที่ดี ส่งผลให้หมู่บ้านคีรีวงกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางธรรมชาติของจังหวัดนครศรีธรรมราชในปัจจุบัน 4. ด้านทุนทางสังคมและต้นทุนทางธรรมชาติต้นทุนทางสังคมและต้นทุนทางธรรมชาติมีผลต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติหมู่บ้านคีรีวงเป็นอย่างมากเนื่องจากความร่วมมือทางสังคมจากผู้เกี่ยวข้องหลาย ๆ ฝ่าย ผู้นำชุมชนคณะกรรมการชุมชน กรรมการชุมชน ตลอดจนสมาชิกของชุมชนมีส่วนร่วมในการช่วยกันคิด อีกทั้งมีต้นทุนทางธรรมชาติที่สวยงาม มีความอุดมสมบูรณ์ มีอากาศที่บริสุทธิ์จึงดึงดูดให้ผู้คนมาท่องเที่ยวจำนวนมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 อนุรักษ์ ดอกบุญนา. (2559) ศึกษาเรื่องวิจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นกรณีเห็นเหตุแบบสงวนเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่นำมาใช้

ห้องที่เยาวภาศึกษา ชุมชนในตลาดร้อยปีสามชุกอำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การมีส่วนร่วมด้านจัดการด้านการท่องเที่ยวของชุมชนในตลาดร้อยปีสามชุก และเพื่อหาแนวทางใน การพัฒนาชุมชนในการมีส่วนร่วมด้านการจัดการการท่องเที่ยวในตลาดร้อยปีสามชุกวิธีการดำเนินการวิจัย เป็นการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ ซึ่งข้อมูลปฐมภูมิได้จากการสัมภาษณ์และแจกแบบสอบถาม โดยแบบสัมภาษณ์นั้น เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) โดยข้อคำถาม เป็นข้อคำถามแบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) โดยเลือกใช้วิธีการสัมภาษณ์ไปเรื่อย ๆ เมื่อ ผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ตอบแบบสอบถามเสนอผู้ตอบแบบสอบถามคนต่อไปซ้ำกันผู้วิจัยจึงจะหยุด โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจะวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) โดยการพรรณนาถอดรหัสข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การแจกแบบสอบถาม ได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling) จากประชากรคือคนที่อาศัยอยู่ใน เขตเทศบาลตำบลสามชุกจำนวน 400 คน จากทั้งหมด 20 ชุมชน เพื่อให้ทราบถึงการมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวแล้วนำผลจากแบบสอบถามไปวิเคราะห์ โดยใช้การประมวลผล ข้อมูลสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์พบว่า การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการด้านการท่องเที่ยววันนั้น คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการจัดการด้านสถานที่ที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทั้งในด้านวางแผน การประชุมนโยบาย หรือแสดง ความเห็นต่าง ๆ ด้านของสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นชุมชนจะมีส่วนแค่การแสดงความคิดเห็นว่าดี หรือไม่ ต้องการหรือไม่ต้องการแต่ไม่ได้เข้ามาส่วนในการวางแผนคิดนโยบาย หรือการจัดการมากแต่อย่างใด และด้านบุคลากร ประชาชน หรือคนในชุมชนนั้น มีส่วนร่วมมากแต่ในส่วนของการจัดการด้านกฎเกณฑ์ทางการท่องเที่ยวในตลาดร้อยปีสามชุกนั้น คนในชุมชนมีส่วนร่วมลดลงหากเทียบกับด้านอื่น ๆ เนื่องจากปัจจุบันกฎเกณฑ์ต่าง ๆ คือกฎที่ได้ปฏิบัติต่อกันมา ไม่ได้มีการวางกฎเกณฑ์ที่ตายตัว ข้อเสนอแนะ 1. ส่งเสริมคนรุ่นใหม่ให้เข้ามามีบทบาทในการจัดการการท่องเที่ยวให้มากขึ้น 2. ส่งเสริมให้คนในชุมชนคิดถึงส่วนรวมมากกว่าผลทางธุรกิจมากขึ้น 3. ภาครัฐเข้ามามีบทบาทหรือส่งเสริมช่วยเหลือให้มากขึ้นเนื่องจากปัจจุบันผู้ที่ลืบทอดหรือดูแลพื้นที่ลดน้อยลง 4. ส่งเสริมให้คนในชุมชนตระหนักและเข้าใจถึงการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมากขึ้น

เฉลิมชัย ปัญญาดี และคณะ. (2559) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมชุมชนที่ศึกษาส่วนใหญ่มีศักยภาพในการจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวในชุมชนน้อยโดยเฉพาะการจัดการแหล่งท่องเที่ยวสำคัญๆ มักถูกกำหนดโดยผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวจากภายนอกชุมชนนี้เป็นหลักสำหรับการมีส่วนร่วมนั้น พบว่าการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อยองค์กรท้องถิ่นที่ดูแลแหล่งท่องเที่ยวเกือบทั้งหมดเป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล อบต.ซึ่งมักทำหน้าที่เพียง เข้าไปเก็บภาษีบริษัทหรือผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเป็นหลักและไม่มีการวางแผนหรือจัดทาระเบียบควบคุมหรือกำกับการใช้ประโยชน์จาก แหล่งท่องเที่ยวแต่อย่างใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ การใช้งานหรือการเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจะถือว่าผิดกฎหมาย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นที่ ไม่มีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงชื่อเอกสารที่พิมพ์มาไว้เป็น

นันทนา แหวนนาคและคณะ. (2559) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่ง

ท่องเที่ยวในท้องถิ่น กรณีศึกษาอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา พบว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยมาก การจัดการอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยามีลักษณะการจัดการแบบการสั่งการจากบนลงสู่ล่าง ทำให้ชุมชนไม่มีส่วนร่วมเนื่องจากทางภาครัฐไม่ได้คำนึงถึงผลกำไรจากการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว เพราะหน่วยงานภาครัฐนั้นทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบในการทำนุบำรุง ดูแลรักษา ไว้เพียงอย่างเดียว มีนโยบายเพียงในด้านของการอนุรักษ์เพื่อรักษาไว้ให้คงอยู่เป็นสมบัติของชาติต่อไป

กึ่งแก้ว บัวเพชร. (2559) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน : กรณีศึกษาชุมชนคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน ปัจจัยที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน ประสบผลสำเร็จ และเสนอแนะแนวทางการจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่ทำให้ชุมชนจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้อย่างต่อเนื่อง โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสังเกต แบบมีส่วนร่วม (Participant observation) การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant interview) และการสัมภาษณ์กลุ่ม (Group interview) ผลการศึกษาพบว่า ชุมชนคีรีวงเป็นพื้นที่ที่มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน กระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนมี 3 ระยะคือระยะเริ่มต้นจัดการท่องเที่ยว (ก่อน พ.ศ. 2539 -2542) ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2542 -2545) และระยะปัจจุบัน (พ.ศ. 2542 -2549) แต่ละระยะประกอบด้วยขั้นตอนการมีส่วนร่วม 4 ขั้นตอนคือการวางแผน (Planning) การปฏิบัติตามแผน (Implementation) การติดตามและการประเมินผล (Monitoring and evaluation) และการรับผลประโยชน์ (Benefit sharing) ขั้นตอนการมีส่วนร่วมนั้นมีความแตกต่างกันคือระยะเริ่มต้น ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรพัฒนาเอกชน (มูลนิธิโกลด์คิมทองและมูลนิธิอาสาสมัครเพื่อสังคม) ในด้านแนวคิดการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน ได้เรียนรู้แนวทางจากชุมชนที่ประสบความสำเร็จในการจัดการการท่องเที่ยว จัดตั้งชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวงมาบริหารจัดการท่องเที่ยวของชุมชน และให้ชาวบ้านร่วมเป็นสมาชิกระยะที่ 2 ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ชาวบ้านร่วมปฏิบัติตามแผนงานแต่การวางแผนและการติดตามผลเป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐโดยตรง นอกจากนี้มีสถาบันการศึกษาทำให้ความรู้ภาษาอังกฤษกับสมาชิกชมรมและชาวบ้าน ให้สื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างประเทศได้ และทำวิจัยมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน ร่วมกับนักวิจัยชุมชนในระยะปัจจุบัน ทำให้มีการปรับกระบวนการทำงานและพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน ประกอบด้วย 1) ปัจจัยภายในที่เป็นจุดแข็ง ได้แก่ ทุนทางธรรมชาติ ทุนมนุษย์ ทุนสังคมและวัฒนธรรม ทุนทางกายภาพและโครงสร้างพื้นฐาน และทุนการเงิน ปัจจัยภายในที่เป็นจุดอ่อน ได้แก่ การจัดแบ่งการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ในชุมชน ความขัดแย้งในการทำงานของคณะกรรมการการบริหารจัดการชมรม และ 2) ปัจจัยภายนอกที่เป็นโอกาส ได้แก่ แผนและนโยบายในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หน่วยงาน

ภาครัฐ องค์กรพัฒนาเอกชนและเทคโนโลยีปัจจัยภายนอกที่เป็นภัยคุกคาม ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยว ปัญหาจากนักท่องเที่ยว ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกทำให้การจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนในแต่ละระยะมีการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงให้มีศักยภาพที่เหมาะสมกับการบริหารจัดการ การท่องเที่ยว ชุมชนการท่องเที่ยวสามารถแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการทำงานได้ดี แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อให้ชุมชนจัดการท่องเที่ยวได้อย่างต่อเนื่อง ชาวบ้านจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมอย่างทั่วถึงอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามาสนับสนุน สามารถถ่ายทอดความรู้ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติแก่ชาวบ้านในชุมชนและนักท่องเที่ยวได้

สุชิน แสงละออ. (2561) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนยี่สาร จังหวัดสมุทรสงครามการวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภายในชุมชน โดยได้เลือกศึกษาภายในพื้นที่ ตำบลยี่สาร อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากการสำรวจข้อมูลภาคสนามร่วมกับการใช้แบบสอบถามในการสัมภาษณ์ข้อมูลจากประชาชนที่พักอาศัยภายในเขตชุมชนยี่สารจำนวนรวมทั้งสิ้น 165 ท่านสำหรับกระบวนการของการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนของการมีส่วนร่วมตามทฤษฎีของโคเฮนและอ็พฮอฟออกเป็น 4 ขั้นตอน ซึ่งได้แก่ ขั้นตอนในการตัดสินใจ ขั้นตอนการดำเนินงาน ขั้นตอนการรักษาผลประโยชน์ และขั้นตอนการประเมินผล โดยแบ่งระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนออกเป็น 5 ระดับ โดยใช้มาตราวัดระดับแบบลิเคิร์ตร่วมกับการใช้สถิติเชิงพรรณนา ซึ่งได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในชุมชนยี่สารมีระดับของการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภายในชุมชน ดังนี้ ในขั้นตอนการตัดสินใจประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ในขั้นตอนการดำเนินงานประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ในขั้นตอนการรักษาผลประโยชน์ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย และในขั้นตอนการประเมินผลประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งผลจากระดับการมีส่วนร่วมซึ่งอยู่ในระดับน้อยมีผลทำให้องค์กรชุมชนขาดความเข้มแข็งผลประโยชน์ที่ได้จากการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภายในชุมชนยี่สารในปัจจุบันพบว่า ในด้านเศรษฐกิจพบว่ามีการพัฒนาการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นแต่ยังมีการกระจายรายได้ที่ไม่ทั่วถึง ในด้านสังคมพบว่าการจัดการการท่องเที่ยวทำให้เกิดการอนุรักษ์ประวัติศาสตร์โบราณสถาน ประเพณีและวัฒนธรรม สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนประกอบไปด้วยปัจจัยภายในซึ่งได้แก่ ประชาชนในท้องถิ่น ผู้นำชุมชน องค์กรชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลวัฒนธรรมชุมชน และปัจจัยภายนอกซึ่งได้แก่ นโยบายและแผนในการพัฒนาการมีส่วนร่วมรวมถึงความช่วยเหลือจากองค์กรภายนอกชุมชน ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยคือควรมีการพัฒนาองค์กรชุมชนให้มีประสิทธิภาพทั้งในด้านบุคลากรและเงินทุนซึ่งจะทำให้การจัดการการท่องเที่ยวสามารถดำเนินการโดยชุมชนต่อไปได้อย่างยั่งยืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออยู่ในที่เห็นชอบของประธานคณะกรรมการ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นหากมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Wurzinger and Johansson. (2019) ได้ศึกษาเรื่อง Environmental Concern and Knowledge of Ecotourism among Three Groups of Swedish Tourists มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาการตระหนักถึงสิ่งแวดล้อมของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศภายใต้โมเดลโครงสร้างของ Stern, Dietz and Guagnano (2019) โดยเก็บข้อมูลกับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนจำนวน 245 คนและแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่ นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นักท่องเที่ยวตามธรรมชาติและนักท่องเที่ยวในเมือง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวเชิงนิเวศแสดงความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทั่วไปมากกว่านักท่องเที่ยวตามธรรมชาติในทางกลับกันนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความเชื่อเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสูงกว่านักท่องเที่ยวในเมืองซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยที่ค้นพบในประเด็นของทัศนคติของนักท่องเที่ยว 3 กลุ่มเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศและนักท่องเที่ยวตามธรรมชาติยังมีการรายงานว่าตนเองนั้นมีพฤติกรรมเชิงอนุรักษ์สูงกว่านักท่องเที่ยวในเมืองแต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างในนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศและนักท่องเที่ยวตามธรรมชาตินอกจากนี้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของทั้ง 3 กลุ่มนั้นมีจำกัด

Chuamuangphan, Nipon (2018) ได้ศึกษาเรื่อง Ecotourism planning and management and sustainable development in Chiang Rai Province, Thailand การศึกษานี้ศึกษาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการพัฒนาอย่างยั่งยืนในพื้นที่ชนบทของจังหวัดเชียงราย ประเทศไทย การประเมินอยู่บนพื้นฐานของการพัฒนากรอบแนวคิดใหม่ตามแนวทางนิเวศวิทยาทางการเมืองเพื่อตรวจสอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้ตั้งเอาแนวคิดเชิงทฤษฎีจากวรรณคดีตะวันตกและการศึกษาก่อนหน้านี้เกี่ยวกับประเทศไทยและมีเป้าหมายที่จะบูรณาการและครอบคลุมมากกว่ากรอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศก่อนหน้า เนื่องจากเป็นการผสมผสานแนวคิดด้านสิ่งแวดล้อมจากการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติกับมุมมองทางสังคมศาสตร์ในวงกว้าง นิเวศวิทยาทางการเมืองช่วยให้เข้าใจความเชื่อมโยงที่ซับซ้อนระหว่างสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง และสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างผู้ดำเนินการในท้องถิ่นและระหว่างพวกเขากับผู้กระทำภายนอกที่เกี่ยวข้อง กรอบนี้ยังได้รับการพัฒนาให้กว้างและยืดหยุ่นเพียงพอเพื่อนำไปใช้ในการทำความเข้าใจการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ชนบทที่แตกต่างกัน กรอบนี้ถูกนำไปใช้และประเมินผลสำหรับกรณีศึกษา 3 กรณีศึกษาในพื้นที่ชนบทในจังหวัดเชียงราย ได้แก่ โรงบอม ยางคำหนุ และร่วมมิตร หมู่บ้าน กรอบนี้ใช้เพื่อสำรวจความสัมพันธ์ในหมู่บ้านเหล่านี้ระหว่างเศรษฐกิจกับสังคม การเมืองและการบริหาร แนวปฏิบัติและอุดมการณ์ของการพัฒนาที่ยั่งยืน และการจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สิ่งเหล่านี้ได้รับการตรวจสอบจากมุมมองของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันภายในหมู่บ้านและจากภายนอก ใช้วิธีเชิงคุณภาพและรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องโดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง การวิเคราะห์เอกสาร และการสังเกตการณ์ทำงานภาคสนาม ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้รับการวิเคราะห์ ตีความ และรายงานในการศึกษาโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เฉพาะเรื่องซึ่งใช้กรอบแนวคิดของการศึกษา ผลการวิจัยเน้นที่

ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ทางสังคมในท้องถิ่นกับความยั่งยืน อุดมการณ์ของความยั่งยืน และแนวทางปฏิบัติของท้องถิ่นในการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการจัดการและความยั่งยืน พบว่า เช่นว่าในหมู่บ้านที่มีความเป็นหนึ่งเดียวกันทางวัฒนธรรมและสังคมมากขึ้น ชาวบ้านจะได้รับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและส่งเสริมรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนมากขึ้น เห็นได้ชัดว่าในสองหมู่บ้านมีการให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในกิจกรรมของพวกเขา และสิ่งนี้ได้ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาดูแลแนวทางการอนุรักษ์และงานป่าไม้ของชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเชิงพาณิชย์ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งนำไปสู่ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม และเมื่อถึงเวลานั้นเองที่ความกังวลในการอนุรักษ์ได้รับความสนใจมากขึ้น ผู้นำหมู่บ้านยังมีบทบาทที่มีอิทธิพลซึ่งได้รับการสนับสนุนจากวัฒนธรรมไทยซึ่งสอดคล้องกับความเคารพและความเคารพต่อผู้ที่มีสถานะทางสังคมที่สูงขึ้น สิ่งนี้ส่งผลเสียต่อการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เนื่องจากชาวบ้านมักมีความเข้าใจที่จำกัดถึงศักยภาพในการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นอกจากนี้ยังอาจสนับสนุนสถานการณ์ที่คนในท้องถิ่นมักได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน้อยกว่าผู้ประกอบการทัวร์ภายนอก และนโยบายของรัฐบาลภายนอกสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เน้นผลตอบแทนทางเศรษฐกิจมากกว่าการพัฒนาชุมชน ผลการศึกษาสรุปด้วยการประเมินคุณค่าของกรอบแนวคิด เพื่อการวิจัยการวางแผนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศรวมทั้งพิจารณาถึงศักยภาพที่จะนำไปใช้ในบริบทอื่นและพื้นที่ทางภูมิศาสตร์

Feng, Aixia (2018) การศึกษานี้กล่าวถึงรูปแบบการอนุรักษ์และการจัดการแหล่งมรดกทางทะเลที่เพิ่มการสนับสนุนผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นในประเทศจีนให้ได้มากที่สุด จุดประสงค์ของการออกแบบตามลำดับการวิจัยนี้คือการสำรวจเชิงคุณภาพด้วยตัวอย่างขนาดเล็กก่อน จากนั้นจึงพิจารณาว่าผลการวิจัยเชิงคุณภาพมีลักษณะทั่วไปในกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่หรือไม่ ขั้นตอนแรกของการศึกษาคือการสำรวจเชิงคุณภาพของการมีส่วนร่วมของผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นกับการอนุรักษ์และการจัดการมรดกทางทะเลที่อุทยานแห่งชาติทางทะเลเกาะฉางซานและอุทยานทางทะเลแห่งชาติอ่าวซิงไห่ จากการสำรวจครั้งแรกนี้ การค้นพบเชิงคุณภาพจะถูกนำมาใช้เพื่อพัฒนามาตรการการประเมินที่สามารถจัดการกับกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ได้ ในระยะเชิงปริมาณที่วางแผนไว้คร่าวๆ ข้อมูลการสำรวจถูกรวบรวมจากคนในท้องถิ่นในหมู่เกาะฉางซานและต้าเหลียน อันดับแรก รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ชาวท้องถิ่นทั้งหมด 15 คน และผู้จัดการแหล่งมรดกทางทะเล 5 คน ซึ่งอาศัยอยู่ใกล้กับพื้นที่อุทยานแห่งชาติทางทะเลอ่าวซิงไห่ เพื่อสำรวจปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสนับสนุน ความเชื่อมโยง และการมีส่วนร่วมของชาวท้องถิ่นในมรดกทางทะเล จากนั้นก็แจกจ่ายแบบสำรวจ 495 แบบให้กับผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นที่อาศัยอยู่ใกล้กับพื้นที่อุทยานแห่งชาติทางทะเลเซียะเหมิน พื้นที่อุทยานทางทะเลแห่งชาติอ่าวต้าเหลียนซิงไห่ และพื้นที่อุทยานทางทะเลแห่งชาติหมู่เกาะต้าเหลียน ฉางซาน เพื่อประเมินปัจจัยที่ส่งผลต่อการสนับสนุน เชื่อมโยง และมีส่วนร่วมในมรดกทางทะเลของชาวท้องถิ่น การอนุรักษ์และการจัดการ วัตถุประสงค์ของการสำรวจคือเพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์นอกสถานที่ ผู้ตอบแบบสอบถาม

เป้าหมายเป็นสมาชิกของครัวเรือนในท้องถิ่นที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ไม่ใช่แค่หัวหน้าครัวเรือนเท่านั้น มีนัยสามประการที่ขุดได้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ประการแรก ความรู้ของผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นเกี่ยวกับมรดกทางทะเล การอนุรักษ์และการจัดการ และความตระหนักรู้มีอิทธิพลต่อปฏิสัมพันธ์ของผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นกับการอนุรักษ์และการจัดการมรดกทางทะเล ประการที่สอง การรับรู้ของผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นเกี่ยวกับมรดกทางทะเลและการอนุรักษ์และการจัดการนั้นส่งผลกระทบต่อปฏิสัมพันธ์ของพวกเขากับการอนุรักษ์และการจัดการมรดกทางทะเล ประการที่สาม ความพยายามในการจัดการอุทยานมีอิทธิพลต่อปฏิสัมพันธ์ของผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นกับมรดกทางทะเลและการอนุรักษ์และการจัดการ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณได้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการมีอิทธิพลและการสนับสนุนในท้องถิ่น มีปัจจัยสี่ประการที่ส่งผลดีต่อการสนับสนุนผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นสำหรับการสนทนาและการจัดการมรดกทางทะเล พวกเขาคือการรับรู้ การเชื่อมต่อ การมีส่วนร่วมและข้อมูลประชากรและจิตวิทยา

Lin, Li-Pin (2019) ได้ศึกษาเรื่อง การตรวจสอบผลกระทบของการมีส่วนร่วมของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ของผู้ดำเนินการทัวร์ฟลอริดาต่อระบบนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ถือเป็นตัวแทนที่มีประสิทธิภาพในการอนุรักษ์พื้นที่ที่เปราะบางต่อสิ่งแวดล้อม ในขณะที่เดียวกันก็นำโอกาสทางเศรษฐกิจมาสู่ชุมชนท้องถิ่นในเวลาเดียวกัน ในทศวรรษที่ผ่านมา การศึกษาเชิงประจักษ์เกี่ยวกับผลการอนุรักษ์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่อระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำดึงดูดความสนใจทางวิชาการค่อนข้างน้อยกว่าป่าฝนและแนวปะการัง ฟลอริดา ซึ่งได้รับการจัดอันดับให้เป็นหนึ่งในรัฐที่มีส่วนแบ่งการสูญเสียพื้นที่ชุ่มน้ำมากที่สุดในสหรัฐอเมริกา เนื่องจากการเติบโตอย่างรวดเร็วในด้านการเกษตร การท่องเที่ยว และการพัฒนาเมือง มีพื้นที่ชุ่มน้ำจำนวนน้อยที่มีอยู่ภายใต้การคุ้มครองของอุทยานและระบบสำรอง เพื่อสร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในเชิงบวกในระยะยาว การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในการวางแผนและการจัดการอาจเป็นทางเลือกหนึ่งนอกเหนือจากการควบคุมการใช้ที่ดินเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำฟลอริดา วัตถุประสงค์หลักของการศึกษานี้คือการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำซึ่งนำไปสู่ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมในระยะยาว การศึกษานี้ได้สำรวจผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ 97 รายในฟลอริดาเกี่ยวกับความกระตือรือร้นของพวกเขาในชุดของการวางแผนและพฤติกรรมจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำ สัดส่วนของรายได้จากการท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการรับรู้ถึงผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวในด้านเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และระบบนิเวศ การวิเคราะห์ปัจจัยถูกนำมาใช้เพื่อระบุตัวบ่งชี้สำหรับปัจจัยประกอบ เช่น การสนับสนุนการอนุรักษ์และสิ่งจูงใจ (เช่น ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ผลประโยชน์ทางสังคมวัฒนธรรม และผลประโยชน์ทางนิเวศวิทยา) ผลกระทบของการมีส่วนร่วมของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและแรงจูงใจในการอนุรักษ์ต่อการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำถูกจำลองแบบทางสถิติ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงลักษณะธุรกิจระดับการรับรู้ผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยว และความถี่ของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการอนุรักษ์

พื้นที่ชุ่มน้ำของผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่ตอบสนอง โดยเฉลี่ยแล้ว ผู้ประกอบการทัวร์ไม่กระตือรือร้นในการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำและแนวทางการวางแผนที่น่าไปสู่อานามัยสิ่งแวดล้อมในระยะยาวตามที่ทฤษฎีแนะนำ โดยทั่วไป ผลการวิเคราะห์การถดถอยแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงที่สำคัญระหว่างการมีส่วนร่วมของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ของผู้ดำเนินการทัวร์ เป็นที่น่าสังเกตว่าผลกระทบของการมีส่วนร่วมของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่อการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการทัวร์ในการวางแผนสิ่งแวดล้อมและกระบวนการจัดการน้ำมีความสำคัญค่อนข้างมาก นอกจากนี้ แรงจูงใจของผลประโยชน์ทางสังคมและวัฒนธรรมที่รับรู้ถูกระบุเป็นปัจจัยนำโดยการวิเคราะห์การถดถอย ข้อค้นพบนี้สนับสนุนข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการขยายแรงจูงใจเพื่อขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรายใหญ่ในการวางแผนและการจัดการการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งมีความสำคัญสำหรับการจัดการร่วมกันและการจัดการแบบปรับตัว

Davis, Brittany Y. (2019) ได้ศึกษาเรื่อง Angling for inclusion: Marine conservation, livelihoods, local knowledge, and tourism on Utila, Honduras ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศกำลังพัฒนาได้ตระหนักถึงคุณค่าทางเศรษฐกิจของทรัพยากรทางทะเลที่น่าดึงดูดใจ และความจำเป็นในการปกป้องทรัพยากรเหล่านี้อย่างจริงจัง โครงการอนุรักษ์เหล่านี้หลายโครงการอาศัยการจำกัดกิจกรรมการสเก็ตเพื่อปกป้องแหล่งที่อยู่อาศัย ซึ่งจำกัดการดำรงชีวิตในท้องถิ่น และส่งเสริมการท่องเที่ยวตามทรัพยากรทางทะเลเพื่อจัดหาเงินทุนเพื่อการอนุรักษ์ การใช้กรอบนิเวศวิทยาทางการเมือง วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ตรวจสอบสองแง่มุมที่เชื่อมโยงกันของการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์: การบริโภคอาหารทะเลของนักท่องเที่ยวและ Go Blue Central America ซึ่งเป็นโครงการการท่องเที่ยวทางภูมิศาสตร์ที่ริเริ่มโดย National Geographic นอกจากนี้ยังอธิบายถึงคุณค่าของการพิจารณาความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของกลุ่มผู้ใช้ทรัพยากรที่หลากหลาย โดยมุ่งเน้นเฉพาะที่นักดำน้ำมืออาชีพ เนื่องจากความสำคัญของการดำน้ำเป็นกิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยวใน Utila นักดำน้ำมืออาชีพบนเกาะจึงอยู่ในตำแหน่งที่ดีที่จะทำหน้าที่เป็นแหล่งข้อมูลความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับแหล่งดำน้ำของ Utila รวมถึงสภาพการพบเห็นชนิดและการเปลี่ยนแปลง เวลา ความรู้ที่ไม่ได้รู้ซึ่งปัญหาเพราะอาจนำไปสู่แนวความคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นที่ไม่ได้รวมเอาความรู้เหล่านั้นมาจากชุมชนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงเรียกร้องความสนใจไปที่ความเป็นไปได้ของการใช้ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมของนักดำน้ำในการอนุรักษ์และการจัดการสิ่งแวดล้อม ในขณะที่ยังคงปรับให้เข้ากับภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นจากการทำเช่นนั้น ในท้ายที่สุด วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เรียกร้องให้มีการพัฒนาทางเลือกด้านการท่องเที่ยวเพิ่มเติม และการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมมากขึ้น ซึ่งรวมถึงโอกาสที่ผู้ใช้ทรัพยากรที่ไม่ได้รับผลกระทบจะเกิดความเสียหาย สำหรับ Utila สิ่งนี้จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงแนวปฏิบัติทางธุรกิจที่มีอยู่เพื่อเพิ่มความเป็นเจ้าของในท้องถิ่น เปลี่ยนจากการท่องเที่ยวแบบแบ็คแพ็คเกอร์และงบประมาณไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีราคาแพงกว่า และเกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่นมากขึ้นในกระบวนการตัดสินใจซึ่งส่งผลต่อการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ การใช้งานเพื่อการศึกษาก็ได้เช่นกัน เมื่อผู้จัดทำเห็นประโยชน์อันดีแก่

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 สรุปตัวแปรต้นและตัวแปรตามในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชื่อผู้เขียน	ชื่อเรื่อง	ตัวแปรต้น			ตัวแปรตาม	สมมติฐาน		
		ปัจจัยส่วนบุคคล	บทบาทของหน่วยงาน	ความรู้ความเข้าใจ	การมีส่วนร่วมในการจัดการการ	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3
อานสิงค์ โอทาทะ วงศ์. (2559)	การมีส่วนร่วมของ ประชาชนต่อการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ทะเลบัวแดง ในเขตเทศบาลตำบลเชียง แหวอำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี	✓	✓		✓	✓		
ธนศิริ ยีนยง. (2561)	การมีส่วนร่วมของ ประชาชนที่ส่งผลต่อการ พัฒนาท้องถิ่น ใน จังหวัด นครนายก	✓	✓		✓			
มีสศิตา เต็งจิ. (2561)	เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาเขตรักษาพันธุ์ สัตว์ป่าฮาลา-บาลาอำเภอก แม้ว จังหวัดนราธิวาส	✓			✓		✓	
วณิชยา วิบูลย์ ศิลปะ. (2561)	การมีส่วนร่วมของชุมชนใน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ธรรมชาติหมู่บ้านคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลาน สกา จังหวัด นครศรีธรรมราช	✓	✓		✓	✓	✓	
ณัฐพร ดอกบุญ นาค. (2559)	การมีส่วนร่วมของชุมชนใน การจัดการการท่องเที่ยว กรณีศึกษา ชุมชนในตลาด ร้อยปีสามชุกอำเภอ	✓			✓		✓	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สามชุก จังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 สรุปตัวแปรต้นและตัวแปรตามในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ชื่อผู้เขียน	ชื่อเรื่อง	ตัวแปรต้น			ตัวแปรตาม	สมมติฐาน		
		ปัจจัย ส่วน บุคคล	บทบาท ของ หน่วยงาน	ความรู้ ความ เข้าใจ	การมีส่วน ร่วมในการ จัดการการ	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3
เฉลิมชัย ปัญญาดี และคณะ. (2559)	การพัฒนาการมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการจัดการการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยใช้ ชุมชนเป็นฐาน	✓	✓		✓	✓		
นันทนา แหวนนาค และคณะ. (2559)	การมีส่วนร่วมของชุมชนใน การจัดการแหล่ง ท่องเที่ยว ในท้องถิ่น กรณีศึกษาอุทยาน ประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา	✓			✓			✓
กิ่งแก้ว บัวเพชร. (2559)	การมีส่วนร่วมในการจัดการ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดย ชุมชน : กรณีศึกษาชุมชนคีรี วง อำเภอลานสกา จังหวัด นครศรีธรรมราช	✓		✓	✓			✓
สุชิน แสงลออ. (2561)	การมีส่วนร่วมของชุมชนใน การจัดการการท่องเที่ยวเชิง นิเวศของชุมชนยี่สาร	✓			✓			✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยบทบาทของหน่วยงาน ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลใน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร 3. เพื่อวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลใน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 3.1 รูปแบบการศึกษา
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

3.1 รูปแบบการวิจัย

การศึกษานี้เป็นเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร ครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลในเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเป็นหลักเพื่อนำผลที่ได้มาสรุปเป็นตาราง ซึ่งการเก็บข้อมูลจะใช้เครื่องมือเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับผลการวิจัย เพื่อทำการวิเคราะห์ ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิธีการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้เป็นเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร มีประชากรดังนี้

3.2.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือประชาชนในชุมชนท้องถิ่น ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร จำนวน 354 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่างของคนในชุมชนท้องถิ่น อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยในการศึกษานี้ เรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ในครั้งนี้ จึงได้หาข้อมูลสถิติของคนในชุมชนท้องถิ่น อำเภอปะทิว จากเว็บไซต์ (สำนักบริหารทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2564) ได้

เอกสารนี้ทราบจำนวนของคนในชุมชนท้องถิ่นอำเภอปะทิว นั้น มีจำนวนคนในชุมชนท้องถิ่นประมาณ 46,057 คน ต่อปี ซึ่งทางผู้วิจัยได้มีการ (เทียบจากตารางของ Krejcie และ Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ

354 คน จึงได้เลือกใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 354 คน ในการหาข้อมูลในส่วนของคนในชุมชนท้องถิ่นที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ทางผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ หรือตามความสะดวก (Accidental or Convenience Sampling) ในการเก็บข้อมูลจากคนในชุมชนท้องถิ่น อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร เพื่อความเหมาะสม

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาอิสระ เรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาอิสระ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาอิสระคือแบบสอบถาม(Questionnaire) เรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามซึ่งได้สร้างตามความมุ่งหมายของการวิจัยกรอบแนวคิดการวิจัยที่กำหนดขึ้น โดยใช้มาตรวัดแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของบุคคลในชุมชนพื้นที่มีลักษณะคำถามปลายปิด (Close- Ended Questionnaire) และเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ(Checklist)

ตอนที่ 2 บทบาทของหน่วยงาน ลักษณะของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นคำถามแบบตัวเลขมาตราส่วนประมาณ (Numerical Rating Scales) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมมาก
- 3 คะแนน หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 สอบถามการมีส่วนร่วมการจัดการการท่องเที่ยว ลักษณะของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นคำถามแบบตัวเลขมาตราส่วนประมาณ (Numerical Rating Scales) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมมาก
- 3 คะแนน หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ในสิ่งที่ปรากฏและสงวนสิทธิ์ในการนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกดั่งนั้นเกณฑ์สำหรับการแปลความหมายระดับคะแนนวัดการมีส่วนร่วมของ

ประชาชนในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยใช้สูตรคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้
(กุลจิรา เสาวลักษณ์จินดา , 2558 : 27)

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

จะได้ช่องระหว่างชั้นเท่ากับ 0.80 คะแนน แล้วนำมาจัดช่วงคะแนนเฉลี่ยและเกณฑ์ความหมายของระดับค่าเฉลี่ย ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21-5.00 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41-4.20 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61-3.40 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81-2.60 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.80 หมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 สอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-Ended Question) ชนิดให้เลือกตอบ 2 ตัวเลือก (Yes or No Answer) โดยครอบคลุมเนื้อหาความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยให้เลือกตอบว่า ใช่ หรือ ไม่ใช่ สำหรับคำถามมีทั้งคำถามเชิงบวก จำนวน 16 ข้อ ได้แก่ 1,2,5,6,7,8,9,10,11,13,14,15,16,17,18,20 และคำถามเชิงลบ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ 3,4,12,19 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การคะแนน ดังนี้

คนในชุมชนท้องถิ่นตอบคำถามถูกมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 แสดงว่าคนในชุมชนท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

คนในชุมชนท้องถิ่นตอบคำถามถูกน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 49 แสดงว่าคนในชุมชนท้องถิ่นขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตอนที่ 5 เป็นลักษณะคำถามปลายเปิด เพื่อให้คนในชุมชนท้องถิ่นอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพรได้แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาอิสระ เรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้ได้ จำแนกตามแหล่งที่มา 2 แหล่งคือ

3.4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะคำถามปลายปิด (Closed Questions) เพื่อศึกษาถึงลักษณะทั่วไป ของประชากรโดยในการเก็บรวบรวม

เอกสารนี้ ข้อมูลผู้จัดทำได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น 3.4.1.1 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำการเก็บข้อมูล โดยใช้ระยะเวลาใน

การเก็บข้อมูลประมาณ 3 เดือน

3.4.1.2 เมื่อได้รับแบบสอบถามแล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

3.4.1.3 นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับไปวิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลต่อไป

3.4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร งานวิจัยวิทยานิพนธ์ หนังสือรายงานต่าง ๆ และเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวข้อง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาอิสระ เรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร มีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.5.1 ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดจากกลุ่มประชาชนตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์และประมวลผลดังนี้

1.การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และความสมบูรณ์ของคำตอบของแบบสอบถามทั้งหมด และคัดเอาเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์เท่านั้น

2.การลงรหัส (Coding) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาลงรหัสตามที่กำหนดไว้

3.การประมวลผลข้อมูล (Data Processing) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ทำการลงรหัสเรียบร้อยแล้วมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS ในการประมวลผลข้อมูล และใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ประกอบด้วย

3.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ซึ่งในงานวิจัยนี้จะทำการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 นำข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ(Check-List) โดยใช้วิธีการหาค่าความถี่ (frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 นำข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 2 เกี่ยวกับบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 3 นำข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 3 เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยว มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 4 นำข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 4 เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชน วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และ

ค่าเฉลี่ย(Mean)

3.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

เพื่อใช้วิเคราะห์ข้อมูลจากประชากรที่ใช้ในการศึกษา เพื่อนำไปสรุปเกี่ยวกับประชาชนที่ศึกษา ซึ่ง ใช้สถิติขั้นสูงในการประมวลผล โดยในส่วนี้ผู้วิจัยได้ใช้สถิติเชิงอนุมาน ในการทดสอบสมมติฐาน และหา ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาศิษระเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยบทบาทของหน่วยงาน ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลใน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร 3) เพื่อวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นของอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร จำนวน 354 คน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

4.1 การนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามที่ใช้ในการทำการสอบถามประชาชนในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร จำนวน 354 คน ซึ่งการนำเสนอแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 นำข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ(Check-List)โดยใช้วิธีการหาค่าความถี่ (frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 นำข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 2 เกี่ยวกับบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 3 นำข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 3 เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยว มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 4 นำข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 4 เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชน วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย(Mean)

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิเวศ

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	189	46.60
หญิง	165	53.40
รวม	354	100
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	51	14.40
20-40 ปี	201	56.80
41-60 ปี	73	20.60
61 ปีขึ้นไป	29	8.20
รวม	354	100
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	41	11.60
มัธยมศึกษา	82	23.20
อนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า	57	16.10
ปริญญาตรี	159	44.90
สูงกว่าปริญญาตรี	15	4.20
รวม	354	100
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	147	41.50
รับราชการ	10	2.80
พนักงานบริษัทเอกชน	23	6.50
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	37	10.50
เกษตรกร	39	11.00
ชาวประมง	44	12.40
รับจ้าง	34	9.60
อื่น ๆ	20	5.60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่**รวม**ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการวิจัย**354**เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้**100**ยชนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000 บาท	150	42.40
ตั้งแต่ 10,001 – 20,000 บาท	116	32.80
ตั้งแต่ 20,000 – 30,000 บาท	54	15.30
สูงกว่า 30,000 บาท	34	9.60
รวม	354	100
ระยะเวลาที่อยู่อาศัย		
ไม่เกิน 5 ปี	48	13.60
6 – 10 ปี	77	21.80
11 – 15 ปี	76	21.50
16 – 20 ปี	63	17.80
21 ปี ขึ้นไป	90	25.40
รวม	354	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่นอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร จำแนกตามเพศ จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 46.60 เพศชาย มีจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 53.40 ตามลำดับ จำแนกตามอายุ จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่า อายุต่ำกว่า 20 ปี มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.40 อายุ 20 – 40 ปี มีจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 อายุ 41 – 60 ปี มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 20.60 อายุ 61 ปีขึ้นไป มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.20 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 20 – 40 ปี รองลงมาคือ มีอายุ 41 – 60 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดคือ มีอายุ 61 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษา จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่ามีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.60 การศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20 การศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 16.10 การศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 44.90 การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองมาคือการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดคือระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำแนกตามอาชีพ จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่าประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีจำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50 รับราชการ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80 พนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ไม่ว่าจ้างตัวเอง มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.02 ชาวนา มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.40

รับจ้าง มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.60 อื่น ๆ มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา รong มาคือ ชาวประมง และผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดคือ รับราชการ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่ารายได้ไม่เกิน 10,000 บาท มีจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 42.40 รายได้ตั้งแต่ 10,001 – 20,000 บาท มีจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 รายได้ตั้งแต่ 20,000 – 30,000 บาท มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 15.30 รายได้สูงกว่า 30,000 บาท มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.60 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท รong มาคือ มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท และผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดคือ รายได้สูงกว่า 30,000 บาท จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัย จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่าระยะเวลาที่อยู่อาศัย ไม่เกิน 5 ปี มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60 ระยะเวลา 6 – 10 ปี มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 21.80 ระยะเวลา 11 – 15 ปี มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 ระยะเวลา 16 – 20 ปี มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 ระยะเวลา 21 ปีขึ้นไป มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 25.40 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่อาศัย 21 ปีขึ้นไป รong มาคือ ระยะเวลา 6 – 10 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดคือ ระยะเวลาที่อยู่อาศัย ไม่เกิน 5 ปี

ส่วนที่ 2 นำข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 2 เกี่ยวกับบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ความหมายของระดับค่าเฉลี่ย ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล

บทบาทของหน่วยงาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1.1 บทบาทในการกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับตำบลในท้องที่อาศัย	3.84	1.139	มาก
1.2 มีบทบาทในการสร้างศักยภาพด้านการจัดการการท่องเที่ยวให้ท้องถิ่นและประชาชน มีการจัดการที่มีมาตรฐาน	3.58	0.919	มาก
1.3 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องมีการควบคุมดูแลรักษาและจัดการทรัพยากรให้คงสภาพเดิมแท้ไว้ให้มาก	3.64	0.975	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล

บทบาทของหน่วยงาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1.4 มีการวางแผนรับผิดชอบในบทบาทและหน้าที่ต่าง ๆ ของการท่องเที่ยว	3.52	1.005	มาก
1.5 มีการวางแผน รับผิดชอบในบทบาทและหน้าที่ต่าง ๆ ของชุมชนในท้องถิ่น	3.59	0.969	มาก
1.6 มีการประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชน	3.58	0.910	มาก
1.7 มีการประชุมในการพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชน	3.64	0.998	มาก
1.8 มีการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลการท่องเที่ยวภายในชุมชนท้องถิ่นให้นักท่องเที่ยวได้ทราบ	3.65	0.956	มาก
1.9 ได้มีการจัดตั้งและดูแลความสะอาดความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในชุมชน	3.65	0.956	มาก
1.10 มีการจัดอบและปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางทะเล	3.66	1.001	มาก
1.11 บทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจและร่วมวางแผนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล	3.63	0.950	มาก
1.12 บทบาทในการจัดตั้งกลุ่มและดูแลศูนย์อนุบาลสัตว์ทะเล	3.63	0.953	มาก
1.13 มีการตั้งผู้ดูแลเรื่อง รถ/เรือ ต่าง ๆ ควรมีการตรวจสอบสภาพเครื่องยนต์และสภาพของตัวรถ/เรือ อย่างต่อเนื่อง	3.58	1.024	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล

บทบาทของหน่วยงาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1.14 มีหน่วยงานดูแลด้านความสะอาดและความปลอดภัยของร้านอาหาร ยานพาหนะ ที่พักและความปลอดภัยด้านการคมนาคม	3.58	1.038	มาก
1.15 จัดตั้งกรมควบคุมการคุกคามสัตว์ทะเล	3.81	0.925	มาก
รวม	3.64	0.981	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล มีค่าเฉลี่ยรวม = 3.64 (ระดับมาก) เมื่อพิจารณาแต่ละบทบาทในองค์ประกอบย่อย (1.1 – 1.15) พบว่าประชาชนให้ความคิดเห็นมากที่สุดตามลำดับ อยู่ในระดับมาก คือ บทบาทในการกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับตำบลในท้องที่อาศัย (ค่าเฉลี่ย 3.84) รองลงมาคือ บทบาทในการจัดตั้งกรมควบคุมการคุกคามสัตว์ทะเล (ค่าเฉลี่ย 3.81) บทบาทในการจัดอบและปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางทะเล (ค่าเฉลี่ย 3.66) บทบาทในการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลการท่องเที่ยวภายในชุมชนท้องถิ่นให้นักท่องเที่ยวได้ทราบ (ค่าเฉลี่ย 3.65) บทบาทในการการจัดตั้งและดูแลความสะอาด ความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.65) บทบาทในการประชุมในการพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.64) บทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องมีการควบคุมดูแลรักษาและจัดการทรัพยากรให้คงสภาพเดิมแท้ไว้ให้มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.64) บทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจและร่วมวางแผนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (ค่าเฉลี่ย 3.63) บทบาทในการจัดตั้งกลุ่มและดูแลศูนย์อนุบาลสัตว์ทะเล (ค่าเฉลี่ย 3.63) บทบาทในการวางแผนรับผิดชอบในบทบาทและหน้าที่ต่าง ๆ ของชุมชนในท้องถิ่น (ค่าเฉลี่ย 3.59) มีบทบาทในการสร้างศักยภาพด้านการจัดการการท่องเที่ยวให้ท้องถิ่นและประชาชน มีการจัดการที่มีมาตรฐาน (ค่าเฉลี่ย 3.58) มีบทบาทในการประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.58) บทบาทในการตั้งผู้ดูแลเรื่อง รถ/เรือ ต่าง ๆ ควรมีการตรวจสอบสภาพเครื่องยนต์และสภาพของตัวรถ/เรือ อย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.58) บทบาทในการมีหน่วยงานดูแลด้านความสะอาดและความปลอดภัยของร้านอาหาร ยานพาหนะ ที่พักและความปลอดภัยด้านการคมนาคม (ค่าเฉลี่ย 3.58) บทบาทในการวางแผนรับผิดชอบในบทบาทและหน้าที่ต่าง ๆ ของการท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 3.52) มีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 นำข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 3 เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยว มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ความหมายของระดับค่าเฉลี่ย ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการบำรุงรักษา

การมีส่วนร่วมด้านการบำรุงรักษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการมีส่วนร่วม
1.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเรื่องการจัดตั้งการดูแลบริเวณชายหาดใน อำเภอปะทิว	3.91	1.032	มาก
1.2 ท่านมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว	3.67	0.875	มาก
1.3 ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล	3.65	0.892	มาก
1.4 ท่านมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สัตว์สงวนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชายฝั่งทะเล	3.61	0.962	มาก
1.5 ท่านได้มีส่วนร่วมทบทวนและปรับปรุงการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลเพื่อความเหมาะสมกับสถานการณ์	3.63	0.938	มาก
1.6 ท่านได้มีส่วนร่วมในการคิดแนวทางปรับปรุงสิ่งแวดล้อมที่ควรอนุรักษ์และพัฒนาต่อไป	3.65	0.947	มาก
รวม	3.56	0.941	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ประชาชนที่มีส่วนร่วมใน ด้านการบำรุงรักษา มีค่าเฉลี่ยรวม = 3.56(ระดับมาก) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านในองค์ประกอบย่อย (1.1-1.6) พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมใน ด้านบำรุงรักษา มากที่สุดตามลำดับ อยู่ในระดับมาก คือ การได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเรื่องการจัดตั้งการดูแลบริเวณชายหาดใน อำเภอปะทิว(ค่าเฉลี่ย 3.91) รองลงคือ การมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว(ค่าเฉลี่ย 3.67) การมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล(ค่าเฉลี่ย 3.65) การมีส่วนร่วมในการคิดแนวทางปรับปรุงสิ่งแวดล้อมที่ควรอนุรักษ์และเอกสารนี้พัฒนาต่อไป(ค่าเฉลี่ย 3.65) การมีส่วนร่วมทบทวนและปรับปรุงการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลเพื่อความเหมาะสมกับสถานการณ์(ค่าเฉลี่ย 3.63) มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สัตว์สงวนที่อาศัยอยู่

ในพื้นที่ชายฝั่งทะเล(ค่าเฉลี่ย 3.61)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการจัดกิจกรรม

การมีส่วนร่วมด้านการจัดกิจกรรม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการมีส่วนร่วม
2.1 ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยว	3.79	1.025	มาก
2.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นที่จะจัดกิจกรรมออกเรือ ไปยังสถานที่ เกาะต่าง ๆ ในบริเวณทะเลเขต อำเภอ ปะทิว	3.55	0.915	มาก
2.3 ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมออกเรือดำน้ำ ดูปลา ตกปลาหมึก	3.66	0.998	มาก
รวม	3.67	0.895	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ประชาชนที่มีส่วนร่วมใน ด้านการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยรวม = 3.67 (ระดับมาก) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านในองค์ประกอบย่อย (2.1-2.3) พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในด้านการจัดกิจกรรม มากที่สุดตามลำดับ อยู่ในระดับมาก คือ การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยว(ค่าเฉลี่ย 3.75) รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมออกเรือดำน้ำ ดูปลา ตกปลาหมึก(ค่าเฉลี่ย 3.66) การมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นที่จะจัดกิจกรรมออกเรือไปยังสถานที่ เกาะต่าง ๆ ในบริเวณทะเลเขต อำเภอปะทิว (ค่าเฉลี่ย 3.55)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านแหล่งท่องเที่ยว

การมีส่วนร่วมด้านแหล่งท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการมีส่วนร่วม
3.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดสถานที่ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามา	3.75	0.994	มาก
3.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกสถานที่ในการจัดงานหรือจัดกิจกรรมที่ เชิญชวน	3.71	0.962	มาก

เอกสารนี้เป็นนักท่องเที่ยวเข้ามาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญตให้หน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งรวมมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและ 3.73 อ้างอิงถึง 0.919 เอกสารทุกครั้งที่มีมาก นำไปใช้

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ประชาชนที่มีส่วนร่วมใน ด้านแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยรวม = 3.73 (ระดับมาก) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านในองค์ประกอบย่อย (3.1-3.2) พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในด้าน แหล่งท่องเที่ยว มากที่สุดตามลำดับ อยู่ในระดับมาก คือ การมีส่วนร่วมในการจัดสถานที่ให้เป็น สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามา (ค่าเฉลี่ย 3.75) รองลงมาคือ การมีส่วนร่วม ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกสถานที่ในการจัดงานหรือจัดกิจกรรมที่เชิญชวน นักท่องเที่ยวเข้ามา (ค่าเฉลี่ย 3.71)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

การมีส่วนร่วมด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการมีส่วนร่วม
4.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำป้ายบอกทางในการแสดงเส้นทางไปยังจุดต่าง ๆ	3.77	0.989	มาก
4.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการเลือกจุดตั้งถังขยะ เพื่อความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว	3.67	0.979	มาก
4.3 ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดตั้งหรือจำหน่ายสินค้าสะดวกซื้อและร้านอาหารตามสถานที่ต่าง ๆ	3.54	1.015	มาก
4.4 ท่านได้มีส่วนร่วมจัดตั้งแผนที่หรือแสดงจุดให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง	3.60	0.995	มาก
รวม	3.64	0.890	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ประชาชนที่มีส่วนร่วมใน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยรวม = 3.64 (ระดับมาก) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านในองค์ประกอบย่อย (4.1-4.4) พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในด้านแหล่งท่องเที่ยว มากที่สุดตามลำดับ อยู่ในระดับมาก คือ มีส่วนร่วมในการทำป้ายบอกทางในการแสดงเส้นทางไปยังจุดต่าง ๆ (ค่าเฉลี่ย 3.77) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการเลือกจุดตั้งถังขยะ เพื่อความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 3.67) มีส่วนร่วมจัดตั้งแผนที่หรือแสดงจุดให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง (ค่าเฉลี่ย 3.60) มีส่วนร่วมในการจัดตั้งหรือจำหน่ายสินค้าสะดวกซื้อและร้านอาหารตามสถานที่ต่าง ๆ (ค่าเฉลี่ย 3.54)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านประชาสัมพันธ์

การมีส่วนร่วมด้านประชาสัมพันธ์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการมีส่วนร่วม
5.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการสร้างเพจ แสดงถึงสถานที่ท่องเที่ยวของทางชุมชน	3.64	1.151	มาก
5.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำป้าย โฆษณา โปรโมทแหล่งท่องเที่ยวใน ชุมชน	3.48	1.027	มาก
5.3 ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำวิดีโอลง แพลตฟอร์มต่าง ๆ	3.52	1.060	มาก
5.4 ท่านได้ชักชวนคนรอบข้างมาเที่ยว ยังแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน	3.81	0.945	มาก
รวม	3.61	0.900	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชนที่มีส่วนร่วมใน ด้านประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยรวม = 3.61(ระดับมาก) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านในองค์ประกอบย่อย (5.1-5.4) พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในด้านประชาสัมพันธ์ มากที่สุดตามลำดับ อยู่ในระดับมาก คือ ได้ชักชวนคนรอบข้างมาเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน(ค่าเฉลี่ย 3.81) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการสร้างเพจแสดงถึงสถานที่ท่องเที่ยวของทางชุมชน(ค่าเฉลี่ย 3.64) มีส่วนร่วมในการทำวิดีโอลงแพลตฟอร์มต่าง ๆ (ค่าเฉลี่ย 3.52) มีส่วนร่วมในการทำป้ายโฆษณา โปรโมทแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน(ค่าเฉลี่ย 3.48)

ส่วนที่ 4 นำข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 4 เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชน วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชน โดยมีการกำหนดเกณฑ์ดังนี้

คนในชุมชนต้องยินยอมตอบคำถามถูกมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50.00 แสดงว่าคนในชุมชนต้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

คนในชุมชนต้องยินยอมตอบคำถามถูกน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 49.00 แสดงว่าคนในชุมชนต้องถิ่นขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชน วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ถูก	ผิด	แปลความ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจำเป็นที่นักท่องเที่ยวและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องมีความรับผิดชอบในการใช้ประโยชน์ในพื้นที่จากการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับระบบนิเวศ	336 *(94.90)	18 *(5.10)	มีความรู้ความเข้าใจ
การมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลให้เกิดการสร้างอาชีพ	271 *(76.60)	83 *(23.40)	มีความรู้ความเข้าใจ
กระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยการท่องเที่ยวแนวใหม่มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาระบบนิเวศ	150 *(42.40)	204 *(57.6)	มีความรู้ความเข้าใจ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรเน้นการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเป็นหลักโดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	187 *(52.80)	167 *(47.20)	ขาดความรู้ความเข้าใจ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติ และแหล่งวัฒนธรรมอย่างมีความรับผิดชอบ	336 *(94.90)	18 *(5.10)	มีความรู้ความเข้าใจ
การศึกษาเรียนรู้ไปกับทัศนียภาพพืชพรรณและสัตว์ป่าไม่นับเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	323 *(91.20)	31 *(8.80)	มีความรู้ความเข้าใจ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจต่อชุมชน	327 *(48.20)	27 *(7.60)	มีความรู้ความเข้าใจ
ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีการจำกัดและควบคุมปริมาณนักท่องเที่ยวให้เข้าไปใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม	323 *(47.60)	31 *(4.60)	มีความรู้ความเข้าใจ
ชุมชนท้องถิ่นสามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	320 *(90.40)	34 *(9.60)	มีความรู้ความเข้าใจ
คนท้องถิ่นภายในชุมชนได้รับประสบการณ์ที่ดีซึ่งกันและกัน จากนักท่องเที่ยว	179 *(50.90)	175 *(49.40)	มีความรู้ความเข้าใจ
การท่องเที่ยวที่เน้นในด้านสิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัยอันเป็นที่อยู่อาศัยสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ทั้งพืชสัตว์และมนุษย์	323 *(91.20)	31 *(8.80)	มีความรู้ความเข้าใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและข้อมูลอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีคนนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชน วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ถูก	ผิด	แปลความ
ลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาติ นั้นถือเป็นแหล่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	286 *(80.80)	68 *(19.20)	ขาดความรู้ ความเข้าใจ
การสร้างจิตสำนึก ให้ทุกฝ่าย ร่วมกันรับผิดชอบต่อระบบนิเวศอย่างยั่งยืนถือเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	328 *(92.70)	26 *(7.30)	มีความรู้ ความเข้าใจ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะไม่ทำให้สภาพแวดล้อมเกิดความเสื่อมโทรม	333 *(94.10)	21 *(5.90)	มีความรู้ ความเข้าใจ
ประโยชน์ที่ได้ต่อทรัพยากรชุมชนท้องถิ่นและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวรายได้ส่วนหนึ่งควรแบ่งไปสู่การอนุรักษ์	337 *(95.20)	17 *(4.80)	มีความรู้ ความเข้าใจ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน	335 *(94.60)	19 *(5.40)	มีความรู้ ความเข้าใจ
นักท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีความรู้ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก่อนจะเดินทางมาท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ	337 *(95.20)	17 *(4.80)	มีความรู้ ความเข้าใจ
หากต้องมีการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงแหล่งท่องเที่ยว ควรมุ่งเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจ แก่ชุมชนท้องถิ่น	332 *(93.80)	22 *(6.20)	มีความรู้ ความเข้าใจ
การชักนำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแต่ละแห่งในคราวเดียวกัน มาก ๆ จะส่งผลดีต่อแหล่งท่องเที่ยวนั้น	183 *(51.70)	171 *(48.30)	ขาดความรู้ ความเข้าใจ
นักท่องเที่ยวไม่ควรทิ้งขยะ หรือสิ่งปฏิกูลในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ	335 *(94.60)	19 *(5.40)	มีความรู้ ความเข้าใจ

จากตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่น ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร จำแนกตามข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่า ในภาพรวมคนในชุมชนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการสอบถามจากแบบสอบถาม จำนวน 20 ข้อ

ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนในชุมชนท้องถิ่นขาดความรู้ความเข้าใจในประเด็นคำถาม 3 คำถามคือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรเน้นการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเป็นหลักโดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (เป็นข้อคำถามที่ผิด มีผู้ตอบถูก 167 คน คิดเป็นร้อยละ 47.20) ลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาตินั้นถือเป็นแหล่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(เป็นข้อคำถามที่ผิด มีผู้ตอบถูก 68 คน คิดเป็นร้อยละ 19.20) และ การชักนำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแต่ละแห่งในคราวเดียวกันมาก ๆ จะส่งผลดีต่อแหล่งท่องเที่ยวนั้น(เป็นข้อคำถามที่ผิด มีผู้ตอบถูก 171 คน คิดเป็นร้อยละ 48.30)

ในขณะที่ ส่วนใหญ่ในภาพรวม มีประเด็นคำถามที่มีคนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจในประเด็นคำถาม 17 ข้อ คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจำเป็นที่นักท่องเที่ยวและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องมีความรับผิดชอบในการใช้ประโยชน์ในพื้นที่จากการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับระบบนิเวศ(เป็นข้อคำถามที่ถูกต้อง มีผู้ตอบถูก 336 คน คิดเป็นร้อยละ 94.90) การมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลให้เกิดการสร้างอาชีพ(เป็นข้อคำถามที่ถูกต้อง มีผู้ตอบถูก 271 คน คิดเป็นร้อยละ 76.60) กระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยการท่องเที่ยวแนวใหม่มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาระบบนิเวศ(เป็นข้อคำถามที่ผิด มีผู้ตอบถูก 204 คน คิดเป็นร้อยละ 57.60) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติ และแหล่งวัฒนธรรมอย่างมีความรับผิดชอบ(เป็นข้อคำถามที่ถูกต้อง มีผู้ตอบถูก 271 คน คิดเป็นร้อยละ 76.60) การศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับทัศนียภาพพืชพรรณและสัตว์ป่าไม่นับเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(เป็นข้อคำถามที่ถูกต้อง มีผู้ตอบถูก 323 คน คิดเป็นร้อยละ 91.20) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจต่อชุมชน(เป็นข้อคำถามที่ถูกต้อง มีผู้ตอบถูก 327 คน คิดเป็นร้อยละ 92.40) ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีการจำกัดและควบคุมปริมาณนักท่องเที่ยวให้เข้าไปใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม(เป็นข้อคำถามที่ถูกต้อง มีผู้ตอบถูก 323 คน คิดเป็นร้อยละ 91.20) ชุมชนท้องถิ่นสามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(เป็นข้อคำถามที่ถูกต้อง มีผู้ตอบถูก 320 คน คิดเป็นร้อยละ 90.40) คนท้องถิ่นภายในชุมชนได้รับประสบการณ์ที่ดีซึ่งกันและกัน จากนักท่องเที่ยว(เป็นข้อคำถามที่ถูกต้อง มีผู้ตอบถูก 179 คน คิดเป็นร้อยละ 50.60) การท่องเที่ยวที่เน้นในด้านสิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัย อันเป็นที่อยู่อาศัยสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ทั้งพืชสัตว์และมนุษย์(เป็นข้อคำถามที่ถูกต้อง มีผู้ตอบถูก 323 คน คิดเป็นร้อยละ 91.20) การสร้างจิตสำนึก ให้ทุกฝ่าย ร่วมกันรับผิดชอบต่อระบบนิเวศอย่างยั่งยืนถือเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(เป็นข้อคำถามที่ถูกต้อง มีผู้ตอบถูก 328 คน คิดเป็นร้อยละ 92.70) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะไม่ทำให้สภาพแวดล้อมเกิดความเสื่อมโทรม(เป็นข้อคำถามที่ถูกต้อง มีผู้ตอบถูก 333 คน คิดเป็นร้อยละ 94.10) 4.15 ประโยชน์ที่ได้ต่อทรัพยากรชุมชนท้องถิ่นและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวรายได้ส่วนหนึ่งควรแบ่งไปสู่การอนุรักษ์(เป็นข้อคำถามที่ถูกต้อง มีผู้ตอบถูก 337 คน คิดเป็นร้อยละ 95.20) 4.16 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน(เป็นข้อคำถามที่ถูกต้อง มีผู้ตอบถูก 335 คน คิดเป็นร้อยละ 94.60) 4.17 นักท่องเที่ยวจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก่อนจะเดินทางมาท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ (เป็นข้อ

คำถามที่ถูกต้อง มีผู้ตอบถูก 337 คน คิดเป็นร้อยละ 95.20) 4.18 หากต้องมีการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงแหล่งท่องเที่ยว ควรมุ่งเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจ แก่ชุมชนท้องถิ่น(เป็นข้อคำถามที่ถูกต้อง มีผู้ตอบถูก 332 คน คิดเป็นร้อยละ93.80) 4.20 นักท่องเที่ยวไม่ควรทิ้งขยะ หรือสิ่งปฏิกูลในแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ (เป็นข้อคำถามที่ถูกต้อง มีผู้ตอบถูก 335คน คิดเป็นร้อยละ94.60)

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน (เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาที่อยู่อาศัย) มีผลแตกต่างกันต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

สมมติฐานที่ 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน (เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาที่อยู่อาศัย) มีผลแตกต่างกันต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามเพศ โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย t-Test สำหรับตัวแปรจำแนก 2 กลุ่ม

เพศ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน		Sig.
		มาตรฐาน	t	
ชาย	3.56	0.067	2.25	0.28
หญิง	3.75	0.055		

*P < .05

จากตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร พบว่า ประชากรเพศหญิงส่วนใหญ่มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.75, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.055) และเพศชายมีส่วนร่วมระดับมากเช่นเดียวกัน (ค่าเฉลี่ย=3.56, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.067) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ T-Test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวอิสระ มีคำตอบ 2 กลุ่ม คือ เพศชาย และเพศหญิง พบว่า ได้ค่า (t) เท่ากับ 2.25 และค่านัยสำคัญ

เท่ากับ 0.28 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันด้านอายุ มีผลแตกต่างกันต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

สถิติที่ต้องใช้ในการวิเคราะห์ F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร ดังนี้

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม อายุ

อายุ	ส่วนเบี่ยงเบน			F	Sig.
	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน			
ต่ำกว่า 20 ปี	3.68	0.880		6.633	0.00*
20 – 40 ปี	3.80	0.796			
41 – 60 ปี	3.52	0.799			
61 ปีขึ้นไป	3.14	0.658			
รวม	3.66	0.818			

$P^* < .05$

จากตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถามการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.66, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.818) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 20-40 ปี มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.80, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.796) รองลงมา คือ ต่ำกว่า 20 ปี มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.68, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.880) รองลงมา คือ 41 – 60 ปี มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.52, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.779) และ 61 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=3.14, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.658) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระ ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ อายุ พบว่าได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 6.633 และค่านี้สำคัญ เทียบเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลไม่เท่ากันใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้แก่ อายุที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันด้านระดับการศึกษา มีผลแตกต่างกันต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร ดังนี้

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน		F	Sig.
		มาตรฐาน			
ประถมศึกษา	3.27	0.788		6.609	0.00*
มัธยมศึกษา	3.47	0.917			
อนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า	3.64	0.822			
ปริญญาตรี	3.87	0.734			
สูงกว่าปริญญาตรี	3.75	0.526			
รวม	3.67	0.819			

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.67, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.819) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี (ค่าเฉลี่ย=3.87, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.734) รองลงมา คือ (ค่าเฉลี่ย=3.75, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.526) รองลงมา คือ อนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า (ค่าเฉลี่ย=3.64,ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.822) รองลงมา คือ มัธยมศึกษา (ค่าเฉลี่ย=3.47,ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.917)และ ระดับประถมศึกษา มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=3.27,ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.788) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูในวงมหาวิทยาลัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ
จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัว
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แปรอิสระ ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ ระดับการศึกษา พบว่าได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 6.609 และค่านัยสำคัญ เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันด้านอาชีพ มีผลแตกต่างกันต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

สถิติที่ต้องใช้ในการวิเคราะห์ F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร ดังนี้

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม อาชีพ

อาชีพ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน		F	Sig.
		มาตรฐาน			
นักเรียน/นักศึกษา	4.06	0.670		18.501	0.00*
รับราชการ	3.90	0.684			
พนักงานบริษัทเอกชน	2.81	0.737			
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.28	0.741			
เกษตรกร	3.26	0.876			
ชาวประมง	3.95	0.508			
รับจ้าง	3.33	0.819			
อื่น ๆ	3.15	0.661			
รวม	3.67	0.819			

* P < .05

จากตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านอาชีพ ของผู้ตอบแบบสอบถามการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.67, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.819) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มี อาชีพ นักเรียน/นักศึกษา (ค่าเฉลี่ย=4.06, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.670) รองลงมาคือ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชาวประมง (ค่าเฉลี่ย=3.95, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.508) รองลงมาคือ รับราชการ (ค่าเฉลี่ย=3.90, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.684) รองลงมาคือ รับจ้าง (ค่าเฉลี่ย=3.33, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.819) รองลงมาคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว (ค่าเฉลี่ย=3.28, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.741) รองลงมาคือ เกษตรกร (ค่าเฉลี่ย=3.26, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.876) รองลงมา คือ อื่น ๆ (ค่าเฉลี่ย=3.15, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.661) และ พนักงานบริษัทเอกชน มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=2.81, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.737) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระ ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ อาชีพพบว่าได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 18.501 และค่านัยสำคัญ เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันด้านรายได้ต่อเดือน มีผลแตกต่างกันต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

สถิติที่ต้องใช้ในการวิเคราะห์ F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร ดังนี้

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม รายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	ส่วนเบี่ยงเบน		F	Sig.
	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน		
ไม่เกิน 10,000 บาท	3.76	0.810	4.345	0.05
ตั้งแต่ 10,001 – 20,000 บาท	3.74	0.754		
ตั้งแต่ 20,000 – 30,000 บาท	3.48	0.959		
สูงกว่า 30,000 บาท	3.30	0.697		
รวม	3.67	0.819		

*P < .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านรายได้ต่อเดือน ของผู้ตอบแบบสอบถาม การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.67, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.819) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มี รายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท (ค่าเฉลี่ย=3.76, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.810) รองลงมาคือ รายได้ตั้งแต่ 10,001 – 20,000 บาท (ค่าเฉลี่ย=3.74, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.754) รองลงมาคือ ตั้งแต่ 20,000 – 30,000 บาท (ค่าเฉลี่ย=3.48, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.959) และ สูงกว่า 30,000 บาท (ค่าเฉลี่ย=3.30, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.697) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระ ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ รายได้ต่อเดือนพบว่าได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 4.345 และค่า Sig เท่ากับ 0.05 ซึ่งเท่ากับค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้ต่อเดือน ที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.6 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันด้านระยะเวลาที่อยู่อาศัย มีผลแตกต่างกันต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อยู่อาศัย ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อยู่อาศัย ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

สถิติที่ต้องใช้ในการวิเคราะห์ F-test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร ดังนี้

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร กับปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม ระยะเวลาที่อยู่อาศัย

ระยะเวลาที่อยู่อาศัย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ไม่เกิน 5 ปี	4.00	0.553	5.691	0.00*
6 – 10 ปี	3.84	0.827		
11 – 15 ปี	3.71	0.834		
16 – 20 ปี	3.45	0.872		
21 ปี ขึ้นไป	3.46	0.796		

รวม 3.67 0.819

* $P < .05$ ไม่ว่ากรณีใด ๆ สิ่งอื่น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้านระยะเวลาที่อยู่อาศัย ของผู้ตอบแบบสอบถาม การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.67, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.819) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่อยู่อาศัย ไม่เกิน 5 ปี (ค่าเฉลี่ย=4.00, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.553) รองลงมาคือ 6 – 10 ปี (ค่าเฉลี่ย=3.84, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.827) รองลงมาคือ 11 – 15 ปี (ค่าเฉลี่ย=3.71, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.834) รองลงมาคือ 21 ปี ขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย=3.46, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.796) และ 16 – 20 ปี (ค่าเฉลี่ย=3.45, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.872) ตามลำดับ

จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระ ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ ระยะเวลาที่อยู่อาศัย พบว่าได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 5.691 และค่า Sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระยะเวลาที่อยู่อาศัยที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 บทบาทหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพรแตกต่างมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

H₀: บทบาทหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

H₁: บทบาทหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบบทบาทหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลและการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ด้านการมีส่วนร่วม	ส่วนเบี่ยงเบน		F	Sig.
	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน		
ด้านการบำรุงรักษา	3.69	0.814	6.176	0.00*
ด้านการจัดกิจกรรม	3.67	0.895	5.401	0.00*
ด้านแหล่งท่องเที่ยว	3.73	0.919	4.228	0.00*
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.64	0.890	8.236	0.00*
ด้านประชาสัมพันธ์	3.61	0.901	9.730	0.00*
รวม	3.67	0.819		

*P < .05 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยบทบาทของหน่วยงานแตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.67, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.819)

จากการทดสอบสมมติฐาน ด้วย One-way Analysis of Variance (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พบว่า ในด้าน การบำรุงรักษา ($F=6.176, P<.00$) ด้านการจัดกิจกรรม ($F=5.401, P<.00$) ด้านแหล่งท่องเที่ยว ($F=4.228, P<.00$) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($F=8.236, P<.00$) ด้านประชาสัมพันธ์ ($F=9.730, P<.00$) ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

H_0 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ด้านการมีส่วนร่วม	ส่วนเบี่ยงเบน		T	Sig.
	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน		
ด้านการบำรุงรักษา	4.07	0.598	0.378	0.00*
ด้านการจัดกิจกรรม	4.04	0.672	0.452	0.00*
ด้านแหล่งท่องเที่ยว	4.06	0.702	0.329	0.00*
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.03	0.560	0.690	0.00*
ด้านประชาสัมพันธ์	4.05	0.560	0.174	0.00*
รวม	4.05	0.618		

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=4.05, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=0.618)

จากการทดสอบสมมติฐาน ด้วย t-Test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พบว่า ในด้านการบำรุงรักษา ($T=0.378, P<.00$) ด้านการจัดกิจกรรม ($T=0.452, P<.00$) ด้านแหล่งท่องเที่ยว ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

($T=0.329$, $P < .00$) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก($T=0.690$, $P < .00$) ด้านประชาสัมพันธ์($T=0.174$, $P < .00$) ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรตาม
การแปลผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

*ระดับความสัมพันธ์เป็นได้ตั้งแต่ -1 จนถึง 1 กล่าวคือ เป็นความสัมพันธ์ได้ทั้งในเชิงบวก(แปรผันตรง) และในเชิงลบ (แปรผกผัน)

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรตาม

	N	Correlation	Sig.
คู่มือที่ 1 บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง x การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร	354	.823**	0.00*
คู่มือที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ x การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร	354	-.071	1.81

* $P < .05$, ** $P < .01$

จากตารางที่ 4.17 พบว่า คู่มือที่ 1 บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ระดับ ต่ำมาก และ คู่มือที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ระดับ สูงมาก โดยไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติเชิงอนุมานในข้อสมมติฐาน 1-3 สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ ดังนี้

- 1.ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน (เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาที่อยู่อาศัย) มีผลแตกต่างกันต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) จากการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ โดยใช้สถิติ t-Test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวอิสระ มีค่าตอบ 2 กลุ่ม คือ เพศชาย และเพศหญิง พบว่า ได้ค่า (t) เท่ากับ 2.25 และค่านัยสำคัญ เท่ากับ 0.28 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2

2) จากการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ โดยใช้สถิติ F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระ ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ อายุ พบว่า ได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 6.633 และค่านัยสำคัญ เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3) จากการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระ ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ ระดับการศึกษา พบว่า ได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 6.609 และค่านัยสำคัญ เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษาที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4) จากการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ โดยใช้สถิติ F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระ ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ อาชีพ พบว่า ได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 18.501 และค่านัยสำคัญ เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5) จากการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติ F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระ ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ รายได้ต่อเดือน พบว่า ได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 4.345 และค่านัยสำคัญ เท่ากับ .05 ซึ่งเท่ากับค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้ต่อเดือน ที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2

6) จากการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระยะเวลาที่อยู่อาศัย โดยใช้สถิติ F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยตัวแปรอิสระ ที่มีค่าตอบมากกว่า 2 กลุ่ม คือ ระยะเวลาที่อยู่อาศัย พบว่า ได้ค่าสถิติที่คำนวณ (F) เท่ากับ 5.691 และค่านัยสำคัญ เท่ากับ 0.00 ซึ่ง

น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระยะเวลาที่อยู่อาศัยที่ต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาที่อยู่อาศัย ที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 1

2. สมมติฐานข้อที่ 2 บทบาทหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัด ชุมพรแตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร จากการทดสอบ t-Test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พบว่า ในด้านการบำรุงรักษา($T=0.378, P<.00$) ด้านการจัดกิจกรรม ($T=0.452, P<.00$) ด้านแหล่งท่องเที่ยว($T=0.329, P<.00$) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก($T=0.690, P<.00$) ด้านประชาสัมพันธ์($T=0.174, P<.00$) ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2

3. สมมติฐานข้อที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ต่างกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร จากการทดสอบสมมติฐาน ด้วย One-way Analysis of Variance (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พบว่า ในด้านการบำรุงรักษา ($F=9.789, P<.00$) ด้านการจัดกิจกรรม($F=10.158, P<.00$) ด้านแหล่งท่องเที่ยว($F=9.803, P<.00$) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก($F=9.629, P<.00$) ด้านประชาสัมพันธ์($F=11.945, P<.00$) ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 3

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรตาม พบว่า คู่ที่ 1 บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ระดับ ต่ำมาก และ คู่ที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีความสัมพันธ์กันในเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ระดับ สูงมาก โดยไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาอิสระเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยบทบาทของหน่วยงาน ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

3. เพื่อวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม โดยสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ประชาชนในชุมชนท้องถิ่น จำนวน 354 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยใช้ค่าสถิติได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequencies Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสถิติ t-test (independent Sample t-test) ค่าสถิติ One-way Analysis of Variance (ANOVA) ในการสรุปผลการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปพบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนในชุมชนท้องถิ่นโดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.40 อายุ 20-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.80 จบการศึกษาใน ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 44.90 ผู้ตอบโดยส่วนใหญ่ยังเป็นนักเรียน/นักศึกษาจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.40 มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท อาศัยอยู่ในอำเภอปะทิวมาเป็นระยะเวลา 21 ปี ขึ้นไป เป็นจำนวนมากคิดเป็นร้อยละ 25.40

ระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลพบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนในชุมชนท้องถิ่น ได้แสดงถึงระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของหน่วยงานที่เข้ามาเกี่ยวข้องตามประเด็นต่าง ๆ โดยรวมระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานมีบทบาทในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลอย่างครอบคลุม

การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนในชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร อยู่ในระดับมาก โดยมีส่วนร่วมมากในด้าน

การบำรุงรักษา ด้านการจัดกิจกรรม ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านประชาสัมพันธ์ ตามลำดับหัวข้อ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่า ในภาพรวมคนในชุมชนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ พบว่า คนในชุมชนท้องถิ่นขาดความรู้ความเข้าใจในประเด็นคำถาม 3 คำถามคือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรเน้นการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเป็นหลักโดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ, ลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาตินั้นถือเป็นแหล่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ การชักนำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแต่ละแห่งในคราวเดียวกันมาก ๆ จะส่งผลดีต่อแหล่งท่องเที่ยววนั้น ในขณะที่ ส่วนใหญ่ในภาพรวม คนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลแตกต่างกันต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร สรุปได้ว่า ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นที่มี เพศ รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน จะมีการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ส่วนด้านอื่น ๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และประชาชนในชุมชนท้องถิ่นที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อยู่อาศัย แตกต่างกัน ต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 บทบาทหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลในอำเภอปะทิว จังหวัด ชุมพรแตกต่างมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

สรุปได้ว่า ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แตกต่างกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

สรุปได้ว่า ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ได้มีการอภิปรายผลการศึกษา ดังนี้

5.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลพื้นฐานของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น ด้านเพศที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มเพศหญิงมีระดับค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมมากกว่ากลุ่มเพศชาย เนื่องจากเพศ

หญิงมักจะมีอุปนิสัยที่ชื่นชอบการท่องเที่ยว ชอบที่จะหากิจกรรมทำ ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย ส่งผลให้การท่องเที่ยวมีผลดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ มัสิตา เต็ง จิ. (2560) ศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮา ลา-บาลาอำเภอแวง จังหวัดนราธิวาสงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิง นิเวศ ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮา ลา-บาลา อำเภอแวง จังหวัดนราธิวาส กลุ่มตัวอย่างคือนักท่องเที่ยว ที่เข้ามาท่องเที่ยวในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ฮาลา - บาลา จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้เป็นแบบประเมินศักยภาพและแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการศึกษาพบว่า ส่วน ใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 51.50) มีอายุระหว่าง 20 -30 ปี (ร้อยละ 51.20) มีสถานภาพโสด (ร้อยละ 72.20) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 53.50) ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย (ร้อยละ 52.00) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 - 20,000 บาท (ร้อยละ 40.50) มีลักษณะการท่องเที่ยว แบบอื่น ๆ (มากับหน่วยงาน) (ร้อยละ 77.30) มีลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยวโดยรถ อื่น ๆ (รถของหน่วยงาน) (ร้อยละ 79.00) 1. ด้านศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว ด้านคุณค่าและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว ด้าน การตอบรับของประชาชนในท้องถิ่น มีศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับมาก ส่วนใน ด้าน ของการจัดการเชิงนิเวศ มีศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับน้อย 2. ด้านความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตรักษา พันธุ์สัตว์ป่าฮา ลา-บาลา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการให้มีการพัฒนา ด้าน ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการบริการท่องเที่ยว ด้าน การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น 3. แนวทางในการพัฒนาเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮา ลา-บาลา อำเภอแวง จังหวัดนราธิวาส ควรมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างความรู้ความเข้าใจและจิตสำนึกที่ดีเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐเอกชน รวมทั้งประชาชนในท้องถิ่นให้มี ส่วนร่วมในกระบวนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การจัดทำคู่มือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตรักษา พันธุ์สัตว์ป่าฮา ลา-บาลาอำเภอแวง จังหวัดนราธิวาส ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน กระบวนการของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตั้งแต่การค้นหาสาเหตุของปัญหา การวางแผน การปฏิบัติการประเมินผล และการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวภายในท้องถิ่น

5.2.2 บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนในชุมชนท้องถิ่น ได้แสดงถึงระดับความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทของหน่วยงานที่เข้ามาเกี่ยวข้องตามประเด็นต่าง ๆ โดยรวมระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากแสดง

ให้เห็นว่าหน่วยงานมีบทบาทในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลอย่างครอบคลุม สอดคล้องกับงานวิจัยของ วลัยพร สุขปลั่ง 2559 บทบาทปัจจุบันของหน่วยงานภาครัฐที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ อย่างยั่งยืนในพื้นที่น้ำตกแก่งลำดวน อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานีผู้ให้ ข้อมูลกล่าวถึง บทบาทที่สำคัญ 5 บทบาท ได้แก่ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านการจัดสรร การใช้ประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวสาธารณะ และการวางแผน ตามลำดับ สำหรับบทบาทของหน่วยงานภาครัฐที่ควรพัฒนานั้น พบว่า บทบาทปัจจุบัน ทั้ง 5 ด้านนั้นยังคงเป็นบทบาทที่ต้องดำเนินงานต่อไปแต่ยังต้องพัฒนาแต่ละ บทบาทให้ครอบคลุม ภาระหน้าที่ในงาน โดยข้อค้นพบใหม่ที่ได้จากการ วิเคราะห์ข้อมูล คือ บทบาทด้านการบริการ และ บทบาทด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ ที่ควรพัฒนาเพื่อสร้างความยั่งยืนในพื้นที่น้ำตกแก่งลำดวน อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี

5.2.3 การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ใน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนในชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร อยู่ในระดับมาก โดยมีส่วนร่วมมากในด้าน การบำรุงรักษา ด้านการจัดกิจกรรม ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้าน ประชาสัมพันธ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนศิริ ยืนยง (2561) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของ ประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ใน จังหวัดนครนายก วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อ ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก มีประชากร ได้แก่ ประชาชนในจังหวัดนครนายก ประกอบด้วย อำเภอเมืองนครนายก อำเภอบ้านนี้ อำเภอองครักษ์ ผล การศึกษาพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้การมีส่วนร่วม ในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วม ในการประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง และการมีส่วนร่วมใน การตัดสินใจ อยู่ในระดับปาน กลาง ตามลำดับ 2) การพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครนายก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาและส่งเสริม ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพให้สังคมมีความสุข อยู่ในระดับมาก การส่งเสริมการ บริการทางการแพทย์ ศูนย์สุขภาพแบบองค์รวม อยู่ในระดับ มาก และการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก สินค้า บริการอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ 3) การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่น ในระดับสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่า ในภาพรวมคนในชุมชนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และพบว่า คนในชุมชนท้องถิ่นขาดความรู้ความเข้าใจในประเด็นคำถาม 3 คำถามคือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรเน้นการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเป็นหลักโดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ, ลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาตินั้นถือเป็นแหล่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการชักนำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแต่ละแห่งในคราวเดียวกันมาก ๆ จะส่งผลดีต่อแหล่งท่องเที่ยว นั้น ในขณะที่ ส่วนใหญ่ในภาพรวม คนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิ่งแก้ว บัวเพชร 2559 การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดย ชุมชน : กรณีศึกษาชุมชนศรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำนวน 18 ประเด็น พบว่า ภาพรวมของทั้ง 18 ประเด็นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับมาก สาเหตุที่ระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับมากอาจเป็นเพราะว่าได้รับสื่อสารจากช่องทางต่าง ๆ ทำให้มีความเข้าใจอย่างดี

5.3 ข้อเสนอแนะในการทำการศึกษาศร้ครั้งต่อไป

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับมากซึ่ง มีบางด้านที่ประชาชนยังขาดความร่วมมือกัน ในด้านการจัดกิจกรรม โดยส่วนใหญ่จะมีส่วนร่วมมากในอาชีพชาวประมง ซึ่งประชาชนในชุมชนควรมีส่วนร่วมมากกว่านี้ หรือหาจุดมุ่งหมายที่เหมือนกันเพื่อพัฒนา
2. จากผลการวิจัยในเรื่องบทบาทของหน่วยงาน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก แต่เมื่อวิเคราะห์แยกออกมาก็ยังมีประชาชนที่ให้ความคิดเห็นของหน่วยงานที่เข้ามามีบทบาท น้อย ในบางเรื่อง ในการดูแลหน่วยงานควรเข้าถึงทุกด้านของการท่องเที่ยวในชุมชน ควรดูแลในแหล่งท่องเที่ยวดูแลทรัพยากร เพื่อมีการพัฒนาอยู่ตลอดและเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามา
3. จากการทดสอบความรู้ความเข้าใจของประชาชนท้องถิ่นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในภาพรวมนั้นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมาก แต่ในทางปฏิบัติมีบางส่วนที่อาจจะหลงลืม เช่น เก็บเปลือกหอยกลับไปยังที่ที่อาศัย เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการทำลายธรรมชาติ จึงทำให้เห็นว่ามีบางส่วนที่ยังมีความรู้ความเข้าใจน้อยอยู่ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับคนในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น เพื่อนำไปสู่การจัดการที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมได้อย่างแท้จริง

5.3.2 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาศร้ครั้งต่อไป ควรศึกษาเพิ่มเติมดังนี้

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ควรศึกษาบทบาทแบบแยกรายละเอียดตามข้อ เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ได้ศึกษาโดยภาพรวม ทำให้การหาค่าความสัมพันธ์ไปได้อาก ควรจะศึกษาในด้านของบทบาทให้

เยอะและกว้างขึ้น

2. หากจะพัฒนาให้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ของอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ให้อยู่ในระดับสากล ควรศึกษาและทำวิจัยเพิ่มเติมกับกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น นักท่องเที่ยวต่างชาติ นักเรียน นักศึกษา และบริษัทนำเที่ยว โดยตรง เพื่อจะได้ทราบมุมมองที่หลากหลาย จะได้นำไปพัฒนาและแก้ไขได้ครบทุกด้าน

3. ควรศึกษาปัญหาของพื้นที่และที่มาของปัญหาในเชิงลึกเพื่อที่จะนำมาวิเคราะห์หาเหตุและหาทางแก้ไขร่วมกับทุกหน่วยงาน

4. ควรเน้นไปในเรื่องของหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงหน่วยงานทุกส่วนที่เกี่ยวข้องกับชุมชน และกรมควบคุมการตรวจสอบพื้นที่ทางทะเล จึงจะสอดคล้องกับการศึกษาที่ต้องการจะศึกษา

5. ควรมองและเน้นการมีส่วนร่วมของหน่วยงานในพื้นที่ท้องถิ่น ว่ามีนโยบายกลไกอย่างไรกับการจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนท้องถิ่นเพราะถือว่าหน่วยงานท้องถิ่นเป็นกลไกหลักและสำคัญในการศึกษา

6. ควรเพิ่มในเรื่องของเครือข่ายการท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับ สภาการท่องเที่ยว สมาคมการท่องเที่ยว ผู้ประกอบต่าง ๆ ซึ่งจะสามารถเข้าถึงเชิงลึกในการมีส่วนร่วมและเข้าถึงการท่องเที่ยวที่กว้างยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2559). *ความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ:การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2559). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโฮมสเตย์*. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2562). *โครงการดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ*. กรุงเทพฯ:การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กิ่งแก้ว บัวเพชร. (2559). *การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน : กรณีศึกษาชุมชนคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิษฐา ศรีนนท์. (2559). *การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนย่อยต่อการวางแผนพัฒนาเทศบาลนครนทบุรี*. (ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารทั่วไป), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- งามตา สุขประเสริฐ. (2562). *การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเสม็ด อำเภอเมืองชลบุรี*. (ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิตสาขานโยบายสาธารณะ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จำนง อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ. (2559). *สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จุฑารัตน์ วุฒิสุมบูรณ์. (2560). *การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนย่อยภายในเขตเทศบาล: ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลศรีราชา จังหวัดชลบุรี*. (วิทยานิพนธ์พัฒนาบริหารศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม), คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เจษฎา สอนแก้ว. (2560). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยอ้อ อำเภอลอง จังหวัดแพร่*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิตสาขาวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง.(2560). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา*. กรุงเทพฯ:ศักดิ์โสภากการพิมพ์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ฉอ้าน วุฒิธรรมรักษา. (2559). **ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการสร้างงานในชนบท: ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการที่ได้รับรางวัลดีเด่นของตำบลคิ่งพะยอม อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี.** (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เฉลิมชัย ปัญญาดี. (2559). **อัตลักษณ์และการสร้างอัตลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในฐานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.** วิทยาลัยบริหารศาสตร์ เชียงใหม่ :มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ชิต นิลพานิช และกุลธนา ธนาพงศธร. (2561). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท** .ใน เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้ทั่วไปสำหรับการพัฒนาระดับตำบลหมู่บ้าน,หน่วยที่8 (พิมพ์ครั้งที่3). นนทบุรี:มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชิต นิลพานิช, และกุลธนา ธนาพงศธร. (2562). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท** (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชูเกียรติ เปี่ยมศรี. (2559). **การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนา ชุมชนย่อย:ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองระยอง จังหวัดระยอง.** (ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรสาขาวิชานโยบายสาธารณะ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐพร แสงประดับ. (2559). **การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมที่เป็นผลจากการพัฒนาการท่องเที่ยว: ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่บ้านบอสร้าง อำเภอลี้กำแพง จังหวัดเชียงใหม่.**(วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์มหาบัณฑิต), สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงจิตร์ น้ำพริก. (2560). **การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการบริหารท้องถิ่น ของเทศบาลเมืองชลบุรี.** (ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- คำเกิง โกลทอง และคณะ. (2559). **เส้นทางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมในประเทศไทยกัมพูชาลาว.** (รายงานวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์. (2559). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา.** กรุงเทพฯ:ศักดิ์โสภณการพิมพ์.
- ทานตะวัน อินทร์จันทร์. (2561). **การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนย่อยในเขตเทศบาลเมืองลำพูน.** (การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธนวัฒน์ คำภีลานนท์. (2559). **การมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี.** (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์), คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ พึงสงวนลิขสิทธิ์ไว้แก่ผู้แต่งและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธนาภรณ์ เมทธิสุดดี.(2559). **ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีต่อการรับบริการ**
ลือวิดิทัศน์: ศึกษาเฉพาะวัดเชตุพนวิมลมังคลาราม. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
สาขาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาทรัพยากร), มหาวิทยาลัยมหิดล.

ฉิติ กิตติวิฑูณ. (2559). **ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการหมู่บ้านในการพัฒนา**
ชนบทศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร. (ภาคนิพนธ์รัฐศาสตร์
มหาบัณฑิตสาขารัฐศาสตร์), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นรินทร์ชัย พัฒนาพงศา. (2559). **แนวทางในการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท.**
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

นรินทร์ชัย พัฒนาพงศา.(2560). **แนวทางในการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท.**
กรุงเทพฯ : กองแปลและวิเทศสัมพันธ์สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. แปลจากPeter
Oakley and David Marsden. (ไม่ระบุชื่อหนังสือ).

นันทนา แหวนนาค และคณะ. (2559). **การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวใน**
ท้องถิ่น กรณีศึกษาอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา. (สารานิพนธ์) : มหาวิทยาลัย
นเรศวร.

นำชัย ทุนผล (2559).**การดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.**(กรุงเทพฯ ม.ป.พ.,).

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2559). **การดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ**
(กรุงเทพฯ ม.ป.พ.,).

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา.(2560). **การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน.**เชียงใหม่:
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุญศิลป์ จิตตะประพันธ์ และคณะ (2561). **การท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่งในจังหวัดชุมพร**
สถานะ ความต้องการปัญหา และแนวโน้มในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน.
ชุมพร : มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

ประชุม สุวดีถิ. (2561). **การตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.** กรุงเทพฯ :
สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์.

ประพันธ์พงษ์ ชินพงษ์ . (2561). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.** ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอล
งกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.

ปรัชญา เวสารัชช์. (2559). **หลักการจัดการศึกษา.** กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.

ปรีชา แดงโรจน์. (2559). **อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่21.** พิมพ์ครั้งที่1กรุงเทพฯ : บริษัทไฟร์
แอนด์ไฟร์พรีนติ้งจำกัด

ปรีดา เจษฎารางกุล. (2559). **การมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนในเขต**
เทศบาลเมืองคูคต อำเภอลำลูกกาจังหวัดปทุมธานี.(วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ พึงสงวน ยกเว้นที่มิได้เห็นเห็นแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ปวีณา โทณแก้ว. (2561). **ปัจจัยที่กำหนดรูปแบบการใช้จ่ายในการท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทย**. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ปิยวรรณ คงประเสริฐ . (2559). **ศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบบูรณาการเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี**. ปรินญานิพนธ์ วทม. (วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พยอม ธรรมบุตร. (2559). **หลักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พยอม ธรรมบุตร.(2559). **เอกสารประกอบการเรียนการสอนเรื่องหลักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์** . กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พีรพล ไชยพงศ์. (2559). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของประชาชน:ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลอ้อมน้อยอำเภอกะทุมแบน จังหวัดสมุทรสาคร**. (ภาคนิพนธ์พัฒนาบริหารศาสตรมหาบัณฑิตสาขาพัฒนาสังคม), คณะพัฒนาสังคม สถาบันพัฒนาบัณฑิตบริหารศาสตร์.
- ไพรัตน์ เตชะรินทร์. (2560). **นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์การพัฒนาปัจจุบันของประเทศไทย ในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา**. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภารพิมพ์.
- มณฑล จันทร์แจ่มใส. (2561). **ปัจจัยการสื่อสารการตลาดที่มีต่อการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวกรณีศึกษา: เกาะมุก จังหวัดตรัง**. (วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต), สาขาการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- มณฑล เอกอตุลย์พันธ์. (2559). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกรณีศึกษา : ตลาดน้ำตลิ่งชัน**. (วิทยานิพนธ์ ร.บ.ม. รัฐประศาสนศาสตร์). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, คณะวนศาสตร์, ศูนย์วิจัยป่าไม้. (2560). **โครงการศึกษาการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาระบบนิเวศ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มัสดิตา เต็งจิ. (2560). **การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: กรณี ศึกษาเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส**.
สืบค้นจากhttp://www.ba-abstract.ru.ac.th/AbstractPdf/2561-6_1565858987.pdf.
- ยุพาพร รูปงาม. (2559). **การมีส่วนร่วมของข้าราชการสำนักงานประมงในการปฏิรูประบบราชการ**. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), สาขาการบริหารการพัฒนาสังคม,คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วรรณิการ์ ภูมิวงศ์พิทักษ์. (2560). **ปัญหาและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการ
ครอบครัวและชุมชนพัฒนา : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนดวงแขเขตปทุมวันกรุงเทพฯ.**

(วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต), สาขาบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม,
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วันรักษ์ มีงมณีนาคิน. (2561). **หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค.** ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 13 แก้ไขปรับปรุง.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ .

ศรัญญา วรากุลวิทย์, **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.** กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดแวววาว
พรินต์ติ้งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.).

ศุนย์วิจัยป่าไม้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2559). **โครงการศึกษาการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบ
นิเวศ:กรณีภาคใต้.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ .

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติไทย. (2559). **รายงานขั้นสุดท้ายการดำเนินการเพื่อ
กำหนดนโยบาย การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติไทย.

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย. (2559). **การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์,**ค้นเมื่อ
24 กันยายน 2563, จาก<http://std.kku.ac.th/4830801696/nor1/index2.htm>.

สมบัติ กาญจนกิจ. (2559). **นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.** กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. (2559). **สังคมวิทยาชุมชน : หลักการศึกษาวิเคราะห์และปฏิบัติงานชุมชน.**

ขอนแก่น: ภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สันติชัย เอื้อจงประสิทธิ์. (2561). **สาระสำคัญของการมีส่วนร่วมของบุคลากร.** กรุงเทพฯ :

สามเจริญพาณิชย์.

สากลสถิต วิทยานันท์ . (2559). **ภูมิศาสตร์ชนบท .** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์- โอเดียนสโตร์.

สานิตย์ บุญชู.(2559). **การพัฒนาชุมชน:การมีส่วนร่วมของประชาชน.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ,สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏและ

ทบวงมหาวิทยาลัย. (2560). **การกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ.** กรุงเทพฯ :

สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ.

สำนักบริหารทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย(2564).**จำนวนประชากรและบ้าน**

จำแนกเป็นรายอำเภอ และรายตำบล จังหวัดชุมพร.

สำนักมาตรฐานการศึกษา สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏกระทรวงศึกษาธิการ สำนักมาตรฐาน

อุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย. (2559). **ชุดวิชาการวิจัยชุมชน.** นนทบุรี:เอส.อาร์. พรินต์ติ้ง

แมสโปรดักส์.

- สำนักมาตรฐานการศึกษา,สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏกระทรวงศึกษาธิการ,สำนักมาตรฐาน
อุดมศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย. (2558). *ชุดวิชาการวิจัยชุมชน*. นนทบุรี:เอส.อาร์. พรินติ้ง
แมสโปรดักส์.
- สุจินต์ ดาววีระกุล. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการพัฒนาหมู่บ้าน
: ศึกษาเฉพาะกรณี หมู่บ้านชนะเลิศการประกวดหมู่บ้านดีเด่นระดับจังหวัด จังหวัด
นครสวรรค์ ประจำปี.ศ.2559*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต), คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุชิน แสงละออ. (2561). *การมีส่วนร่วมของชุมชน ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชน
ยี่สาร จังหวัดสมุทรสงคราม*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย/กรุงเทพฯ
- สุเรณา คำยา. (2559). แนวทางการพัฒนาเมืองการศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน
กรณีศึกษาพื้นที่ชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์* มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม ฉบับพิเศษ, หน้า 89-90.
- สุวัฒน์ จุฑากรณ์ และจริญญา เจริญสุกใส. (2559). *นักท่องเที่ยว*. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อดิพันธ์ บัวภักดี (2560). รายงานพิเศษผลงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในการอนุรักษ์และ
พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว. *จูลสารการท่องเที่ยว*.
- อรรธรณ เกิดจันทร์. (2559). *การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ป่าชายเลน คลองโคก จังหวัดสมุทรสาคร*. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อัจฉรา ภาณุรัตน์. (2559). *สุรินทร์ : ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์* ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม วิทยาลัยครู
สุรินทร์,
- อานิสค์ โอทาทะวงศ์. (2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
ทะเลบัวแดงในเขตเทศบาลตำบลเชียงแหว อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี*.
มหาวิทยาลัยมหิดล/นครปฐม.
- อาภรณ์พันธ์ จันทร์สว่าง. (2559). *คำบรรยายลักษณะวิชาทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน 2. ภาค
การศึกษาที่ 2*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาษาอังกฤษ

Chuamuangphan,Nipon (2018). *Ecotourism planning and management and
sustainable development in Chiang Rai Province, Thailand*. Sheffield
Hallam University (United Kingdom).

Cohen, J.M., & Uphoff, N.T. (2019). *Participations place in rural development:
Seeking clarity through specificity*. New York: World Developments.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของโครงการวิจัยนี้ ห้ามนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Cohen, John M. and Uphoff, Norman T. (2019). *Rural Participation: Concepts and Measures for Project DeSign, Implementation and Evaluation*. In Rural Development Monograph No.2 The Rural Development Committee Center for International Studies, Cornell University, January.
- Christ, Costas. (2018). *Ecotourism and Sustainable Development*. The 6th International Conference 7-8 September 2018. Bangkok : Institute of Ecotourism, Srinakharinwirot University.
- Davidson, R. (2019). *Tourism* (2nd ed.) Essex: Longman.
- Davis, Brittany Y. (2019). *Angling for inclusion: Marine conservation, livelihoods, local knowledge, and tourism on Utila, Honduras*, The University of Arizona, United States.
- Mill, Robert Christie. (2018). *Tourism the International Business*. New Jersey: Prentice Hall
- Feng, Aixia (2018). *Community Connections to Marine Heritage in China: Exploring the Factors that Influence Local Resident Support for Marine Heritage Conservation and Management*. University of Missouri - Saint Louis
- Lin, Li-Pin (2019). *Examining the effects of ecotourism involvement and tourism Benefits on Florida tour operators' conservation contributions to wetland Ecosystems*. Texas A&M University
- Mill, Robert Christie. (2018). *Tourism the International Business*. New Jersey: Prentice Hall
- Maslow, A. (2018). *Human needs theory: Maslow's hierarchy of human needs*. In R.F. Craven & C. J. Hirnle (Eds.), *Fundamental of Nursing: Human Health and Function*. (3rd ed.) Philadelphia: Lippincott.
- The Commonwealth Department of Tourism (CDoT). (2019). *National Ecotourism Strategy*. Canberra : Australian Government Publishing Service.
- The Ecotourism Society. (2018). *The Ecotourism Society's Definition*. Washington D.C.: The Ecotourism Society Newsletter.
- Wurzinger, S., & Johansson, M. (2019). Environmental concern and knowledge of ecotourism among three groups of Swedish tourists. *Journal of Travel Research*, Sweden, 42, 172-185.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Szentendre. (2019). *Homepage*. Awakening Participatory. Retrieved March 11, 2019
from the WorldWide
Web:<http://www.rec.org/REC/Publications/PPTtraining/cover.html>.

อ้างอิง

ชุมชนบ้านบางสน-อำเภอปะทิว-จังหวัดชุมพร-“เส้นทางมหาสมุทรแห่งภูมิปัญญา” สืบค้น 24
ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://www.right-livelihoods.org/>

ชุมชนบ้านบางสน-อำเภอปะทิว-จังหวัดชุมพร-“เส้นทางมหาสมุทรแห่งภูมิปัญญา” สืบค้น 24
ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://www.right-livelihoods.org/>

ชุมชนบ้านบางสน-อำเภอปะทิว-จังหวัดชุมพร-“เส้นทางมหาสมุทรแห่งภูมิปัญญา” สืบค้น 24
ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://www.right-livelihoods.org/>

ชุมชนบ้านบางสน-อำเภอปะทิว-จังหวัดชุมพร-“เส้นทางมหาสมุทรแห่งภูมิปัญญา” สืบค้น 24
ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://www.tatcontactcenter.com/>

สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอปะทิวกลุ่ม พื้นที่ปูทะเล อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร” สืบค้น 26
ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก
http://dawtainewsonline.blogspot.com/2019/08/blog-post_38.html

สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอปะทิวกลุ่ม พื้นที่ปูทะเล อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร” สืบค้น 26
ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก
http://dawtainewsonline.blogspot.com/2019/08/blog-post_38.html

อ่าวทุ่งซาง สืบค้น 25 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://gopathiw.camt.cmu.ac.th/portfolio/>
เอก ปะทิว สืบค้น 25 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://www.gplace.com/6617>

GoPathiw สืบค้น 24 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://gopathiw.camt.cmu.ac.th/portfolio/>
Google Sites สืบค้น 25 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก
<https://sites.google.com/site/mhascrythxngthale/hxy-mux-seux>

Google Sites สืบค้น 25 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก
<https://sites.google.com/site/mhascrythxngthale/hxy-mux-seux>

Goothai สืบค้น 24 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก
<https://www.goothai.com/eat/chumporn-sae/>

Goothai สืบค้น 24 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก
<https://www.goothai.com/eat/chumporn-sae/>

makalius.co.th สืบค้น 24 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://www.makalius.co.th/>

makalius.co.th สืบค้น 24 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://www.makalius.co.th/>

makalius.co.th สืบค้น 24 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://www.makalius.co.th/>

paiduaykan.com สืบค้น 26 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://www.google.com/paiduaykan.com>

paiduaykan.com สืบค้น 26 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://www.google.com/paiduaykan.com>

paiduaykan.com สืบค้น 26 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://www.google.com/paiduaykan.com>

PAAPAII สืบค้น 26 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก

<https://paapaii.com/travel-inspire-2-day-1-night-chumphon/>

Pannavadee อ่าวทุ่งซาง สืบค้น 25 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก

<https://sites.google.com/site/pannavadee9102/xaw-thung-sang>

README.ME สืบค้น 26 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://th.readme.me/p/5960>

README.ME สืบค้น 26 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <https://th.readme.me/p/5960>

Teawtourthai.com หาดทุ่งวัวแล่น จังหวัดชุมพร สืบค้น 26 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก

<http://www.teawtourthai.com/chumphon/>

t-globe.com สืบค้น 24 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก <http://www.t-globe.com/3274>

Thai.tourismthailand.org หาดทุ่งวัวแล่น สืบค้น 26 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก

<https://thai.tourismthailand.org/Attraction/>

Tourism Authority of Thailand, Copyright 2014. All rights reserved สืบค้น 25 ตุลาคม

2564 เข้าถึงได้จาก <https://thai.tourismthailand.org/Attraction/>

TrueID Travel สืบค้น 24 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก

<https://travel.trueid.net/detail/qNajEkEgDZ2O>

Welovetogo.com งานโลกทะเลชุมพร หาดทุ่งวัวแล่น สืบค้น 26 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก

<https://welovetogo.com/chumphon-marine-festival-2019/>

storeltina.com สืบค้น 26 ตุลาคม 2564 เข้าถึงได้จาก

<https://www.pinterest.com/pin/714665034593154620/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม
การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลใน
อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพรแบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยบทบาทของหน่วยงาน ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลใน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร 3) เพื่อวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลใน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยข้อมูลนี้ทางผู้วิจัยเก็บไว้เป็นความลับ จะนำเสนอเฉพาะภาพรวมเท่านั้น แบบสอบถามนี้ ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล
- ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล
- ส่วนที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- ต่ำกว่า 20 ปี 20 – 40 ปี
 41 – 60 ปี 61 ปีขึ้นไป

3. การศึกษา

- ประถมศึกษา มัธยมศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ อนุปริญญา / ปวส. หรือเทียบเท่า ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี การนำไปใช้

4. อาชีพ

- นักเรียน/นักศึกษา รับราชการ
 พนักงานบริษัทเอกชน ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 เกษตรกร ชาวประมง
 รับจ้าง อื่นๆ โปรดระบุ

5. รายได้ต่อเดือน

- ไม่เกิน 10,000 บาท ตั้งแต่ 10,001-20,000 บาท
 ตั้งแต่ 20,000-30,000 บาท สูงกว่า 30,000 บาท

6. ระยะเวลาที่อยู่อาศัย

- ไม่เกิน 5 ปี 6-10 ปี
 11-15 ปี 16-20 ปี
 21 ปี ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

บทบาทของหน่วยงาน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.1 บทบาทในการกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับตำบลในท้องถิ่น					
1.2 มีบทบาทในการสร้างศักยภาพด้านการจัดการการท่องเที่ยวให้ท้องถิ่นและประชาชน มีการจัดการที่มีมาตรฐาน					
1.3 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องมีการควบคุมดูแลรักษา และจัดการทรัพยากรให้คงสภาพเดิมแท้ไว้ให้มากที่สุด					
1.4 มีการวางแผนรับผิดชอบในบทบาทและหน้าที่ต่างๆของการท่องเที่ยว					
1.5 มีการวางแผน รับผิดชอบในบทบาทและหน้าที่ต่าง ๆ ของชุมชนในท้องถิ่น					
1.6 มีการประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทบาทของหน่วยงาน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.7 มีการประชุมในการพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชน					
1.8 มีการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลการท่องเที่ยวภายในชุมชน ท้องที่ให้นักท่องเที่ยวได้ทราบ					
1.9 ได้มีการจัดตั้งและดูแลความสะอาด ความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในชุมชน					
1.10 มีการจัดอบรมและปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางทะเล					
1.11 บทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจและร่วมวางแผนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล					
1.12 บทบาทในจัดตั้งกลุ่มและดูแลศูนย์อนุบาลสัตว์ทะเล					
1.13 มีการตั้งผู้ดูแลเรื่อง รถ/เรือต่างๆควรมีการตรวจสอบสภาพเครื่องยนต์และโครงสร้างของตัวรถ/เรืออย่างต่อเนื่อง					
1.14 มีหน่วยงานดูแลด้านความสะอาดและความปลอดภัยของร้านอาหาร ยานพาหนะ ที่พักและความปลอดภัยด้านการคมนาคม					
1.15 จัดตั้งกรมควบคุมการคุกคามสัตว์ทะเล					

ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล

การมีส่วนร่วมในการจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านการบำรุงรักษา					
1.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเรื่องการจัดตั้งดูแลบริเวณชายหาดใน อำเภอปะทิว					
1.2 ท่านมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว					
1.3 ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล					
1.4 ท่านมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สัตว์สงวนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชายฝั่งทะเล					
1.5 ท่านได้มีส่วนร่วมทบทวนและปรับปรุงการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลเพื่อความเหมาะสมต่อสถานการณ์					

เอกสารนี้เป็นเอกสารทบทวนเอกสารเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การมีส่วนร่วมในการจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.6 ท่านมีส่วนร่วมในการคิดแนวทางปรับปรุงสิ่งแวดล้อมที่ควรอนุรักษ์และพัฒนาต่อไป					
2. ด้านการจัดกิจกรรม					
2.1 ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยว					
2.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการออกความคิดที่จะจัดกิจกรรมออกไปยังสถานที่ เกษะต่างๆ ในบริเวณทะเลเขต อำเภอปะทิว					
2.3 ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดตั้งกิจกรรมออกเรือดำน้ำ ดูปลาตกปลาหมึก					
3. การมีส่วนร่วมด้านแหล่งท่องเที่ยว					
3.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดสถานที่ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามา					
3.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกสถานที่ในการจัดงานหรือจัดกิจกรรมที่เชิญชวนนักท่องเที่ยวเข้ามา					
4.ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก					
4.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำป้ายบอกทางในการแสดงเส้นทางไปยังจุดต่างๆ					
4.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการเลือกจุดตั้งถังขยะเพื่อความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว					
4.3 ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดตั้งหรือจำหน่ายสินค้าสะดวกซื้อและร้านอาหารตามสถานที่ต่างๆ					
4.4 ท่านได้มีส่วนร่วมจัดตั้งแผนที่หรือแสดงจุดให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง					
5.ด้านประชาสัมพันธ์					
5.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการสร้างเพจแสดงถึงสถานที่ท่องเที่ยวของทางชุมชน					
5.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำป้ายโฆษณา โปรโมทแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

การมีส่วนร่วมในการจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1

5.3 ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำวิดีโอลงแพลตฟอร์มต่างๆ					
5.4 ท่านได้ชักชวนคนรอบข้างมาเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน					

ส่วนที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ประเด็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ความรู้และความเข้าใจ	
	ถูก	ผิด
4.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจำเป็นที่นักท่องเที่ยวและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องมีความรับผิดชอบในการใช้ประโยชน์ในพื้นที่จากการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับระบบนิเวศ		
4.2 การมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลให้เกิดการสร้างอาชีพ		
4.3 กระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยการท่องเที่ยวแนวใหม่มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาระบบนิเวศ		
4.4 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรเน้นการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเป็นหลักโดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ		
4.5 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติ และแหล่งวัฒนธรรมอย่างมีความรับผิดชอบ		
4.6 การศึกษาเรียนรู้ไปกับทัศนียภาพพืชพรรณและสัตว์ป่าไม่นับเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		
4.7 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจต่อชุมชน		
4.8 ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีการจำกัดและควบคุมปริมาณนักท่องเที่ยวให้เข้าไปใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม		
4.9 ชุมชนท้องถิ่นสามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		
4.10 คนท้องถิ่นภายในชุมชนได้รับประสบการณ์ที่ดีซึ่งกันและกัน จากนักท่องเที่ยว		
4.11 การท่องเที่ยวที่เน้นในด้านสิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัย อันเป็นที่อยู่อาศัยสิ่งมีชีวิตต่างๆทั้งพืชสัตว์และมนุษย์		
4.12 ลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาตินั้นถือเป็นแหล่ง ไม่ว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ใช้ประโยชน์ด้านการค้า	ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเด็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ความรู้และความเข้าใจ	
	ถูก	ผิด
4.13 การสร้างจิตสำนึก ให้ทุกฝ่าย ร่วมกันรับผิดชอบต่อระบบนิเวศอย่างยั่งยืนถือเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		
4.14 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะไม่ทำให้สภาพแวดล้อมเกิดความเสื่อมโทรม		
4.15 ประโยชน์ที่ได้ต่อทรัพยากรชุมชนท้องถิ่นและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รายได้ส่วนหนึ่งควรแบ่งไปสู่การอนุรักษ์		
4.16 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มุ่งให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน		
4.17 นักท่องเที่ยวจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก่อนจะเดินทางมาท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ		
4.18 หากต้องมีการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงแหล่งท่องเที่ยว ควรมุ่งเพื่อ สนับสนุนเศรษฐกิจ แก่ชุมชนท้องถิ่น		
4.19 การชักนำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแต่ ละแห่งในคราวเดียวกันมากๆจะส่งผลดีต่อแหล่งเที่ยวนั้น		
4.20 นักท่องเที่ยวไม่ควรทิ้งขยะ หรือสิ่งปฏิกูลในแหล่งเที่ยวนั้นๆ		

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือสละเวลาตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการวิจัยเชิงปริมาณ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร” โดย นางสาวอินทรา จันทะโร รหัสนักศึกษา 62205055 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมี รศ.ดร.ชนทัต บุญรัตนกิตติภูมิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นสำหรับสอบถามบุคคลท้องถิ่นในชุมชน

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง ส่วนวน ถ้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามในแบบสัมภาษณ์ โดยกรุณาให้คะแนน

ถ้าเห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 1

ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 0

ถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเห็นของท่าน

โดยความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการเสียสละเวลาในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาวอินทรา จันทะโร)

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น _____
 ผู้ทรงคุณวุฒิ _____
 หน่วยงาน _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เพื่อประกอบการศึกษาศึกษาอิสระ ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

นักศึกษา นางสาวอินทรา จันทะโร
รหัสนักศึกษา 62205055
หัวข้อวิทยานิพนธ์ “การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร”

ขอคิดเห็นโดยสรุปของท่าน (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓)

- ดำเนินการต่อ
 ดำเนินการต่อโดยมีการแก้ไข

ปรับปรุงตามค่า 14 : หน้า 100 ถึง 114 ม.

ลงชื่อ..... *ดร. กมลทิพย์ พิภพเป็น*
(.....)
วันที่..... *18 / ๑๓ / ๖๕๖๔*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดสอบดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์

(Testability of Item Variable Congruence Index)

เรื่อง "การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร"

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อความ	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ข้อมูลทั่วไป	/			
1. เพศ	/			
2. อายุ	/			
3. การศึกษา	/			
4. อาชีพ	/			
5. รายได้ต่อเดือน	/			
6. ระยะเวลาที่อยู่อาศัย	/			

ส่วนที่ 2 บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล

ข้อความ	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. บทบาทของหน่วยงาน				
1.1 บทบาทในการกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับตำบลในท้องถิ่นที่อาศัย 164...		/		
2 1.2 มีบทบาทในการสร้างศักยภาพด้านการจัดการการท่องเที่ยวให้ท้องถิ่นและประชาชน มีการจัดการที่มีมาตรฐาน หนักมี ๒ ๘๐ 1๖๐ ต่อมี 1 วัตถุประสงค์		/		
3 1.3 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องมีการควบคุมดูแลรักษา และจัดการทรัพยากรให้คงสภาพเดิมแท้ไว้ให้มากที่สุด	/			
4 1.4 มีการวางแผนรับผิดชอบในบทบาทและหน้าที่ต่างๆของการท่องเที่ยว 164		/		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

41 0 -1

1. แผน
2. คู่มือ
3. ระเบียบ
4. ฟอร์ม

5	1.5 มีการวางแผน รับผิดชอบในบทบาทและหน้าที่ต่าง ๆ ของชุมชนในท้องถิ่น	/			
6	1.6 มีการประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชน	/			
7	1.7 มีการประชุมในการพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชน	/			
8	1.8 มีการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลการท่องเที่ยวภายในชุมชนท้องถิ่นที่นักท่องเที่ยวได้ทราบ	/			
9	1.9 ได้มีการจัดตั้งและดูแลความสะอาด ความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในชุมชน	/			
10	1.10 มีการจัดอบรมและปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางทะเล	/			
11	1.11 บทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจและร่วมวางแผนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล	/			
12	1.12 บทบาทในจัดตั้งกลุ่มและดูแลศูนย์อนุบาลสัตว์ทะเล	/			
13	1.13 มีการตั้งผู้ดูแลเรื่อง รถ/เรือต่างๆควรมีการตรวจสอบสภาพเครื่องยนต์และโครงสร้างของตัวรถ/เรืออย่างต่อเนื่อง	/			
14	1.14 มีหน่วยงานดูแลด้านความสะอาดและความปลอดภัยของร้านอาหาร ยานพาหนะ ที่พักและความปลอดภัยด้านการคมนาคม	/			
15	1.15 จัดตั้งกรมควบคุมการคุกคามสัตว์ทะเล	/			

ข้อ 1-15 ไม่เข้าใจว่าจัดกิจกรรมในแต่ละข้อครบทุกข้อหรือไม่
ที่หัวหน้างานยังไม่ในบังคับบัญชา 11/10/2019

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล

ข้อคำถาม	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. ด้านการบำรุงรักษา				
16 1.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเรื่องการจัดตั้งการดูแลบริเวณชายทะเลในอำเภอปะทิว	/			
17 1.2 ท่านมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว	/			
18 1.3 ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล 184 - ...	/			
1.4 ท่านมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สัตว์สงวนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชายฝั่งทะเล	/			
1.5 ท่านได้มีส่วนร่วมทบทวนและปรับปรุงการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลเพื่อความเหมาะสมต่อสถานการณ์	/			
1.6 ท่านมีส่วนร่วมในการคิดแนวทางปรับปรุงสิ่งแวดล้อมที่ควรอนุรักษ์และพัฒนาต่อไป	/			
2. ด้านการจัดกิจกรรม				
2.1 ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยว	/			
2.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการออกความคิดที่จะจัดกิจกรรมออกเรือ ไปยังสถานที่ เกษะต่างๆ ในบริเวณทะเลเขต อำเภอปะทิว			/	
2.3 ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดตั้งกิจกรรมออกเรือดำน้ำ คุปลา ตกหมึก		/		

ความหมาย
โดยย่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อคำถาม	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
3. การมีส่วนร่วมด้านแหล่งท่องเที่ยว				
3.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดสถานที่ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามา	/			
3.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกสถานที่ในการจัดงานหรือจัดกิจกรรมที่เชิญชวนนักท่องเที่ยวเข้ามา	/			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก				
4.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำป้ายบอกทางในการแสดงเส้นทางไปยังจุดต่างๆ	/			
4.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการเลือกจุดตั้งถังขยะเพื่อความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว	/			
4.3 ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดตั้งหรือจำหน่ายสินค้าสะดวกซื้อและร้านอาหารตามสถานที่ต่างๆ	/			
4.4 ท่านได้มีส่วนร่วมจัดตั้งแผนที่หรือแสดงจุดให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง	/			
5. ด้านประชาสัมพันธ์				
5.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการสร้างเพจแสดงถึงสถานที่ท่องเที่ยวของทางชุมชน	/			
5.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำป้ายโฆษณา ไปรษณีย์แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน	/			
5.3 ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำวิดีโอลงแพลตฟอร์มต่างๆ	/			
5.4 ท่านได้ชักชวนคนรอบข้างมาเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน	/			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ข้อความคำถาม	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ประเด็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ				
4.1 สามารถนำสิ่งของที่พบเจอในแหล่งท่องเที่ยวกลับบ้านได้			/	
4.2 การมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลให้เกิดการสร้างอาชีพ	/			
4.3 กระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยการท่องเที่ยวแนวใหม่มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาระบบนิเวศ		/		
4.4 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เป็นที่นิยมและจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นทุกปี			/	
4.5 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติ และแหล่งวัฒนธรรมอย่างมีความรับผิดชอบ		/		
4.6 การศึกษาเรียนรู้ไปกับทัศนียภาพที่ขรพรรณและสัตว์ป่าไม่นับเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	/			
4.7 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจต่อชุมชน	/			
4.8 การท่องเที่ยวไปยังแหล่งธรรมชาติต่างถิ่นเราไม่จำเป็นต้องอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพราะไม่ใช่พื้นที่ของเรา			/	
4.9 ชุมชนท้องถิ่นมีรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	/			
4.10 คนท้องถิ่นภายในชุมชนได้รับประสบการณ์ที่ดีซึ่งกันและกัน	/			
4.11 Ecotourism การท่องเที่ยวที่เน้นในด้านสิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัยอันเป็นที่อยู่อาศัยสิ่งมีชีวิตต่างๆทั้งพืชสัตว์และมนุษย์	/			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อคำถาม	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
4.12 ลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่ง ธรรมชาตินั้นถือเป็ยแหล่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	/			
4.13 การสร้างจิตสำนึก ให้ทุกฝ่าย ร่วมกัน รับผิดชอบต่อระบบนิเวศอย่างยั่งยืนถือเป็นการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	/			
4.14 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะไม่ทำให้ สภาพแวดล้อมเกิดความเสื่อมโทรม	/			
4.15 ประโยชน์ที่ได้ต่อทรัพยากรชุมชนท้องถิ่น และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวรายได้ส่วนหนึ่งควร แบ่งไปสู่การอนุรักษ์	/			
4.16 ไม่จำเป็นต้องมีการจัดทำธุรกิจที่เหมาะสม เช่น คนในชุมชนทั่วไปสามารถเป็นมัคคุเทศก์			/	สุกิตมา Bias
4.17 การสร้างหรือจัดการใดๆไม่จำเป็นต้องได้รับ การยอมรับข้อจำกัดจากคนในชุมชนหรือ นัก อนุรักษ์			/	Bias
4.18 หากต้องมีการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลง แหล่งท่องเที่ยว ควรมุ่งเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจ แก่ชุมชนท้องถิ่น		/		
4.19 ไม่จำเป็นต้องจัดทำเส้นทางศึกษาธรรมชาติ เพราะจะทำให้นักท่องเที่ยวได้เกิดประสบการณ์ ในการเอาชีวิตรอด			/	
4.20 ไม่จำเป็นต้องมีบริการหรือจุดอำนวยความสะดวก สะดวกเพราะจะไม่ดูเป็นธรรมชาติ			/	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน สาขาวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครปฐม จังหวัดนครปฐม
ที่ ฮา ๓๐๑๐/ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตยืมทรัพย์สินจากผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผศ.ดร.ชัยวัฒน์ วัฒนพงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบขออนุญาต

ด้วย นางสาวอินทิรา จันทร์โร รหัสประจำตัว ๖๒๒๐๕๐๕๕ นักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครปฐม จังหวัดนครปฐม ได้ดำเนินการทำโครงการพิเศษ เรื่อง "การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ชอภิต บุญรัตนภักดิ์ภูมิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ

ในกรณี ผศ.ดร. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครปฐม ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งทำให้เครื่องมืองานวิจัยมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา จึงใคร่ขออนุญาตยืมทรัพย์สินจากผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบขออนุญาตยืมซึ่งเป็นเครื่องมือวิจัยสำหรับสอบณชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชุมชนท้องถิ่นของอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ตามเอกสารแนบด้วย จักขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชอภิต บุญรัตนภักดิ์ภูมิ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการวิจัยเชิงปริมาณ เรื่อง "การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร" โดย นางสาวอินทรา จันทร์โร รหัสนักศึกษา 62205055 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมี รศ.ดร.ชนทัต บุญรัตนกิตติภูมิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นสำหรับสอบถามบุคคลท้องถิ่นในชุมชน

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง ส่วนวน ถ้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามในแบบสัมภาษณ์ โดยกรุณาให้คะแนน

ถ้าเห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	1
ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	0
ถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเห็นของท่าน

โดยความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการเสียสละเวลาในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาวอินทรา จันทร์โร)

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น
 ผู้ทรงคุณวุฒิ นศ.ดร. ชัยยุทธก นกัณห์
 หน่วยงาน สจล. วิทยาเขตชุมพร ฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เพื่อประกอบการศึกษาการศึกษาอิสระ ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

นักศึกษา นางสาวอินทรา จันทะโร
รหัสนักศึกษา 62205055
หัวข้อวิทยานิพนธ์ “การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร”

ขอคิดเห็นโดยสรุปของท่าน (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓)

- ดำเนินการต่อ
 ดำเนินการต่อโดยมีการแก้ไข

ตรงแก่ งบประมาณที่ผิดจุดตรวจ
โดยแยกออกพร้อม และควรส่งค่าตอบแทน
คนงานทำความสะอาดในทะเล

ลงชื่อ

(.....)

วันที่.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดสอบดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์

(Testability of Item Variable Congruence Index)

เรื่อง "การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทางทะเล ในอำเภอ
ปะทิว จังหวัดชุมพร"

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อความ	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ข้อมูลทั่วไป				
1. เพศ	/			
2. อายุ	/			
3. การศึกษา	/			
4. อาชีพ	/			
5. รายได้ต่อเดือน	/			
6. ระยะเวลาที่อยู่อาศัย	/			

ส่วนที่ 2 บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล

ข้อความ	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. บทบาทของหน่วยงาน				
1.1 บทบาทในการกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับตำบลในท้องถิ่นที่อาศัย		/		ไม่เห็น ในท้องถิ่น
1.2 มีบทบาทในการสร้างศักยภาพด้านการจัดการการท่องเที่ยวให้ท้องถิ่นและประชาชน มีการจัดการที่มีมาตรฐาน		/		รอ แนวคิด.
1.3 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องมีการควบคุมดูแลรักษา และจัดการทรัพยากรให้คงสภาพเดิมแท้ไว้ให้มากที่สุด		/		(งง)
1.4 มีการวางแผนรับมิตชอบในบทบาทและหน้าที่ต่างๆของการท่องเที่ยว		/		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 มีการวางแผน รับผิดชอบในบทบาทและหน้าที่ต่าง ๆ ของชุมชนในท้องถิ่น	/			ในครอบครัว
1.6 มีการประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชน	/			หน่วยงาน
1.7 มีการประชุมในการพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชน		/		หน่วยงาน
1.8 มีการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลการท่องเที่ยวภายในชุมชนท้องถิ่นให้นักท่องเที่ยวได้ทราบ		/		สถานที่
1.9 ได้มีการจัดตั้งและดูแลความสะอาด ความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในชุมชน		/		ชุมชน
1.10 มีการจัดอบรมและปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางทะเล		/		?
1.11 บทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจและร่วมวางแผนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล		/		.
1.12 บทบาทในจัดตั้งกลุ่มและดูแลศูนย์อนุบาลสัตว์ทะเล		/		
1.13 มีการตั้งผู้ดูแลเรื่อง รถ/เรือต่างๆควรมีการตรวจสอบสภาพเครื่องยนต์และโครงสร้างของตัวรถ/เรืออย่างต่อเนื่อง		/		
1.14 มีหน่วยงานดูแลด้านความสะอาดและความปลอดภัยของร้านอาหาร ยานพาหนะ ที่พักและความปลอดภัยด้านการคมนาคม		/		
1.15 จัดตั้งกรมควบคุมการคุกคามสัตว์ทะเล		/		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล

ข้อความ	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. ด้านการบำรุงรักษา				
1.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเรื่องการจัดตั้งการดูแลบริเวณชายหาดในอำเภอปะทิว	/			
1.2 ท่านมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว	/			
1.3 ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล	/			
1.4 ท่านมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สัตว์สงวนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชายฝั่งทะเล	/			
1.5 ท่านได้มีส่วนร่วมทบทวนและปรับปรุงการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลเพื่อความเหมาะสมต่อสถานการณ์			/	
1.6 ท่านมีส่วนร่วมในการคิดแนวทางปรับปรุงสิ่งแวดล้อมที่ควรอนุรักษ์และพัฒนาต่อไป	/			
2. ด้านการจัดกิจกรรม				
2.1 ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยว	/			
2.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการออกความคิดที่จะจัดกิจกรรมออกเรือ ไปยังสถานที่ เกษะต่างๆ ในบริเวณทะเลเขต อำเภอปะทิว	/			
2.3 ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดตั้งกิจกรรมออกเรือดำน้ำ ตูปลา ตกหมึก	/			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
3. การมีส่วนร่วมด้านแหล่งท่องเที่ยว				
3.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดสถานที่ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามา	/			
3.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกสถานที่ในการจัดงานหรือจัดกิจกรรมที่เชิญชวนนักท่องเที่ยวเข้ามา	/			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก				
4.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำป้ายบอกทางในการแสดงเส้นทางไปยังจุดต่างๆ	/			
4.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการเลือกจุดติดตั้งขยะเพื่อความสะดวกของสถานที่ท่องเที่ยว	/			
4.3 ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดตั้งหรือจำหน่ายสินค้าสะดวกซื้อและร้านอาหารตามสถานที่ต่างๆ	/			
4.4 ท่านได้มีส่วนร่วมจัดตั้งแผนที่หรือแสดงจุดให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง	/			
5. ด้านประชาสัมพันธ์				
5.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการสร้างเพจแสดงถึงสถานที่ท่องเที่ยวของทางชุมชน	/			
5.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำป้ายโฆษณา ไปรษณีย์แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน	/			
5.3 ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำวิดีโอลงแพลตฟอร์มต่างๆ	/			
5.4 ท่านได้ชักชวนคนรอบข้างมาเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน	/			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ข้อคำถาม	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ประเด็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ				
4.1 สามารถนำสิ่งของที่พบเจอในแหล่งท่องเที่ยวกลับบ้านได้			/	
4.2 การมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลให้เกิดการสร้างอาชีพ		/		
4.3 กระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยการท่องเที่ยวแนวใหม่มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาระบบนิเวศน์	/			
4.4 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เป็นที่นิยมและจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นทุกปี		/		
4.5 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติ และแหล่งวัฒนธรรมอย่างมีความรับผิดชอบ	/			
4.6 การศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับทัศนียภาพพืชพรรณและสัตว์ป่าไม่นับเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	/			
4.7 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจต่อชุมชน	/			
4.8 การท่องเที่ยวไปยังแหล่งธรรมชาติต่างถิ่นเราไม่จำเป็นต้องอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพราะไม่ใช่พื้นที่ของเรา	/			
4.9 ชุมชนท้องถิ่นมีรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		/		
4.10 คนท้องถิ่นภายในชุมชนได้รับประสบการณ์ที่ดีซึ่งกันและกัน จากนักท่องเที่ยว		/		
4.11 Ecotourism การท่องเที่ยวที่เน้นในด้านสิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัยอันเป็นที่อยู่อาศัยสิ่งมีชีวิตต่างๆทั้งพืชสัตว์และมนุษย์	/			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
4.12 ลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่ง ธรรมชาตินั้นถือเป็ยแหล่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	/			
4.13 การสร้างจิตสำนึก ให้ทุกฝ่าย ร่วมกัน รับผิดชอบต่อระบบนิเวศอย่างยั่งยืนถือเป็นการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	/			
4.14 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะไม่ทำให้ สภาพแวดล้อมเกิดความเสื่อมโทรม	/			
4.15 ประโยชน์ที่ได้ต่อทรัพยากรชุมชนท้องถิ่น และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวรายได้ส่วนหนึ่งควร แบ่งไปสู่การอนุรักษ์	/			
4.16 ไม่จำเป็นต้องมีการจัดทำธุรกิจที่เหมาะสม เช่น คนในชุมชนทั่วไปสามารถเป็นมัคคุเทศก์	/			
4.17 การสร้างหรือจัดการใดๆไม่จำเป็นต้องได้รับ การยอมรับข้อจำกัดจากคนในชุมชนหรือ นัก อนุรักษ์	/			
4.18 หากต้องมีการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลง แหล่งท่องเที่ยว ควรมุ่งเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจ แก่ชุมชนท้องถิ่น	/			
4.19 ไม่จำเป็นต้องจัดทำเส้นทางศึกษาธรรมชาติ เพราะจะทำให้นักท่องเที่ยวได้เกิดประสบการณ์ ในการเอาชีวิตรอด	/			
4.20 ไม่จำเป็นต้องมีบริการหรือจุดอำนวยความสะดวก สะดวกเพราะจะไม่ดูเป็นธรรมชาติ	/			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการวิจัยเชิงปริมาณ เรื่อง “การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร” โดย นางสาวอินทรา จันทะโร รหัสนักศึกษา 62205055 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมี รศ.ดร.ชนทัต บุญรัตนกิตติภูมิ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นสำหรับสอบถามบุคคลท้องถิ่นในชุมชน

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง ส่วนวน ถ้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามในแบบสัมภาษณ์ โดยกรุณาให้

คะแนน

ถ้าเห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 1

ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 0

ถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

โดยใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเห็นของท่าน

โดยความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการเสียสละเวลาในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาวอินทรา จันทะโร)

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น

ผู้ทรงคุณวุฒิ

หน่วยงาน

 ชื่อ: นางสาวอินทรา จันทะโร
 นศ. วิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เพื่อประกอบการศึกษาการศึกษาอิสระ ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

นักศึกษา นางสาวอินทรา จันทะโร
รหัสนักศึกษา 62205055
หัวข้อวิทยานิพนธ์ “การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ทางทะเล ในอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร”

ข้อคิดเห็นโดยสรุปของท่าน (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓)

- ดำเนินการต่อ
 ดำเนินการต่อโดยมีการแก้ไข

ดร.ประทีป วัฒนศิริ

ลงชื่อ

ดร.ประทีป วัฒนศิริ

วันที่ ๑๙ ก.ค. ๖๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดสอบดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์
(Testability of Item Variable Congruence Index)

เรื่อง "การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทางทะเล ในอำเภอ
ปะทิว จังหวัดชุมพร"

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อความ	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ข้อมูลทั่วไป	✓			
1. เพศ	✓			
2. อายุ	✓			
3. การศึกษา	✓			
4. อาชีพ	✓			
5. รายได้ต่อเดือน	✓			
6. ระยะเวลาที่อยู่อาศัย	✓			

ตอนที่ 2 บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล

ข้อความ	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. บทบาทของหน่วยงาน				
1.1 บทบาทในการกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับตำบลในท้องถิ่นที่อาศัย		✓		หน้าบรรณของพื้นที่
1.2 บทบาทในการสร้างศักยภาพด้านการจัดการการท่องเที่ยวให้ท้องถิ่นและประชาชน มีการจัดการที่มีมาตรฐาน		✓		
1.3 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะต้องมีการควบคุมดูแลรักษา และจัดการทรัพยากรให้คงสภาพเดิมแต่ไว้ให้มากที่สุด		✓		หน้าบรรณของพื้นที่
1.4 มีการวางแผนรับผิดชอบในบทบาทและหน้าที่ต่างๆของการท่องเที่ยว		✓		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยงานของท่าน (หน่วยงานเป็นประเภท) ควรให้ตามเกณฑ์

1.5 มีการวางแผน รับผิดชอบในบทบาทและหน้าที่ต่าง ๆ ของชุมชนในท้องถิ่น		✓		
1.6 มีการประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชน		✓		
1.7 มีการประชุมในการพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชน		✓		
1.8 มีการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลการท่องเที่ยวภายในชุมชนท้องถิ่นให้นักท่องเที่ยวได้ทราบ		✓		
1.9 ได้มีการจัดตั้งและดูแลความสะอาด ความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในชุมชน				
1.10 มีการจัดอบรมและปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวทางทะเล				
1.11 บทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจและร่วมวางแผนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล				
1.12 บทบาทในจัดตั้งกลุ่มและดูแลศูนย์อนุบาลสัตว์ทะเล				
1.13 มีการตั้งผู้ดูแลเรื่อง รถ/เรือต่างๆควรมีการตรวจสอบสภาพเครื่องยนต์และโครงสร้างของตัวรถ/เรืออย่างต่อเนื่อง				
1.14 มีหน่วยงานดูแลด้านความสะอาดและความปลอดภัยของร้านอาหาร ยานพาหนะ ที่พักและความปลอดภัยด้านการคมนาคม				
1.15 จัดตั้งกรมควบคุมการคุกคามสัตว์ทะเล				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล

ข้อความ	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. ด้านการบำรุงรักษา				
1.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเรื่องการจัดตั้งการดูแลบริเวณชายทะเลในอำเภอปะทิว	✓			
1.2 ท่านมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว	✓			
1.3 ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล	✓			
1.4 ท่านมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สัตว์สงวนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชายฝั่งทะเล	✓			
1.5 ท่านได้มีส่วนร่วมทบทวนและปรับปรุงการดำเนินงานกิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลเพื่อความเหมาะสมต่อสถานการณ์	✓			
1.6 ท่านมีส่วนร่วมในการคิดแนวทางปรับปรุงสิ่งแวดล้อมที่ควรอนุรักษ์และพัฒนาต่อไป	✓			
2. ด้านการจัดกิจกรรม				
2.1 ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยว	✓			
2.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการออกความคิดที่จะจัดกิจกรรมออกเรือ ไปยังสถานที่ เกษต่าง ๆ ในบริเวณทะเลเขต อำเภอปะทิว	✓			
2.3 ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดตั้งกิจกรรมออกเรือดำน้ำ ดูปลา ตกหมึก	✓			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
3. การมีส่วนร่วมด้านแหล่งท่องเที่ยว				
3.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดสถานที่ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามา	✓			
3.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกสถานที่ในการจัดงานหรือจัดกิจกรรมที่เชิญชวนนักท่องเที่ยวเข้ามา	✓			
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก				
4.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำป้ายบอกทางในการแสดงเส้นทางไปยังจุดต่างๆ	✓			
4.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการเลือกจุดตั้งถังขยะเพื่อความสะดวกของสถานที่ท่องเที่ยว	✓			
4.3 ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดตั้งหรือจำหน่ายสินค้าสะดวกซื้อและร้านอาหารตามสถานที่ต่างๆ	✓			
4.4 ท่านได้มีส่วนร่วมจัดตั้งแผนที่หรือแสดงจุดให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง	✓			
5. ด้านประชาสัมพันธ์				
5.1 ท่านได้มีส่วนร่วมในการสร้างเพจแสดงถึงสถานที่ท่องเที่ยวของทางชุมชน	✓			
5.2 ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำป้ายโฆษณา ไปรษณีย์แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน	✓			
5.3 ท่านได้มีส่วนร่วมในการทำวิดีโอลงแพลตฟอร์มต่างๆ	✓			
5.4 ท่านได้ชักชวนคนรอบข้างมาเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน	✓			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ข้อความถาม	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ประเด็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ				
4.1 สามารถนำสิ่งของที่พบเจอในแหล่งท่องเที่ยวกลับบ้านได้		✓	✗	ไม่ได้ทำตามจุดนี้
4.2 การมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลให้เกิดการสร้างอาชีพ		✓	✗	เป็นแหล่งท่องเที่ยว
4.3 กระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยการท่องเที่ยวแนวใหม่มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาระบบนิเวศ		✓	✗	ผล: ท่องเที่ยว: ความ/อหร หนักติดตามดาวไป: ๑๖
4.4 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เป็นที่นิยมและจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นทุกปี		✓	✗	ข้อไม่ ๑๖ ๗๔
4.5 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติ และแหล่งวัฒนธรรมอย่างมีความรับผิดชอบ		✓		
4.6 การศึกษาเรียนรู้ไปกับทัศนียภาพที่ขรพรรณและสัตว์ป่าไม่นับเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		✓		
4.7 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจต่อชุมชน		✓		
4.8 การท่องเที่ยวไปยังแหล่งธรรมชาติต่างถิ่นเราไม่จำเป็นต้องอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพราะไม่ใช่พื้นที่ของเรา		✓		
4.9 ชุมชนท้องถิ่นมีรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		✓		
4.10 คนท้องถิ่นภายในชุมชนได้รับประสบการณ์ที่ดีซึ่งกันและกัน จากนักท่องเที่ยว		✓		
4.11 Ecotourism การท่องเที่ยวที่เน้นในด้านสิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัยอันเป็นที่อยู่อาศัยสิ่งมีชีวิตต่างๆทั้งพืชสัตว์และมนุษย์		✓		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อความ	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง	ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
4.12 ลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่ง ธรรมชาตินั้นถือเป็ยแหล่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		✓	ไม่ใช่	
4.13 การสร้างจิตสำนึก ให้ทุกฝ่าย ร่วมกัน รับผิดชอบต่อระบบนิเวศอย่างยั่งยืนถือเป็นการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		✓	ไม่ใช่	
4.14 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะไม่ทำให้ สภาพแวดล้อมเกิดความเสื่อมโทรม		✓	ไม่ใช่	
4.15 ประโยชน์ที่ได้ต่อทรัพยากรชุมชนท้องถิ่น และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวรายได้ส่วนหนึ่งควร แบ่งไปสู่การอนุรักษ์		✓	ไม่ใช่	
4.16 ไม่จำเป็นต้องมีการจัดทำธุรกิจที่เหมาะสม เช่น คนในชุมชนทั่วไปสามารถเป็นมัคคุเทศก์		✓		
4.17 การสร้างหรือจัดการใดๆไม่จำเป็นต้องได้รับ การยอมรับข้อจำกัดจากคนในชุมชนหรือ นัก อนุรักษ์		✓		
4.18 หากต้องมีการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลง แหล่งท่องเที่ยว ควรมุ่งเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจ แก่ชุมชนท้องถิ่น		✓		
4.19 ไม่จำเป็นต้องจัดทำเส้นทางศึกษาธรรมชาติ เพราะจะทำให้นักท่องเที่ยวได้เกิดประสบการณ์ ในการเอาชีวิตรอด		✓		
4.20 ไม่จำเป็นต้องมีบริการหรือจุดอำนวยความสะดวก สะดวกเพราะจะไม่ดูเป็นธรรมชาติ		✓		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข.

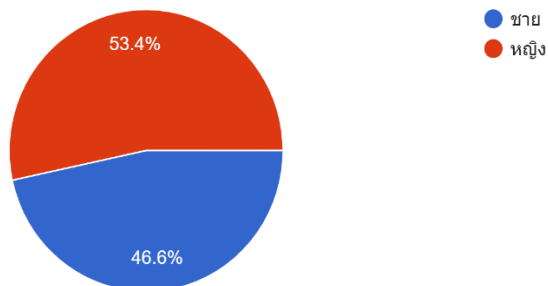
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Google Form

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

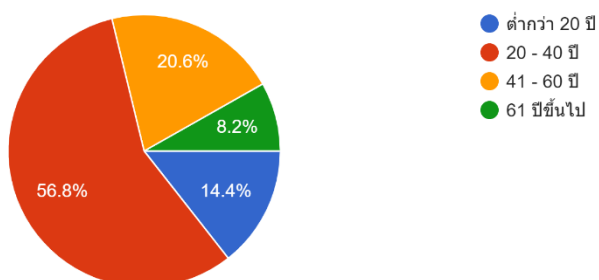
1. เพศ

คำตอบ 354 ข้อ

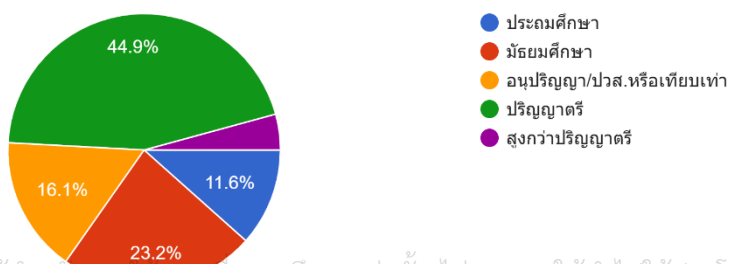
2. อายุ

คำตอบ 354 ข้อ

3. การศึกษา

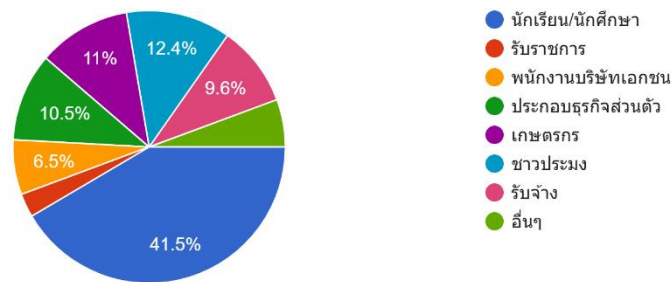
คำตอบ 354 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกระเปาะเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

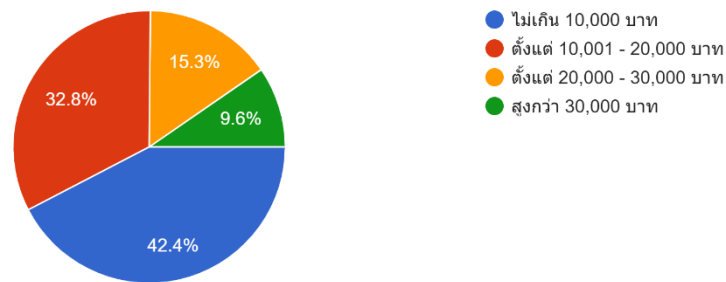
4.อาชีพ

คำตอบ 354 ข้อ

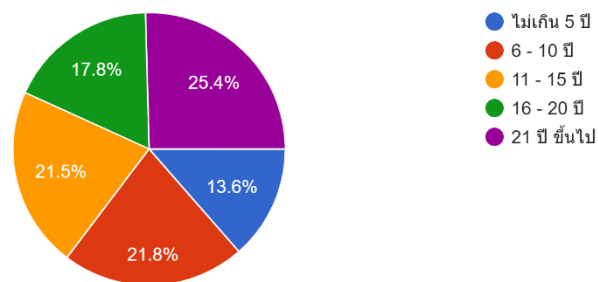
5.รายได้ต่อเดือน

คำตอบ 354 ข้อ

6.ระยะเวลาที่อยู่อาศัย

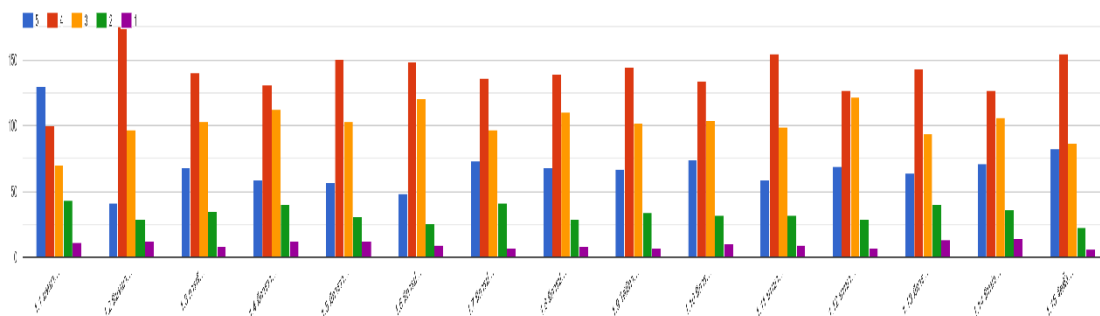
คำตอบ 354 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

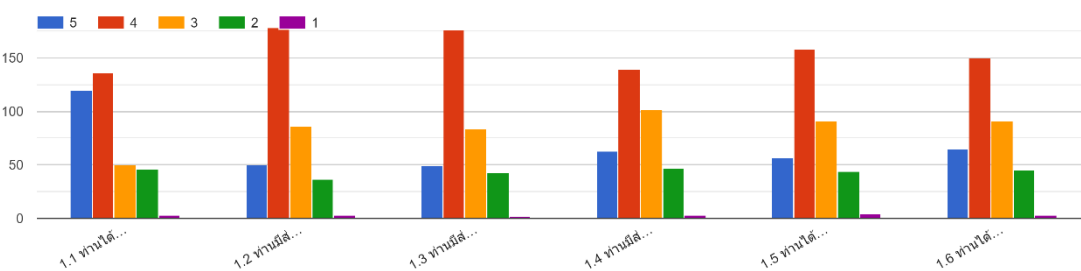
ส่วนที่ 2 บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล บทบาทของหน่วยงาน

บทบาทของหน่วยงาน

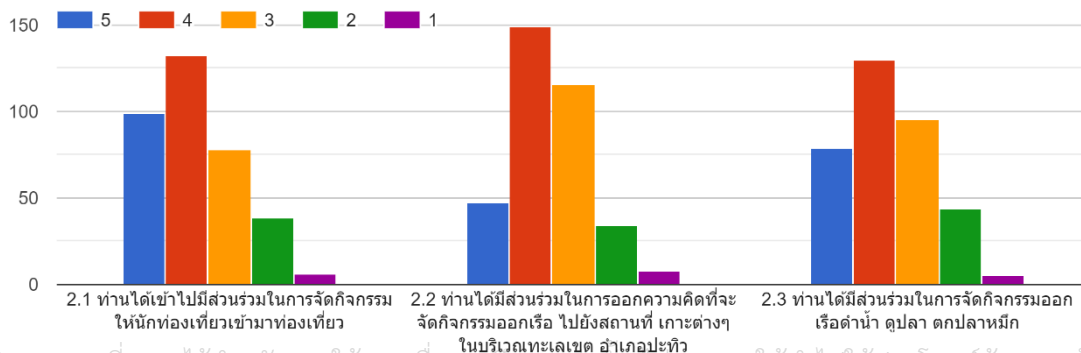
ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ด้านการบำรุงรักษา

ด้านการบำรุงรักษา

ด้านการจัดกิจกรรม

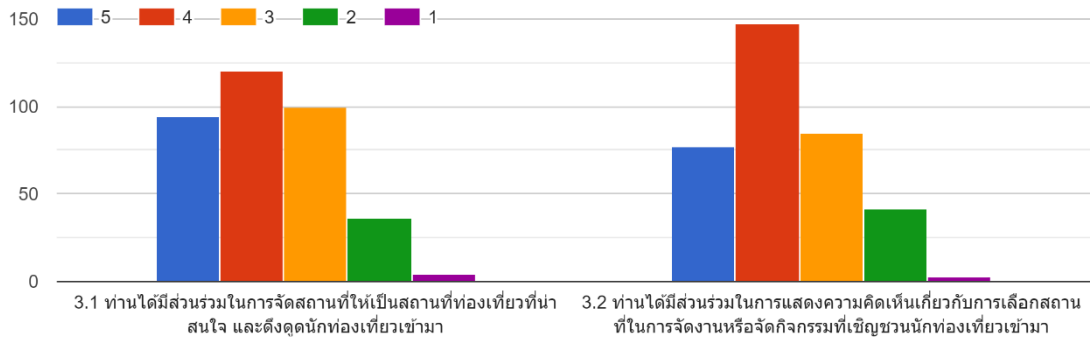
ด้านการจัดกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

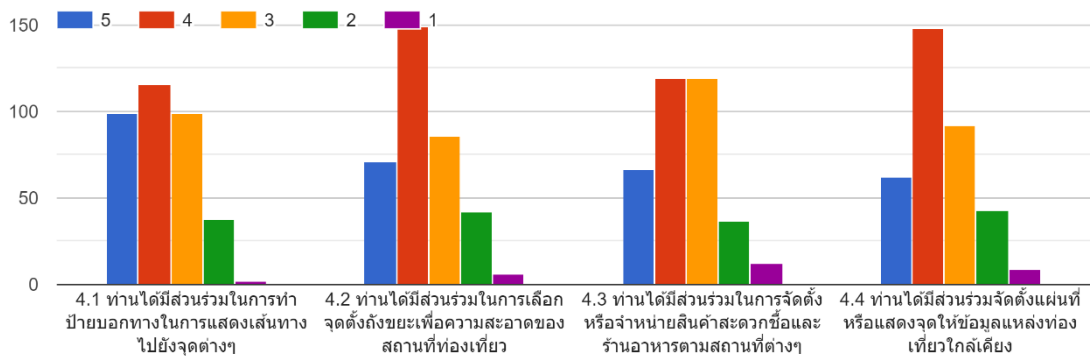
ด้านแหล่งท่องเที่ยว

ด้านแหล่งท่องเที่ยว

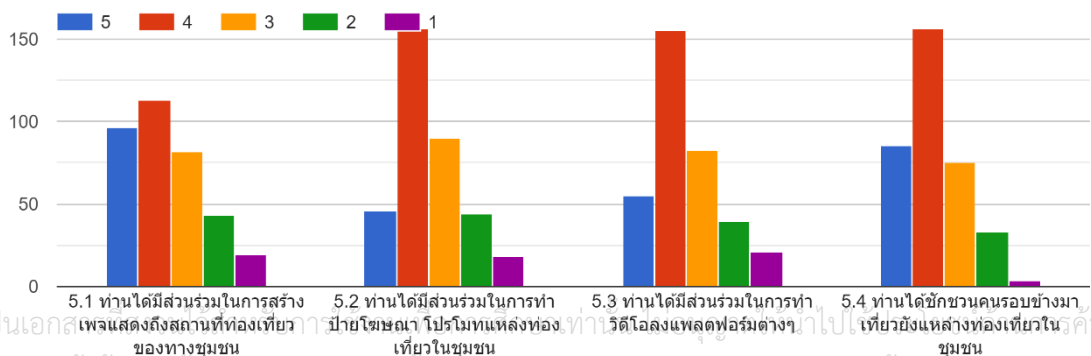
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านประชาสัมพันธ์

ด้านประชาสัมพันธ์

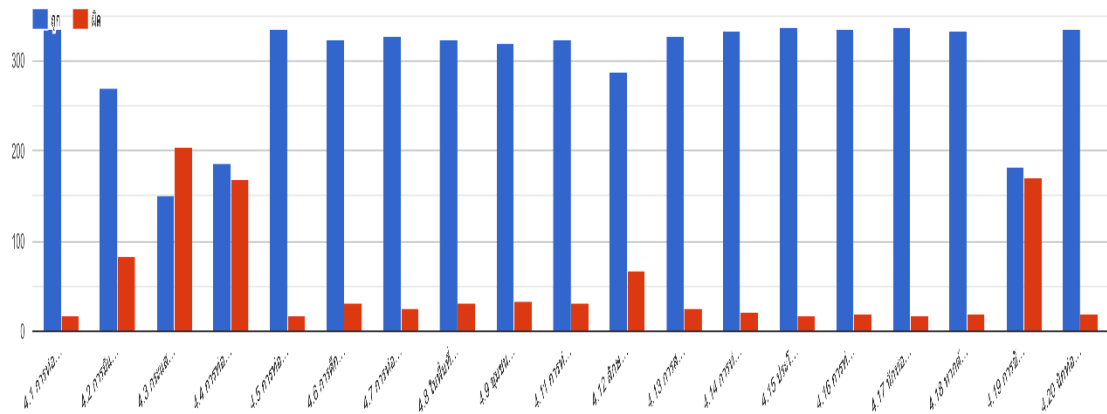

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ท่องเที่ยวทางชุมชน
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ประเด็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ประเด็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพชุมชนท้องถิ่น

กลุ่ม ฟันฟุทะเล อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
 ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอปะทิว

ชาวประมง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
 ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอปะทิว

ชุมชนบางสน อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ที่มา: ชุมชนบ้านบางสน-อำเภอปะทิว-จังหวัดชุมพร-“เส้นทางมหาสมุทรแห่งภูมิปัญญา”
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุมชนบ้านเกาะเสม็ด อำเภอบางสะพาน จังหวัดชุมพร
 ที่มา: ชุมชนบ้านบางสน-อำเภอบางสะพาน-จังหวัดชุมพร-“เส้นทางมหาสมุทรแห่งภูมิปัญญา”

ชุมชนบ้านบางสน อำเภอบางสะพาน จังหวัดชุมพร
 ที่มา: ชุมชนบ้านบางสน-อำเภอบางสะพาน-จังหวัดชุมพร-“เส้นทางมหาสมุทรแห่งภูมิปัญญา”

อ่าวบางสน อำเภอบางสะพาน จังหวัดชุมพร
 ที่มา: ชุมชนบ้านบางสน-อำเภอบางสะพาน-จังหวัดชุมพร-“เส้นทางมหาสมุทรแห่งภูมิปัญญา”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล

อ่าวทุ่งซาง

ที่มา: Tourism Authority of Thailand

ที่มา: GoPathiw

ที่มา: Pannavadee

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

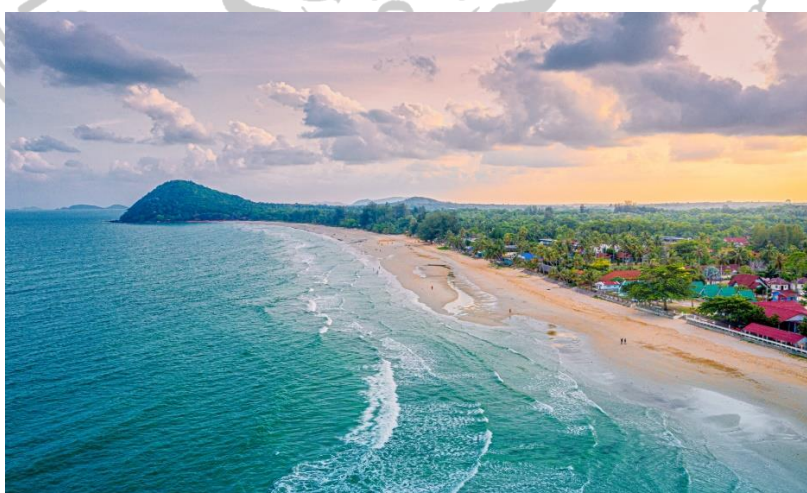
หาดทุ่งวัวแล่น

ที่มา: welovetogo.com

ที่มา: teawtourthai.com

ที่มา: thai.tourismthailand.org

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกาะไข่

ที่มา: storeltina.com

ที่มา: README.ME

ที่มา: README.ME

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ่าวปอเมา

ที่มา: เอก ปะทิว

ที่มา: GoPathiw

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่...
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา...
ที่มา: t-globe.com เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

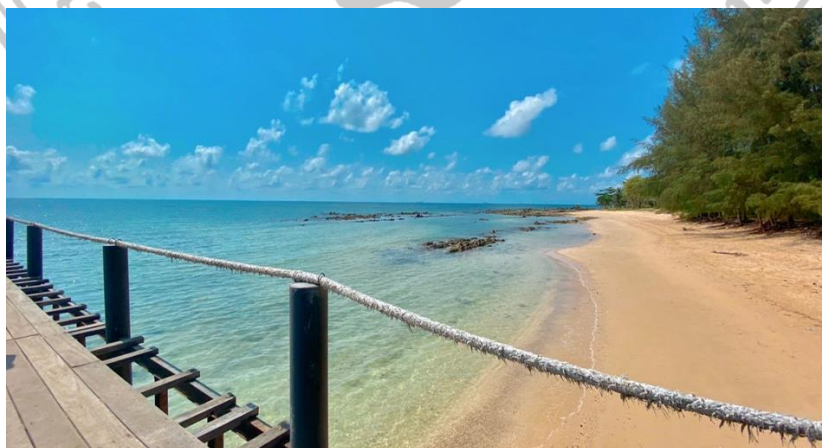
สะพานหินกบ

ที่มา: goothai

ที่มา: PAAPAI

ที่มา: goothai

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หอยมือเสือ สัตว์อนุรักษ์ทางทะเล อำเภอบางปะอิน

ที่มา: Google Sites

ที่มา: Google Sites

ที่มา: TrueID Travel

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานส่วนบุคคลเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดำน้ำชมปะการัง

ที่มา: makalius.co.th

ที่มา: makalius.co.th

ที่มา: makalius.co.th

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้านเกาะเตียบ

ที่มา: paiduaykan.com

ที่มา: paiduaykan.com

ที่มา: paiduaykan.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวอินทรีรา จันทร์โ
วัน เดือน ปีเกิด	2 พฤศจิกายน 2540
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 42/12 ซ.ราชนิคม อำเภอเมือง นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2560	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัย อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สาขา การท่องเที่ยว
พ.ศ. 2562	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สาขากการท่องเที่ยว
พ.ศ. 2563	กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี (ปวส.-เทียบโอน) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร คณะบริหารธุรกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้